

DINARCHI ORATIONES

ADIECTO DEMADIS QUI FERTUR

FRAGMENTO

EDIDIT

FRIDERICUS BLASS.

LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCLXXI.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

8-8-192

PRAEFATIO.

Satis miro casu factum est, ut et antiquissimi inter oratores Atticos et novissimi ea quae supersunt opera iisdem codicibus nobis tradita sint: quorum codicum inter se non alia in Dinarcho- atque in Antiphonte condicio atque ratio est. Quare cum ad ea quae in praefatione Antiphontis editioni praemissa de hac re exposui fortasse ablegare possim, satius tamen videtur hic quoque eadem paucis repetere.

Eorum vitiorum quibus Aldina editio princeps orationes Dinarchi confoedatas praebet, magna pars omnium sex codicum NABLZM consensu sublata est; alia multa tribus codicibus NAB coarguuntur; sunt etiam loci non pauci quibus soli NA (vel A pr.) veram lectionem servaverint, denique persaepe unus Oxoniensis N vitium ceteris omnibus commune tollit. Contra nusquam fere accidit, ut NAB codices falsam, veram ceteri codices lectionem habeant; paullo saepius ut NA (vel A pr.) praeter ceteros in erroris communione sint; sed et N et A saepissime suis ac propriis corruptelis sunt infecti. Si numerare velis, paullo minus LXX locos invenias, quibus NA (vel A pr.) aliud atque ceteri codices praebeant, quarum lectionum plus XL procul dubio verae sunt; Crippsianus A proprias lectiones plus XL vel habet vel ha-

buit, sed eas paene omnes falsas*); denique Oxoniensis circiter CLX locis a ceteris recedit, ita quidem ut earum lectionum tertia ferme pars falsa, tertia vera videatur, de reliquis iudicium minus constet. Qua in computatione eorum locorum rationem non habui, quibus Oxoniensis verborum collocationem aliam atque ceteri codices habet: qui sunt fere quadraginta numero. Correctus est Crippsianus permultis locis, saepe ab ipsa prima manu, saepe ab alia, quae colore atramenti facile distinguitur. Sed hic alter corrector libro adhibito omnibus numeris deteriore magis corrumpit quam correxit codicem. Oxoniensis vix decem locis correctoris manum expertus est, quae uno loco (1, 112) quaedam quae male omissa erant ex alio libro addidit, interdum autem pro libidine vel recte vel falso mutasse videtur (cf. 1, 1. 64).

Quae cum ita sint, primum id consentaneum est, trium codicum NAB consensu semper rem constare, neque ibi ceterorum rationem ullam habendam esse. Itaque huiusmodi locis nihil a me adnotatum est. Gravissimus codicum N et A consensus neque facile neglegendus; propriae lectiones Crippsiani non ita magni faciendae, Oxoniensis maximi.

*) Uno loco A pr. solus verum servavit: 1, 108 ἀπολο-
γείσθαι pro ἀπολείσθαι. A corr. solus habet ἐγκεχειρίκην
1, 9 (ἐγκεχειρίκην); γινόμενος 1, 47 (γενόμενος); 1, 78 ὁ
τεταραγμένης cum Ald. (ὅτε τεταρ.); 93 ἰδίᾳ (ἰδία); 97 δια-
πεπραγμένους corr.² (δὲ πεπραγμένους). AB soli veras le-
ctiones hasce praebent: κατέστη 1, 74 (κατεστάθη); ἐπεὶ A
corr.¹ et B 81 (ἐπὶ); ἂν ἐπραξεν 3, 11 (B et rec. A: ἐπραξεν
ἂν L Ald., ἐπραξεν cett.), quibus addas 1, 112 καὶ AB et
rec. N. De τιμησάμενος 3, 2 parum constat, cum Bekkerus
nihil adnotaverit; in A exstare Dobsonus testatur.

Quamquam de hac quidem re inter homines doctos magna dissensio est. Turicenses enim editores, qui primi Oxoniensi usi sunt, quum multis locis eius lectiones recipere cogerentur, tamen ad librarii docti hominis coniecturas ista omnia referenda esse contenderunt; at contra et Maetznerus ad huius praesertim normam codicis, ut sincerissimi fontis, editionem suam constituit, et Fr. Frankius Oxoniensis auctoritatem acriter defendit*). Accuratius autem ab his viris in Antiphonte, cuius eadem prorsus condicio, de ea re quaesitum ac disputatum est; in Dinarcho Oxoniensem interpolatum esse nemo adhuc dedita opera comprobare studuit. Quo magis ipse, qui in illo quoque oratore ad Maetzneri opinionem haud cunctanter accesserim, in hoc autem ne levissimum quidem interpolationis vestigium in Oxoniensi dispicere possim, hunc unum prae ceteris codicem quatenus eius fieri posset sequendum esse duxi.

Quod ad verborum collocationem attinet, cum Maetznero semper eam quam Oxoniensis praebet recepi, idque eo magis feci, quod non uno loco vulgatae aliquantum praestare videbatur. Exempla ut addam, or. 2, 22 *κατὰ τῶν νῦν μόνων ἀπεφασμένων* ceteri codices, *κατὰ τῶν νῦν ἀποπεφ. μόνων* N praebet, quod coniecerat Reiskius. I, 109 idem Reiskius in verbis *καλοῦς καὶ πολλοὺς κινδύνους* non sine causa offendit: quod desideraverat ille *πολλοὺς καὶ καλοὺς κινδ.* exstat in Oxoniensi. At coniectura mutatum, obiectet aliquis. Num igitur

*) Cf. ed. Turr. praef. p. III sq. — Maetzner. praef. — Fr. Franke N. Jen. Litteraturztg. 1842 nr. 249 sq.

tur hoc quoque quod iam proponam ad coniecturam referri potest? 2, 10 τὴν αὐτὴν ἀρχὴν vulgo, αὐτὴν τὴν ἀρχὴν in Oxoniensi legitur: ταύτην τὴν ἀρχὴν, quae est procul dubio vera lectio, e Meieri coniectura receperunt Turicenses. Contra nusquam accidit ut prave N, rectius ceteri codices verba collocent. Praeterea id quoque Oxoniensi concessi, ut in ν ἐφέλκυστικῶ, elisione, crasi quaeque similia sunt vel adhibendis vel non adhibendis eius auctoritatem sequerer: quibus de rebus ut nullius fere momenti nihil adnotavi. Pari modo vel ἑαυτοῦ vel αὐτοῦ, σεαυτοῦ vel σαντοῦ, γίνεσθαι et γινώσκειν vel γινεσθαι et γινώσκειν secundum Oxoniensis potius lectiones quam ex certa aliqua norma scripsi; non enim praestare ausim ultimum quoque oratorum Atticorum antiquiores formas γίνεσθαι et γινώσκειν semper adhibuisse. Sunt haec quoque satis levia: itaque commentarios nimiae iam amplitudinis his rebus insuper augeri nolui.

Adieci autem eis quae dixi detractis integram varietatem NA codicum, praeterquam sicubi in accentu vel spiritu vel ι adscripto vel denique interpunctione ab iis peccatum erat. Lectiones eas quae ceterorum codicum communes sunt item addidi. Videtur autem Crippsianus, quae etiam Saupprii nunc sententia est, ex eodem exemplari descriptus esse quod Oxoniensis fons fuit; ceteros ex A corr. fluxisse non improbable est. Certe ad unum omnes exemplar redeunt.

Istud autem archetypon et lacunosum satis et interpolationibus quibusdam confoedatum fuisse facile perspicitur. Interpolationum audacissimus indagator

exstitit Kleynius Batavus: ipse in delendo iusto parciore fui, neque quinque amplius locis eam melius adhibui. I, 18 verba *συμπεπλεγμένα ὡς ἔφασαν* (*φασίν* primo fuisse videtur) *ἐκ τῶν θαλλῶν* cum Sauppio deleuit Maetznerus. — II, 5 integra sententia paulum commutata e § 8 translata est, quam cum Bekkero eiecerunt Turicenses. — 2, 6 *πότερ' ἢ τῆς βουλῆς ἀπόφασις, εἰ μὲν — — — ἀληθὴς καὶ δικαία ἔσται ἢ κατ' Ἀριστοτελείτου ἀπόφασιν]* ἢ κατ' Ἀριστ. ἀπόφ. del. Dobr., ἀφάσις eiecit Mr. Cf. 3, 5. — 2, 20 *καὶ μὴ προσεσθαι καὶ μὴ προδοῦναι]* tria posteriora vocabula deleri mal. Maetzner. — 2, 26 *ἐκ Πελοποννήσου πάσης* cum Bk. del. Wm. Turr. Sed praeterea nunc deleta malim: 1, 103 *ἐν Ὀλυμπίᾳ* cum Kleynio; 111 *ὑπὲρ Κτησίππου καὶ Φορμίωνος καὶ ἐτέρων πολλῶν*; 2, 12 *τῶν παρανόμων*; 15 *γνώριμος καὶ φανερός καὶ*; 3, 5 *τῆς ἐν τῷ ψηφίσματι γεγραμμένης*, et similia alia interpretamenta inesse multa persuasum habeo.

Collatus est Crippsianus primum a Bekkero, qui non pauca neglexit, accuratius deinde a Dobsono (A^d)*). Bekkerus praeterea codices habuit BLZ, Dobsonus M. Oxoniensis et ipse bis colla-

*) Ipse quoque ex eo codice quaedam enotavi, inquirens in ea maxime, quae a secunda manu illata essent: itaque in adnotatione mea aliquanto diligentius quam antea factum erat inter duas manus distinctum est. Ubi deleuit tantummodo corrector neque sua adscripsit, consentaneum est ut fuerit sciri non posse; sed praeterea sicubi simpliciter A corr. scriptum exstat, e meae collationis ratione prima manus semper intellegenda est, quamquam diserte id testari nolui.

tus est: primum in Turicensium editorum usum a Fr. Thurlando, alia collatio Maetznero praesto fuit (N^m).

Editiones quae ante Bekkerum prodierunt praeter Aldinam Stephani, Hieron. Wolfii, Reiskii (R.) commemorandae sunt, post eum qui Dinarchum ederent exstiterunt Dobsonus, Car. Ern. Aug. Schmidtius, Turicenses editores Baiterus et Sauppius (Turr., Bait., S.), Maetznerus (Mr.). Emendandis pluribus paucioribusve locis de Dinarcho bene meruerunt recentiore tempore Wurmius (Commentationes in Dinarch., Norimb. 1828), Dobreus, quorum utriusque copiis iam priores editores usi sunt, praeterea Emperius, Frankius (Fr., N. Jen. Litteraturztg. 1842 nr. 249 sqq.; Jahn. Annal. XXVIII p. 67); M. H. E. Meierus (Allg. Litteraturztg. 1843 p. 465 sqq.), Cobetus (Cb.), Hirschigius (Hi.; Philol. 1850 p. 326 sqq.), Kleynius (Dinarchea, Mnemos. VIII p. 81).

In universum Dinarchus, nostro certe tempore, studia hominum doctorum minus excitavit, neque id cuiquam mirum videri potest. Senescentis haec eloquentiae Atticae monumenta habemus, retinentis etiamnum antiquam formam neque in aliam abeuntis, sed vigore pristino nativoque robore magna ex parte destitutae. Figuris quibusdam oratoriis, velut *ἐπαναλήψει*, *ἀποστάσει* (qua absque coniunctione et dirempta ab eis quae proxime praecedunt sententia infertur) ultra modum orator abutitur, quippe quas traditas a prioribus acceperit, non ipse sponte sua inveniat, et expilat Aeschinem, Demosthenem, Iso-

cratem*), excidiique Thebarum mentione facta confert ea quae a quoquam de ea re egregie dicta videbantur**). Accedunt alia magis etiam vitio vertenda: quod neque certum aliquem in enarrando probandoque ordinem sequitur et licenter errat et omnia contingens admodum pauca conficit, et quod calumniatur potius quam accusat neque probat magis quam acerba convicia ingerit. Confer Hyperidis in Demosthenem fragmenta: hominem conspicias prudentem rerum publicarum, moderati nescio quid et humani invenies. Quae dum omnia reputant quidam in eam sententiam ablati sunt ut sophistae cuiusdam recentioris opera haec nos habere arbitrentur: adiuti illi quidem Demetrii Magnetis auctoritate, qui orationem in Demosthenem a Dinarcho abiudicavit***). Equidem praestare non ausim, quod probare nequeo, Dinarchi potius orationes esse quam vel Menesaechmi vel alius cuiusdam ex istius aetatis oratoribus; sed cum antiquitas illius nomine insignitae fuerint et Demetrii iudicium ceterorum omnium maximeque Dionysii contraria sententia eleve-
tur, Dinarchi esse credo; nam confictas a sophista non esse certum mihi indubitatumque est.

*) Cf. Westermann. Quaest. Demosth. III, 80 n. 118 sqq.

**) § 24.

***) Demetr. ap. Dionys. Din. 1. Recentiorum qui de origine orationum dubitarent praecipui fuerunt Westermannus (Quaest. Dem. l. c.) et Funkhaenelius (Annal. Jahn. 1837 XIX p. 177 sqq.); Westermanno oblocuti sunt Eysellus (Demosth. a suspicione acceptae ab Harp. pecuniae liberat., Marburg. 1836), Sauppius O. A. II p. 321, Maetznerus p. 86 sqq. Arn. Schaeferus, qui primum Westermanno assensus erat, postea sententiam mutavit (Demosth. u. seine Zeit III, p. 309).

Ea autem quorundam dubitatio mihi vel maxime causae fuit, cur adicerem Demadis personati fragmentum istud *περὶ δωδεκαετίας*, quo luculento exemplo appareret quatenus sit indoles talium orationum, quas sophistae serioris aevi antiquis oratoribus supponere audebant. Quod fragmentum et ipsum multis fraudem fecit, ut eius oratoris ingenii monumentum se habere crederent, quem antiquitus satis constabat scripti nihil reliquisse; nunc post Saupprii expositionem (Orat. Att. II p. 312) dubitandi materia nulla relicta est. Prodiit autem nuper e codice Florentino, quem excerpserit R. Schöll (Hermes III p. 277 sqq.), index XIV Demadeorum orationum, quae nobis omnes hac una excepta, quae primo loco in eo indice commemoratur, temporis beneficio ablatae sunt. Fuerunt autem paene omnes singulae singulis Demosthenicis orationibus oppositae: si Demosthenes *περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ* scripsit, hic Demades *πρὸς Χερρονησίτας*, si Demosthenes vel verus vel creditus de Halonneso, pro Olynthiis, adversus Philippi epistolam, hic homo (*λόγον*) *ἐναντίον Ἀλωνησίταις, κατὰ τῆς εἰς Ὀλυνθὸν βοηθείας, ὑπὲρ τῆς Φιλίππου ἐπιστολῆς* *). Iam si compares cum hoc quod adhuc exstat fragmento ea quae e reliquis illis orationibus excerpserit Tzetzes, eandem fabricam invenias, idem nempe studium ingeniose et exquisite loquendi, quo isti homines ea quae de Demadis indole oratoria fando acceperant exprimere annisi sunt. Quae cum ita sint, veniam facile me impetraturum spero quod

*) Cf. Schöll l. c. p. 280 sqq.

non nimis in hoc scriptore perpoliando elaboravi: etenim neque satis dignus est in quo operam colloces, et magnopere cavendum, ne dum librarium corrigere velis scriptorem corrigas. Satis corrupti sunt Demadis libri et lacunis vel maxime laborant; at interdum perquam difficile librarii peccata a scriptoris distinguere. Sed eum quidem fructum facile ex hac oratiuncula percipias, qui in ea unicus inesse videtur, ut dispicias quantum intersit inter veri oratoris vel mediocre opus et senioris aevi fraudulentam imitationem: id quod ad iudicium et de Dinarcheis orationibus et de multis aliis recte ferendum plurimum valebit.

Scrib. Magdeburgi a. CIOIOCCCLXXI.

Fridericus Blass.

VITAE DINARCHI.

1. DIONYSII HALICARNASSENSIS.

Δείναρχος ὁ ῥήτωρ υἱὸς μὲν ἦν Σωστράτου, Κορίνθιος δὲ τὸ γένος. ἀφικόμενος δ' εἰς Ἀθήνας, καθ' ὃν χρόνον ἦνθουν αἱ τε τῶν φιλοσόφων καὶ ῥητόρων διατριβαί, Θεοφράστῳ τε συνεγένετο
 2 καὶ Δημητρίῳ τῷ Παληρῷ. εὐφυῆς δὲ περὶ τοὺς πολιτικούς λόγους γενόμενος, ἀκμαζόντων ἔτι τῶν περὶ Δημοσθένην ἤρξατο λόγους γράφειν καὶ προῆει κατὰ μικρὸν εἰς δόξαν· μάλιστα δ' ἤκμασε μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτήν, Δημοσθένους μὲν καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων φυγαῖς αἰδίοις καὶ θανάτοις περιπεσόντων, οὐδενὸς δ' ὑπολειπομένου μετὰ τοῦ ἀνδρὸς ἀξίου λόγου. καὶ διετέλεσεν ἑτῶν πεντεκαίδεκα χρόνον λόγους συγγράφων τοῖς βου-
 3 λομένοις, ἕως Κάσσανδρος τὴν πόλιν κατεῖχεν· ἐπὶ δ' Ἀναξικράτους ἄρχοντος, ἐφ' οὗ κατέλυσαν τὴν ἐν τῇ Μουνυχίᾳ φρουρὰν ὑπὸ Κασσάνδρου κατασταθεῖσαν οἱ περὶ Ἀντίγονον καὶ Δημήτριον βασιλεῖς, αἰτίαν ἔχων ἅμα τοῖς ἐπιφανεστάτοις Ἀθηναίων, καίτοι ξένος αὐτὸς ὢν, καταλῦσαι τὸν δῆμον,

Dionys. Dinarch. c. 2 sq. — Innititur Dionysius, quem admodum ipse exponit c. 3, Dinarchi contra Proxenum oratione et praeterea Philochori scriptis, in quibus tamen nominatim Dinarchi mentio facta non erat; porro ipse omnia collegit, quoniam priorum nemo de Dinarchi vita orationibusque quicquam accuratius scripserat (c. 1), id quod eis quae apud Demetrium Magnetem de illo legebantur apposis demonstrat. — 1. Σωστράτου κτέ.] cf. c. 3 γραφὴν orat. contra Proxenum additam. — 2. μετὰ τοὺς ἄνδρας Sylb. R. — κατεῖχεν scripsi: κατέσχεν. — 3. ἐπὶ δ' Ἀναξικρ.] ol. 118, 2. — ὑπὸ Κασσάνδρου Sylb.: ἀπὸ Κασσάνδρου. —

ὁρῶν ἡρεθισμένους τοὺς Ἀθηναίους καὶ μάλιστα τῷ πλουτεῖν ἑαυτὸν ὑφορώμενος, μὴ διὰ τοῦτο πάθῃ τι δεινόν, εἰσελθεῖν μὲν εἰς δικαστήριον οὐχ⁴ ὑπέμεινεν, ἐξελθὼν δὲ τῆς πόλεως καὶ ἐλθὼν εἰς Χαλκίδα τὴν ἐν Εὐβοίᾳ τὸν ἀπ' Ἀναξικράτους χρόνον ἕως Φιλίππου πεντεκαίδεκαετῇ γενόμενον ἐκεῖ διέτριψεν, εἰ τις αὐτῷ γένοιτο διὰ Θεοφράστου καὶ τῶν ἄλλων φίλων κάθοδος. (c. 3) Συγχωρή-⁵σαντος δὲ τοῦ βασιλέως μετ' ἄλλων φυγάδων κακύνῳ κατελθεῖν, ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας καὶ παρ' ἐνὶ τῶν φίλων Προξένῳ καταχθὲς χρυσίον ἀπολλύει, γηραιὸς ὢν ἥδη καὶ τὰς ὄψεις ἀσθενής. ὀλιγώρως δ' ἔχοντας τοῦ Προξένου πρὸς τὴν ζήτησιν δίκην ἐλαχεν αὐτῷ περὶ τῶν χρημάτων, αὐτὸς οὐδεπώποτε πρότερον εἰς δικαστήριον παρελθὼν.

2. E VITIS X ORATORUM PLUTARCHO ASCRIPTIS.

Δείναρχος Σωκράτους ἢ Σωστράτου, ὥς μὲν τινες ἐγχώριος, ὥς δὲ τισι δοκεῖ Κορίνθιος, ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας ἔτι νέος, καθ' ὃν χρόνον Ἀλέξανδρος ἐπὶ τὴν Ἀσίαν (διέβαινε), κατοικήσας αὐτόθι ἀκροατῆς μὲν ἐγένετο Θεοφράστου τοῦ διαδεξαμένου τὴν Ἀριστοτέλους διατριβὴν, ὠμίλησε δὲ καὶ Δημητρίῳ τῷ Φαληρεῖ. μάλιστα δὲ . . .²

4. Φιλίππου] ol. 122, 1. — πεντεκαίδεκαετῇ B et cum Sylb. R.: πεντεκαίδεκα ἔτη. Praeterea R. ante hoc v. καὶ αὐτὸν addi mal. — In cap. 4 Dion. aetatem oratoris ita constituit, ut cum redux Chalcide fieret septuagenarium eum fuisse ponat; itaque natum esse circiter ol. 104, 4 a. Chr. 361/0. De morte Dinarchi nihil omnino dicit.

2. Plutarchus. Haec vita ex eis quae Dionysius concessit maximam partem contexta est, additis paucis quae Caecilio fortasse debentur. Sed quae apud illos dilucide exposita erant, hic scriptor male corrupt et obscuravit. E Plutarcho rursus Photius (cod. 267) sua deprompsit. — 1. ἐπὶ τὴν Ἀσ. διέβαινε (διέβη R.) ex Photio Wyttenbach.: ἐπῆει τὴν Ἀσίαν X Westerm.; ἐπὶ τὴν Ἀσίαν v. — 2. μάλιστα δὲ προσῆει τῷ πολ. Wyttenb. Westerm. Dionys. habet μάλιστα δὲ ἡμασεῖ, Photius ἐδείχθη πολιτευόμενος. —

- τῷ πολιτεύεσθαι μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτήν, τῶν μὲν ἀνηρημένων φητόρων, τῶν δὲ πεφευγόντων. φίλος δὲ Κασσάνδρῳ γενόμενος ὥς ἐπὶ πλείστον προέκοψε χρήματα τῶν λόγων εἰσπραττόμενος, οὓς τοῖς δεομένοις συνέγραφεν. — ἀντετάξατο δὲ πρὸς 3 τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν φητόρων, οὐκ εἰς δῆμον παριῶν — οὐ γὰρ οἶός τ' ἦν —, ἀλλὰ τοῖς ἐναντιούμενοις λόγους συγγράφων. καὶ ἐπειδὴ Ἀρπαλος διέδρα, πλείους λόγους συνέγραψε κατὰ τῶν αἰτίαν ἐχόντων δωροδοκῆσαι, καὶ τούτους τοῖς κα- 4 τηγόροις ἐξέδωκεν. — χρόνῳ δ' ὕστερον αἰτιαθεὶς εἰς λόγους παραγίνεσθαι Ἀντιπάτρῳ καὶ Κασσάνδρῳ παρὰ τὴν κατάληψιν τῆς Μουνυχίας, ἥνικα ὑπ' Ἀντιγόνου καὶ Δημητρίου ἐφρουρήθη ἐπ' Ἀναξικράτους ἄρχοντος, ἐξαργυρισάμενος τὰ πλεῖστα τῆς οὐσίας ἐφυγεν εἰς Χαλκίδα. διατρίψας δ' ἐπὶ τῆς φυγῆς ὥς ἰεῖ ἔτη καὶ πολλὴν οὐσίαν κησαμενος κατῆλθε, πραξάντων αὐτῷ τὴν κάθοδον τῶν περὶ Θεόφραστον ἅμα τοῖς ἄλλοις φυγάδι. 5 καταλύσας δὲ παρὰ Προξένῳ ἑταίρῳ αὐτοῦ καὶ τὸ χρυσίον ἀπολέσας, ἤδη γηραιὸς ὢν καὶ τὰς δράσεις ἀσθενής, (οὐ) βουλομένου τοῦ Προξένου ἀναζητεῖν, λαγχάνει αὐτῷ δίκην, καὶ τότε πρῶτον εἶπεν ἐν δικαστηρίῳ. σώζεται δ' αὐτοῦ καὶ ὁ λόγος. — 6 φέρονται δ' αὐτοῦ καὶ λόγοι γνήσιοι ἐξήκοντα τέσ-

Ἀλεξάνδρου Westerm. cum Dionysio: Ἀντιπάτρῳ v. et Photius. — ὥς ἐπὶ πλείστον προέκοψεν] ἐπὶ πλείστον εὐδαιμονίας ἀφίκετο Phot. — 3. Haec ex alio auctore male scriptor interposuit. — πλείους] πλείστους Phot. — συνέγραψε scripsi: συνέγραφε. — 4. Ἀντιπάτρῳ καὶ om. Photius. cf. ad § 2. — παρὰ] περὶ cum P Westerm., διὰ ci. R. Haec autem omnia usque ad ἄρχοντος om. Phot., credo quia sensu carere videbat. — 5. τὸ χρυσίον etiam Phot. — οὐ add. Xyl. — 6. καὶ ante λόγοι del. mal. R. — ἐξήκοντα τέσσαρες] LX enumerat Dionysius Din. c. 10. 12; eundem genuinarum numerum orationum etiam Suidas habet. Num igitur: ἐξήκοντα· τέσσαρας τούτων ἔνιοι παραλαμβάνουσιν (παραιρῶνται) ὥς Ἀρ.; cf. Phot. Spurias Dionys. plus XXVII enumeravit; Demetrius Magnes (ap. Dionys. c. 1, cf. Suid.) plus CLX orationes Dinarcho tribuit, quo de numero, ut ait Dionys., ceterorum

σαρες· τούτων ἐνιοι παραλαμβάνονται ὡς Ἀριστογείτονος. ξηλωτῆς δ' ἐγένετο Ὑπερείδου ἢ ὥς τινες Δημοσθένους διὰ τὸ παθητικὸν καὶ σφοδρὸν· (καὶ) τῶν σχημάτων δ' αὐτοῦ μιμητῆς ὑπάρχει.

3. SUIDAE.

Δείναρχος Κορίνθιος, ῥήτωρ, τῶν μετὰ Δημοσθένους ἐγκριθέντων εἰς — υἱὸς τίνος ἐστὶν οὐχ ἰστόρηται —, γράψας κατὰ μὲν τινας λόγους τοὺς πάντας ρε', κατὰ δὲ τὸ ἀληθέστερον μόνους ξ', τοὺς πάντας δικανικοὺς, ὧν οἱ μὲν εἰσι δημόσιοι, οἱ δὲ ἰδιωτικοί. ἐτελεύτησε δ' οὗτος, ἐπιμελητῆς Πελοποννήσου καταστάς ὑπ' Ἀντιπάτρου, μετὰ το τελευτῆσαι Ἀντίπατρον, Πολυσπέρχοντος αὐτῷ ἐπιβουλεύσαντος.

DE DINARCHI ELOQUENTIA IUDICIA VETERUM.

1. DEMETRII MAGNETIS.

Ἔστι τοίνυν οὗτος, κατὰ γε τὴν ἐμὴν δόξαν, οὐδὲν ἀπολείπων τῆς Ὑπερείδου χάριτος, ὥστ' εἰπεῖν „καὶ νῦ κεν ἦ παρέλασεν“. ἐνθύμημα γὰρ

auctorum nemo cum eo consentiebat. Auctor indicis a Studemundio restituti (Herm. II, 434) de CCCCX orationibus Dinarcheis loquitur. — Δημοσθένους διὰ τὸ παθητ. ci. R.: διὰ τὸ παθ. Δημ. Cf. autem Dionys. c. 5, 8, ad quem propius etiam accedit Photius.

3. Suidas. Vv. υἱὸς — ἰστόρηται bene om. V. — κατὰ μὲν τινας] h. e. Demetrium Magnetem, v. infra. — ἐτελεύτησε κτέ.] hic alius est Dinarchus, v. Plut. Phoc. 33 (West.).

Iud. Vet. 1. Demetrius Magn. περὶ ὁμωνύμων ap. Dionys. Din. c. 1, qui suo iure de eo dicit (c. 2): ὀνόματα μόνον κοινὰ καὶ περιτρέχοντα ἐσπούδασε. — καὶ νῦ κεν κτέ.] Iliad. 23, 382; cf. Dionys. de compos. p. 117 R. —

φέρει πιστικόν, καὶ σχῆμα παντοδαπον· πιθανότη-
 τός γε μὴν οὕτως εὐ ἦκει, ὥστε παριστάνειν τοῖς
 ἀκούουσι μὴ ἄλλως γεγονέναι τὸ πρᾶγμα ἢ ὡς αὐ-
 τὸς λέγει. καὶ νομίσαιεν ἂν τις εὐήθεις εἶναι τοὺς
 ὑπολαβόντας τὸν λόγον τὸν κατὰ Δημοσθένους
 εἶναι τούτου· πολὺ γὰρ ἀπέχει τοῦ χαρακτήρος·
 ἀλλ' ὅμως τοσοῦτον σκότος ἐπιπεπόλακεν, ὥστε
 τοὺς μὲν ἄλλους αὐτοῦ λόγους, σχεδὸν πού ὑπὲρ
 ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν ὄντας, ἀγνοεῖν συμβέβηκε, τὸν
 δὲ μὴ γραφέντα ὑπ' ἐκείνου μόνον ἐκείνου νομί-
 ξεσθαι. ἡ δὲ λέξις ἐστὶ τοῦ Δεινάρχου κυρίως
 ἡθικῇ, πάθος κινουῖσα σχεδὸν τῇ πικρίᾳ μόνον, καὶ
 τῷ τὸν τοῦ Δημοσθενικοῦ χαρακτήρος λειπομένη, τοῦ
 δὲ πιθανοῦ καὶ κυρίου μηδὲν ἐνδέουσα.

2. DIONYSII HALICARNASSENSIS.

(c. 5) — οὐδὲν γὰρ οὔτε κοινὸν οὔτ' ἰδίον
 ἔσχεν, οὔτ' ἐν τοῖς ἰδίοις οὔτ' ἐν τοῖς δημοσίοις

πιστικὸν Kruegerus. — γε μὴν Sylb. R.: τε μὴν. — το-
 σοῦτον σκότος ἐπιπεπ. R.: τοσοῦτους σκοποὺς ἐπιπεπόλη-
 κεν. — ὑπὲρ ἐξήκ. καὶ ἑκ.] Dionys. c. 2: πλήθος λόγων
 εἶπεν οὐδενὶ τῶν (ἄλλων) σύμφωνον. — ἀγνοεῖσθαι Sylb.
 — fort. (ἀλλὰ καὶ) πάθος κινουῖσα, σχεδὸν τῇ πικρ. μόνον
 καὶ τῷ τὸν κτέ. — κυρίου] καιρίου ci. R.

2. Dionysius. Cf. etiam initium libelli: Περὶ Δει-
 νάρχου τοῦ ῥήτορος οὐδὲν εἰρηκῶς ἐν τοῖς περὶ τῶν ἀρ-
 χαίων γραφεῖσιν, διὰ τὸ μῆτε εὐρετὴν ἰδίον γεγονέναι χα-
 ρακτήρος τὸν ἄνδρα, ὥσπερ τὸν Λυσίαν καὶ τὸν Ἰσοκράτην
 καὶ τὸν Ἰσαῖον, μῆτε τῶν εὐρημένων ἐτέροις τελειωτὴν,
 ὥσπερ τὸν Δημοσθένην καὶ τὸν Λισσίην καὶ Ὑπερείδην
 ἡμεῖς κρίνομεν· ὁρῶν δὲ καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα παρὰ πολ-
 λοῖς ἡξιωμένον ὀνόματος ἐπὶ δεινότητι λόγων κτέ., et iu-
 dicia de singulis orationibus quas a Din. abiudicat (c. 11),
 qualia sunt haec: ἅπ' αὐτοῦ τοῦ χαρακτήρος εὗροι τις ἂν
 οὐκ ὄντα τὸν λόγον Δεινάρχου· ὑδαρὴς τε γὰρ καὶ ἀσθε-
 νής καὶ ψυχρός ἐστι. — οὐδ' οὗτος ὁ λόγος ἐμφαίνει τὸν
 Δεινάρχου χαρακτήρα. εἰ γὰρ καὶ μηδὲν ἄλλο, τό γ' οὖν
 ἡλίθιον καὶ σοφιστικὸν εὗροι τις ἂν ἐν αὐτῷ πολὺ, τὸ
 πλεῖστον ἀπέχον τῶν Δεινάρχου χαρακτήρων.

οὔτε κοινὸν οὔτ' ἰδίον] cf. c. 6 extr.: ὁ δὲ Δείν. οὔτε
 ὁμοιος ἐν ἅπασιν ἐστίν οὔτε ἰδίον τινὸς εὐρετής. —

ἀγῶσιν· ἀλλὰ καὶ τοῖς Λυσίου παραπλήσιος ἔστιν ὅπου γίνεται καὶ τοῖς Ὑπερείδου καὶ τοῖς Δημοσθένους λόγοις. καὶ τούτων πολλὰ δὴ τις ἔχει παραδείγματα ἐκθέσθαι· τοῦ μὲν Λυσιακοῦ χαρακτήρος ἐν τε τῷ περὶ Μνησικλέους (κλήρου) λόγῳ καὶ ἐν τῷ κατὰ Λυσικράτους ὑπὲρ Νικομάχου καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς· τοῦ δὲ Ὑπερείδου, ταῖς τε οἰκονομίαις ἀκριβεστέρου καὶ ταῖς κατασκευαῖς γενναιοτέρου πῶς ὄντος τῶν Λυσιακῶν, ἐν πλείοσι μὲν ἢ τριάκοντα Δεινάρχου λόγοις παραδείγματα εὑρεῖν ἔστιν, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀγάθωνος διαμαρτυρίας. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ Δημοσθενικοῦ χαρακτήρος, ὃν μάλιστα ἐμιμήσατο, πολὺ πλείω δύναται ἂν τις εἰπεῖν, ὥς καὶ ἐν τῷ κατὰ Πολυνέκτου· προοιμιάζεται γὰρ ὁμοίως ἐκείνῳ, καὶ δι' ὅλου τοῦ λόγου παραπλήσιος μεμένηκεν.

— — — (c. 8) — — οἱ δὲ Δημοσθένην προχειρισάμενοι καὶ τὰς ἀρετὰς τὰς ἐκείνου διώκοντες τῆς μὲν προαιρέσεως ἕνεκα ἐπηνέθησαν, οὐ μὴν ἰσχυσαν τὰ κράτιστα τῶν ἐκείνου τοῦ ῥήτορος ἔργων λαβεῖν. τούτων ἄριστον ἂν τις θεῖη τὸν Δειναρχον γενέσθαι· λείπεται δὲ Δημοσθένους κατὰ μὲν τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων τῇ δεινότητι, κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῇ ποικιλίᾳ τῶν σχημάτων καὶ τῇ ἐξαλλαγῇ· κατὰ δὲ τὴν εὐρεσιν τῶν ἐπιχειρημάτων τῷ μὴ καινὰ καὶ παράδοξα λαμβάνειν ἀλλὰ φανερά καὶ ἐν τῷ μέσῳ κείμενα· κατὰ δὲ τὴν οἰκονομίαν τῇ τάξει καὶ ταῖς ἐξεργασίαις τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ ταῖς προκατασκευαῖς καὶ ταῖς ἐφοδοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις τεχνικοῖς παραγγέλμασιν ἢ περὶ ταύτην ἐστὶ τὴν ιδέαν. μάλιστα δ' αὐτοῦ λείπεται τῇ συμμετρίᾳ καὶ τῷ εὐκαίρῳ (καὶ) πρέποντι. λέγω δὲ ταῦτα οὐκ ἐν τῷ καθόλου τρόπῳ, ὥς μηδὲν τούτων κατορθοῦντος, ἀλλ' ἐν τῷ κοινο-

mal. πολλὰ ἂν τις ἔχοι (ἔχοι etiam R. ci.). — κλήρου post Μνησ. coll. c. 12 add. S. — δύναται ἂν τις εὑρεῖν mal. S. — (c. 8). καὶ τῷ εὐκαίρῳ καὶ πρέποντι scripsi coll. de Dem. c. 34: καὶ τῷ καιρῷ πρέποντι. —

τέρῳ καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. δι' αὐτὸ γὰρ τοῦτο καὶ ἄγροικόν τινες Δημοσθένην ἔφασαν εἶναι, κατὰ τὸ ἑλλιπὲς τῆς οἰκονομίας ταύτην περὶ αὐτοῦ τὴν δόξαν λαβόντες· τὸ γὰρ ἄγροικον τοῦ πολιτικοῦ σώματος οὐ μορφῇ, κατασκευῇ δὲ καὶ διαθέσει τινὶ τῆς μορφῆς διήνεγκεν.

3. HERMOGENIS.

Ὁ δὲ Δείναρχος πολιτικὸς ὢν οἷα σαφὲς καὶ ἀληθὲς καὶ πιθανὸς πολὺ τὸ σφοδρὸν ἔχει καὶ τὸ τραχὺ κατὰ τε τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν μέθοδον. κατὰ δὲ αὐτὴν τὴν λέξιν ἥττον ἐστὶ σφοδρὸς· κατὰ μέντοι τὰ περὶ τὴν λέξιν, οἷον σχήματα· κῶλα συνθήκας ἀναπαύσεις ῥυθμούς, καὶ πάνυ σφοδρὸς τε καὶ τραχύς ἐστι. διὸ καὶ ἥττον ἐπιμελὲς ὁ λόγος αὐτῷ, γοργὸς μέντοι καὶ δεινὸς οὐ μετρίως. μᾶλλον δὲ εἶναι δοκεῖ ἢ ἔστι δεινὸς διὰ τὸ τῆς τοιαύτης μᾶλλον μετέχειν δεινότητος. καθόλου τε ὁ ἀνὴρ ἐμφαινόμενον ἔχει πολὺ τὸ Δημοσθενικὸν διὰ τὸ τραχὺ καὶ γοργὸν καὶ σφοδρὸν, ὥστ' ἤδη τινὲς καὶ προσκαίζοντες αὐτὸν οὐχ ἀχαρίτως κρείθινον Δημόσθενην εἰρήκασιν.

ARGUMENTA ORATIONUM

BREVITER DESCRIPTA.

Or. I. in Demosthenem. Ex eis civibus qui ab Areopago munerum ab Harpalo acceptorum apud populum delati et ex populiscito rei facti erant,

πολιτικὸς urbanus.

1. Hermogenes περὶ ἰδεῶν B, Sp. Rh. Gr. II, p. 413, qui sexto loco inter X oratores Dinarchi mentionem facit. — τὸ τραχὺ] cf. A p. 299 Sp.: παραδείγματα δὲ τῆς ἀπαρμυθότητος τραχύτητος παρὰ μὲν τῷ ῥήτορι καὶ πανυ ἐστὶν ὅπερ ἔφην σπάνια, ὁ δὲ Ἀριστογείτων σοὶ ἀφθονα παρέξεται νῆ Δία — — πολλὰ δὲ τοιαῦτα καὶ παρὰ τῷ Δεινάρῳ.

quinque ab Dinarcho orationibus accusatorum alicui compositis impugnati sunt: Philocles Hagnonides Aristonicus Demosthenes Aristogiton, inter quas orationes tres hae aetatem tulerunt. Demosthenis causa prima in iudicium venit: XX talentum nomine scriptus erat, mille quingenti sedebant iudices, accusabant decem oratores a populo constituti. Inter quos Stratocles primo loco verba fecit, altero is cui Dinarchus hanc orationem composuit, qui quisnam fuerit ignoratur. Accusatorum unus etiam Hyperides fuit, cuius exstant fragmenta illa lacera in Aegypto reperta; de Pythea quoque idem compertum habemus. Reus cum frustra defensionem tentavisset L talentum multa damnatus est, quam nisi statim solvisset, in vincula ut coniceretur sententiae additum. Atque ita factum est, sed paucis diebus post Demosthenes ex carcere evasit et in exilium abiit.

Or. II in Aristogitonem. Perditus civis Aristogiton et identidem iudicum sententiis damnatus Harpalicae quoque causae implicatus est: viginti minis ab Harpalo eum corruptum esse Areopagus arguebat. Reus post Demosthenem et Demadem in iudicium venit, iracundia populi illorum poena iam magnam partem expleta; quo factum est ut iudicio absolveretur*). Oratio, quam mutilam nos habere dudum perspectum est, Maetznero et ipsa *δευτερολογία* fuisse videtur, mihi principe loco habitam esse magis probatur. Etenim una erat causa omnium eorum quorum nomina Areopagus detulerat; itaque qui ex his non primo loco in iudicium arcessiti sunt, in eos eodem fere modo perorandum erat quem in *δευτερολογία*s videmus. Ea igitur huius quoque orationis forma est; sed praeterea

*) Si quidem fides praestanda ei qui epistolam tertiam quae Demosthenis dicitur composuit (§ 37. 41).

quaedam inesse videntur quae principali magis accusatori primaeque orationi convenient *)

Or. III in Philoclem. Philocles praetor Piraeo praefectus cum populo recepisset se Harpali classem portum intrare prohibiturum esse, postea illum una triremi advectum intromisit. Quod cum eum pecunia corruptum fecisse vulgo arguerent, ipse de se quaestionem Areopago mandavit, qui inter ceteros illius quoque nomen apud populum detulit. Itaque populiscito primo loco Philocles reus factus**) post damnatos complures alios in iudicium venit. Neque illum vel priora merita vel innocentia vitae tutari potuerunt, quominus iudicium sententiis damnatus in exilium abire cogeretur***). Oratio Dinarchi a Maetznero et ipsa δευτερολογία putatur: id quod ut minime certum, ita aliquanto quam in altera oratione probabilius est. In fine pauca deesse videntur.

*) § 5 μὴ τῶν παρ' ἐμοῦ λόγων ἀκούειν ζητήσητε κτέ. — 7 εἰ δ' ἕκαστος ἡμῶν βραχέα εἰπὼν καταβῇ: quid igitur prior ille orator, si fuit, fecerat? omniane copiose explicaverat? cur igitur hic noster id non urget? an breviter perstrinxerat? at id si sumimus, omnem nobis ipsi causam eripimus cur hanc orationem δευτερολογίαν putemus. Cf. etiam 8 sqq.

**) Cf. § 14 cum explicatione Meieri (Allg. Litteraturztg. 1843 p. 465 sq.).

***) Teste eadem epistula Demosthenica tertia (§ 32).

ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

Ὁ μὲν δημαγωγὸς ὑμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ θανάτου τετιμημένος ἑαυτῷ ἂν ἐξελεγχθῇ ὅτιοῦν εἰληφῶς παρ' Ἀρπάλου, οὗτος φανερώς ἐξελήλεγκται δῶρα εἰληφῶς παρὰ τούτων οἷς ἐναντία πράττειν ἔφη τὸν ἄλλον χρόνον. πολλῶν δ' ὑπὸ Στρατοκλέους εἰρημένων καὶ τῶν πλείστων προκατειλημμένων κατηγορημάτων, καὶ περὶ μὲν αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς δικαίας καὶ ἀληθεῖς ἀποδείξεις εἰρηκνίας, περὶ δὲ τῶν ἀκολουθῶν τούτοις Στρατοκλέους εἰρηκότος καὶ τὰ ψηφίσματα ἀνεγνωκότος ἤδη τὰ περὶ τούτων, ὑπόλοιπον ἡμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ταῦτ' ἀγωνιζομένοις ἀγῶνα τηλικούτον ἡλίκος οὐδὲ πώποτε γέγονε τῇ πόλει, κοινῇ πᾶσιν ὑμῖν παρακελεύεσθαι, πρῶτον μὲν τοῖς λοιποῖς ἡμῖν συγγνώμην ἔχειν, ἂν τῶν αὐτῶν ἐνίοις περιπίπτωμεν — οὐ γὰρ ἵνα ἐνοχλῶμεν ὑμᾶς, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον ὀργίζησθε παροξυνόμενοι, δις περὶ τῶν αὐτῶν ἐροῦ-

ΔΗΜ.ΝΟΤΣ Α pr. corr.².

1. Verba ὁ μὲν δημ. ὑμῖν ut initium orationis affert Dionys. Dinarch. c. 10. — ὑμῶν Taylor, sed cf. § 53; Aesch. 3, 73 (Mr.). — καὶ θανάτου] ὁ θαν. Kl. — ἂν rec. N. (ci. Wolf. Tayl.): ἵνα (ἦν cum Steph. Bk.).

2. malim cum Hi. γέγονεν ἐν τῇ πόλει. — τοῖς λοιποῖς ἡμῖν N Mr.: ἡμῖν τοῖς λοιποῖς. — μᾶλλον ὀργίζησθε N Mr.: ὄργ. μᾶλλον. — παροξυνομ. . pr. A corr.²; παροξυνώμενοι N num igitur ἵνα μᾶλλον [ὄργ.] παροξύνωμεν?

μεν —, ἔπειτα μὴ προῖσθαι τὰ κοῖνα τῆς πόλεως ἀπάσης δίκαια, μηδὲ τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἀντικα-
 3 ἀλλάξασθαι τῶν τοῦ κρινομένου λόγων. ὁρᾶτε γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι παρὰ μὲν ὑμῖν Δημοσθένης οὕτωσὶ κρίνεται, παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ὑμεῖς· οἱ σκοποῦσι τίνα ποτὲ γνώμην ἔξετε περὶ τῶν τῇ πατρίδι συμφε-
 ρόντων, καὶ πότερον τὰς ἰδίας τούτων δωροδοκίας καὶ πονηρίας ἀναδέξεσθε εἰς ὑμᾶς αὐτούς, ἢ φανε-
 ρὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ποιήσετε διότι μισεῖτε τοὺς κατὰ τῆς πολιτείας δῶρα λαμβάνοντας, καὶ οὐχ ἵν' ἀφῇτε ζητεῖν προσετάξατε τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βου-
 λῇ, ἀλλ' ἵνα ἀποφηνάντων τούτων ὑμεῖς τιμωρή-
 4 σῇσθε τῶν ἀδικημάτων ἀξίως. νυνὶ τοίνυν τοῦτο ἐφ' ὑμῖν ἐστί. ψηφισαμένου γάρ τοῦ δήμου δίκαιον ψήφισμα, καὶ πάντων τῶν πολιτῶν βουλομένων εὐ-
 ρεῖν τίνες εἰσὶ τῶν ῥητόρων οἱ τολμήσαντες ἐπὶ δια-
 βολῇ καὶ κινδύνῳ τῆς πόλεως χρήματα παρὰ Ἀρπά-
 λου λαβεῖν, καὶ πρὸς τοῦτοις ψηφίσματα γράψαντος ὦ Δημοσθένης σοῦ (κατὰ σαντοῦ) καὶ ἐτέρων πολ-
 λῶν, ζητεῖν τὴν βουλὴν περὶ αὐτῶν, ὥς αὐτῇ πάτριόν ἐστιν, εἴ τινες εἰλήφασι παρὰ Ἀρπάλου χρυσίον,
 5 ζητεῖ ἢ βουλή, οὐκ ἐκ τῶν προκλήσεων μαθοῦσα τὸ δίκαιον, οὐδὲ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν πίστιν τὴν πα-
 τρίαν αὐτῆς ἐπὶ σοῦ καταλῦσαι βουλομένη, ἀλλ' ὅπερ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀρεοπαγῖται εἶπον, προορῶσα (μὲν) ἢ

3. ἀναδέξεσθε ci. Steph.: ἀναδέχεσθε.

4. ψηφίσματα ci. Dobr.: ψήφισμά N sec. Thurl., ψήφισμα N^m et cum eodem Dobr. Mr., ψήφισμά τι v. Cf. § 82 sqq.

5. ἐζητεῖ susp. Bait. — num ἐκ τῶν (σῶν) προκλ.? cf. autem 6 et Hyp. I, col. 7. 28. — πατρίαν scripsi: περὶ. — αὐτῆς Bk.: αὐτῆς. — μὲν addi iubet R. —

βουλὴ ὧ ἄνδρες τὴν τούτων ἰσχὺν καὶ τὴν ἐν τῷ
λέγειν καὶ πράττειν δύναμιν, οὐκ ολομένη δὲ δεῖν
οὐδεμίαν ὑπολογίζεσθαι τῶν περὶ αὐτῆς ἐσομένων
βλασφημιῶν, εἴ τις μέλλει τῇ πατρίδι αὐτῇ αἰτία
μοχθηρὰ καὶ κίνδυνος ἔσεσθαι. τούτων, ὡς ἐδόκει 6
τῷ δήμῳ, καλῶς καὶ συμφερόντως πεπραγμένων αἰ-
τίαι νῦν καὶ προκλήσεις καὶ συκοφανταίαι παρὰ Δη-
μοσθένους ἤκουσιν, ἐπειδὴ οὗτος ἀποπέφανται εἴκοσι
τάλαντα ἔχων χρυσίου· καὶ ἡ τῶν ἐκ προνοίας φό-
νων ἀξιόπιστος οὕσα βουλὴ τὸ δίκαιον καὶ τάληθες
εὔρεῖν, καὶ κυρία δικάσαι περὶ τε τοῦ | σώματος καὶ 91
τῆς οὐσίας ἐκάστου τῶν πολιτῶν, καὶ τοῖς μὲν βιαίῳ
θανάτῳ τετελευτηκόσι βοηθῆσαι, τοὺς δὲ παράνομόν
τι τῶν ἐν τῇ πόλει διαπεπραγμένους ἐκβαλεῖν ἢ
θανάτῳ ζημιῶσαι, νῦν ἐπὶ τοῖς κατὰ Δημοσθέ-
νους ἀποπεφασμένοις χρήμασιν ἄκυρος ἔσται τοῦ
δικαίου;

Ναί· κατέψευσται γὰρ ἡ βουλὴ Δημοσθένους· 7
τουτὶ γάρ ἐστιν ὑπερβολὴ τοῦ πράγματος. σοῦ κατέ-
ψευσται καὶ Δημάδου; καθ' ὧν οὐδὲ τάληθες εἰ-
πεῖν, ὡς ἔοικεν, ἀσφαλές ἐστιν; οἱ πολλὰ πρότερον
τῶν κοινῶν ἐκείνη ζητεῖν προσετάξατε καὶ διὰ τὰς
γενομένας ζητήσεις ἐπηνέσατε; οὓς δ' ἡ πόλις ἅπασα
οὐ δύναται ἀναγκάσειν τὰ δίκαια ποιεῖν, κατὰ τού-
των ἡ βουλὴ ψευδεῖς ἀποφάσεις πεποίηται; ὧ Ἡρά-

ἡ βουλὴ abesse malim. — περὶ αὐτῆς Bk.: περὶ αὐτῆς. —
αὐτῇ Bait.: αὐτῆς (αὐτοῖς cum BL Bk. Mr.).

6. τάληθες scripsi coll. § 11, 54: ἀληθές. — περὶ τε
scripsi: τε περὶ. — οὐσίας scripsi: ψυχῆς, quod om. N. —
ἐκβάλλειν pr. A.

7. ζητεῖν] σφαλερῶς N. — ἐπηνέσατε] ἀπηλάξατε N. —
ἀναγκάσειν N Mr.: ἀναγκάσαι. — ψευδεῖς τας ἀποφάσεις N Mr.

- 8 κλεις. διὰ τί οὖν ἐν τῷ δήμῳ συνεχώρεις, ὡς Δημό-
 σθενες, ἐὰν ἀποφῆνῃ (κατὰ) σοῦ ἢ βουλή, θάνατον
 ἑαυτῷ τὴν ζημίαν; καὶ διὰ τί πολλοὺς ἀνήρηκας σὺ
 ταῖς τῆς βουλῆς ἰσχυρίζομενος ἀποφάσεσιν; ἢ ποῦ
 νῦν ἐλθὼν ὁ δῆμος ἢ τίσι προστάξας ζητεῖν περὶ
 τῶν ἀφανῶν καὶ μεγάλων ἀδικημάτων εὔρη τὴν ἀλή-
 9 θειαν; τὸ μὲν γὰρ συνέδριον τὸ πρότερον εἶναι δο-
 κοῦν πιστὸν σὺ καταλύεις ὁ δημοτικὸς εἶναι φάσκων,
 ὃ τὴν τῶν σωμάτων φυλακὴν ὁ δῆμος παρακατα-
 θήκην ἔδωκεν, ὃ τὴν πολιτείαν καὶ δημοκρατίαν
 πολλάκις ἐγκεχειρίκεν, ὃ διαπεφύλαχε τὸ σὸν σῶμα
 τοῦ βλασφημεῖν περὶ αὐτοῦ μέλλοντος πολλάκις, ὥς
 σὺ φῆς, ἐπιβουλευθέν, ὃ φυλάττει τὰς ἀπορρήτους
 θήκας, ἐν αἷς τὰ τῆς πόλεως σωτήρια κεῖται.
- 10 Δίκαια μὲν οὖν, δίκαια τρόπον γέ τινα πάσχει
 τὸ συνέδριον· εἰρήσεται γὰρ ἃ γινώσκω. δυοῖν γὰρ
 θάτερον ἐχρῆν αὐτούς, ἢ καὶ τὴν προτέραν ζήτησιν
 τὴν ὑπὲρ τῶν τριακοσίων ταλάντων τῶν παρὰ τοῦ
 Περσῶν βασιλέως ἀφικομένων ζητεῖν, καθάπερ συν-
 ἔταξεν ὁ δῆμος, ἵνα τότε δόντος δίκην τοῦ θηρίου
 τούτου, καὶ τῶν μερισαμένων ἐκεῖνα τὰ χρήματα φα-
 νερῶν γενομένων, καὶ τῆς περὶ Θηβαίους προδοσίας
 ἐξελεγχθείσης ἣν οὗτος προδέδωκεν, ἀπηλλάγμεθα
 11 τούτου τοῦ δημαγωγοῦ δίκην ἀξίαν δόντος· ἢ εἰ

8. ἐν τῷ δήμῳ] ἐν τῷ τότε N (ἐν τῷ δήμῳ τότε susp.
 Mr.). — (κατὰ) σοῦ ci. Wolf. Emp.: σου. — σπαντῶ Kl. — ποῦ
 R.: ποῦ (quod retin. Mr.).

9. εἶναι δοκοῦν N Mr.: δοκοῦν εἶναι. — ἐγκεχειρίκεν
 A corr.: ἐγκεχειρίσκειν. — ὃ διαπεφύλαχε cum Wolf. R.:
 ὃ διαπεφύλακε N^m, ὃ διαπεφύλακε v. — ὃ φυλάττει N
 Wolf. R.: ὃ φυλ. — θήκας ci. Wolf.: διαθήκας v., ἀπο-
 θήκας N Mr.

10. προσέταξεν Bait., quod mal. etiam Mr.

ταῦθ' ὑμεῖς ἐβούλεσθε Δημοσθένει συγχωρεῖν καὶ πολλοὺς ἐν τῇ πόλει τοὺς καθ' ὑμῶν δωροδοκήσοντας εἶναι, τὴν περὶ τῶν νῦν ἀποπεφασμένων ζήτησιν χρημάτων μὴ προσδέχεσθαι, πείραν ὑμῶν ἐν τοῖς πρότερον εἰληφότας· ὅπου γε οὕτω καλῶς καὶ δικαίως τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τούτου καὶ τῶν ἄλλων νυνὶ γεγεννημένης, καὶ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγον βουλῆς οὔτε τὴν Δημοσθένους οὔτε τὴν Δημάδου δύναμιν ὑποστειλαμένης, ἀλλὰ τὸ δίκαιον αὐτὸ καὶ τάληθές προύργιαίτερον πεποιημένης, οὐδὲν ἥττον 12 περιέρεχεται Δημοσθένους περὶ τε τῆς βουλῆς βλασφημιῶν καὶ περὶ ἑαυτοῦ λέγων οἷσπερ ἴσως καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀντίκα χρήσεται λόγοις ἑξαπατῶν ὑμᾶς, ὡς „ἐγὼ Θηβαίους ὑμῖν ἐποίησα συμμάχους.” οὐκ, ἀλλὰ τὸ κοινῇ συμφέρον ἀμφοτέραις ἐλνυμένη ταῖς πόλεσιν, ὃ Δημοσθένης. „ἐγὼ παρέταξα πάντας εἰς Χαίρωνειαν.” οὐκ, ἀλλὰ ἔλιπες μόνος αὐτὸς τὴν ἐκεῖ τάξιν. „ἐγὼ πολλὰς ὑπὲρ ἡμῶν ἐπρέσβευσα πρεσβείας.” ἐφ' οἷς οὐκ οἶδ' ὅ τί ποτ' ἂν ἐποίησεν ἢ 13 τίνας ἂν εἶπε λόγους, εἰ συνέβη κατορθῶσαι αὐτῷ ἃ συνεβούλευσεν, ὅς ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις ἀτυχήμασι καὶ κακοῖς ἄπασαν ἐπεληλυθὼς τὴν οἰκουμένην ὅμως ἄξιοι δωρεὰς αὐτῷ δεδύσθαι τὰς μεγίστας, λαμβάνειν δῶρα κατὰ τῆς πατρίδος καὶ λέγειν καὶ πρῶτ-

11. δωροδοκήσαντας pr. A et Z. — προσδέχεσθαι] ἀποδέχεσθαι pr. A, corr. a pr. m. — ὅπου γε Ald.: ὅπου γὰρ codd. (quod def. Wm.).

12. οἷσπερ ἴσως R.: οἷς περισσῶς.

13. ἐφ' αἷς R Fr. — ἐποίησεν NA Bk.: ἐποίει. — κατορθ. αὐτῷ Bk. Schm. cum codd. praeter N. — ὅς Tayl. R.: ὅ. — malim τοσούτοις. — αὐτῷ δεδ. Bk.: αὐτῷ δεδ. — κατὰ . . . τῆς A. — malim πρῶττειν (ἐξεῖναι).

- 14 *τειν κατα τοῦ δήμου ἃ ἂν βούληται. καὶ Τιμοθέω
 μὲν, ὃ Ἀθηναῖοι, Πελοπόννησον περιπλεύσαντι καὶ
 τὴν ἐν Κερκύρα ναυμαχίαν νικήσαντι Λακεδαιμο-
 νίους καὶ Κόνωνος νίει τοῦ τοὺς Ἑλληνας ἐλευθε-
 ρώσαντος καὶ Σάμον λαβόντι καὶ Μεθώνην καὶ
 Πύδναν καὶ Ποτίδαιαν καὶ πρὸς ταύταις ἑτέρας εἴ-
 κοσι πόλεις, οὐκ ἐποιήσασθε ὑπόλογον, οὐδὲ τῆς τότε
 ἐνεστώσης κρίσεως οὐδὲ τῶν ὄρκων, οὓς ὁμωμοκότες*
*92 ἐφέρετε τὴν ψῆφον, | ἀντικατηλλάξασθε τὰς τοιαύ-
 τας εὐεργεσίας, ἀλλ' ἑκατὸν ταλάντων ἐτιμήσατε, ὅτι
 χρήματ' αὐτὸν Ἀριστοφῶν ἔφη παρὰ Χίων εἰληφέναι*
 15 *καὶ Ῥοδίων· τὸν δὲ κατάπτυστον τοῦτον καὶ Σκύ-
 θην — ἐξάγομαι γάρ —, ὃν οὐχ εἰς ἀνὴρ ἀλλὰ
 πᾶσα ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ ζητήσασα ἀποπέ-
 φαγκε χρήματα ἔχειν καθ' ὑμῶν, καὶ ὅς ἀποπέφανται
 μισθαρνῶν καὶ δωροδοκῶν κατὰ τῆς πόλεως καὶ
 ταῦτα ἐξελλήλεγκται, τοῦτον οὐ τιμωρησάμενοι παρά-
 δειγμα ποιήσετε τοῖς ἄλλοις; ὅς οὐκ ἐκ τῶν βασιλι-
 κῶν μόνον εἰληφὼς χρυσίον φανερός ἐστιν, ἀλλὰ
 καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς πόλεως κεχρηματισμένος· ὁ νῦν
 οὐδὲ τῶν ὑπὸ Ἀρπάλου κομισθέντων χρημάτων εἰς*
 16 *τὴν πόλιν ἀποσχόμενος. καίτοι τί μέρος ἐστὶ τῶν
 ὑπὸ Τιμοθέου πεπραγμένων ἀγαθῶν ἅς Δημοσθένης
 ἐπρέσβευσεν εἰς Θήβας πρεσβείας; ἢ τίς οὐκ ἂν κα-*

14. cf. or. 3, 17. — Λακεδαιμ. νικήσαντι or. 3. — λα-
 βόντι S. Turr. (ita N et pr. A or. 3): λαβόντος. — οὐκ] οὐ-
 δὲν τούτων or. 3, et hic quoque Mr. οὐδὲν mavult. — οὐδὲ
 τῶν ὁ.] καὶ τῶν ὁ. or. 3. — φέρετε in or. 3 NAB. — ἀντικα-
 ταλλάξασθαι codd. — αὐτὸν Ἀριστοφῶν Gruter. Dobr. Turr.
 coll. or. 3: αὐτός.

15. ἀλλ' ἅπασα mal. Wm. — ἀποπέφαγκεν N^m. — καὶ
 ὅς] καὶ ὡς pr. A^d. — μόνος AZ. — ὁ νῦν] καὶ νῦν mal. Mr.

ταγέλασειεν ὑμῶν τῶν τοῦτο τολμώντων ἀκούειν, ἀντιθεῖς ἐφ' αἷς οὗτος σεμνύνεται πράξεσιν ἐκείνας ὥς Τιμόθεος ὑμᾶς καὶ Κόνων εἰεργέτησαν; ἀλλὰ γὰρ οὐ πρὸς τοῦτο τὸ κάθαρμα παραβάλλειν δεῖ τοὺς ἄξια καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν προγόνων ὑπὲρ ὑμῶν πράξαντας. παρασχόμενος οὖν τὸ ψήφισμα τὸ Τιμοθέῳ γενόμενον πάλιν ἐπὶ τοὺς περὶ τούτου λόγους βαδιοῦμαι. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ὁ τοιοῦτος ὧ Δημόσθενες πολίτης, ὃς δικαίως 17 ἂν καὶ συγγνώμης καὶ χάριτος ἐτύγχανε παρὰ τῶν ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις συμπεπολιτευμένων, οὐ λόγοις ἀλλ' ἔργοις μεγάλα τὴν πόλιν ἀγαθὰ ποιήσας, καὶ διαμείνας ἐπὶ τῆς (αὐτῆς) πολιτείας καὶ οὐκ ἄνω καὶ κάτω μεταβαλλόμενος ὥσπερ σύ, ἐτελεύτησεν οὐ τηλικαύτας τὸν δῆμον αἰτήσας δωρεὰς ὥστε τῶν νόμων εἶναι κρείττων, οὐδ' οἷόμενος δεῖν τοὺς ὁμωμοκότας κατὰ τοὺς νόμους οἰσεῖν τὴν ψῆφον ἄλλο τι προυργιαίτερον ποιεῖσθαι τῆς εὐσεβείας, ἀλλ' ὑπομένων κατακρίνεσθαι, εἰ δόξειε τοῖς δικασταῖς, καὶ οὐ καιροὺς λέγων, οὐδ' ἕτερα φρονῶν καὶ δημηγορῶν.

Οὐκ ἀποκτενεῖτε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μιαρὸν 18

16. τοῦτο] τούτου ci. R. — πράξεις pr. A. — εὐεργέτησαν N^mABL Bk.: εὐηγγ. — οὐ] ὁ N^m. — ΨΗΦΙΣΜΑ om. A^dM[†].

17. ὧ] ὁ A. — συμπεπολιτευμένων N Fr.: συμπολιτευμένων. — ἐπὶ τῆς (αὐτῆς) πολιτείας Cb. — μεταβαλλόμενος cum R. Turr.: μεταβαλλόμενος A^d pr.; μεταβαλλόμενος v. — ὁμωμοκότας A pr. corr.². — vv. ἄλλο-εὐσεβείας add. N et corr.² (?) A Bk. — προυργιαίτερον pr. N. — κατακρίνεσθαι cum Wolf. Turr.: καὶ κρίνεσθαι. — καιροὺς λέγων] cf. § 31.

18. ἄνδρες N^mAB Turr.: ὧ ἄνδρες. cf. §§ 27. 29. 41. 64. 95. 107.

τοῦτον ἄνθρωπον, ὃς πρὸς ἑτέροις πολλοῖς καὶ μεγά-
 λοις ἁμαρτήμασι καὶ τὴν Θηβαίων πόλιν περιεῖδεν
 ἀνάστατον γενομένην, τριακόσια τάλαντα λαβὼν εἰς
 τὴν ἐκείνων σωτηρίαν παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως,
 καὶ Ἀρκάδων ἡκόντων εἰς Ἰσθμὸν καὶ τὴν μὲν παρὰ
 Ἀντιπάτρου πρεσβείαν ἄπρακτον ἀποστειλάντων, τὴν
 δὲ παρὰ Θηβαίων τῶν τάλαιπώρων προσδεξαμένων,
 οἳ κατὰ θάλατταν μόλις ἀφίκοντο πρὸς ἐκείνους, ἰε-
 τηρίαν ἔχοντες καὶ κηρύκεια [συμπελεγμένα, ὥς
 19 ἔφασαν, ἐκ τῶν θαλλῶν], ἐροῦντες τοῖς Ἀρκάσιν ὅτι
 οὐ τὴν πρὸς τοὺς Ἕλληνας φιλίαν Θηβαῖοι διαλῦσαι
 βουλόμενοι τοῖς πράγμασιν ἐπανεστήσαν, οὐδ' ἑναν-
 τίον τῶν Ἑλλήνων οὐδὲν πράξοντες, ἀλλὰ τὰ παρ'
 αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ἐν τῇ πόλει γινόμενα
 φέρειν οὐκέτι δυνάμενοι, οὐδὲ τὴν δουλείαν ὑπομέ-
 νειν, οὐδὲ τὰς ὕβρεις ὁρᾶν τὰς εἰς τὰ ἐλεύθερα σώ-
 20 ματα γινόμενας, — οἷς ἐτοίμων γενομένων τῶν
 Ἀρκάδων βοηθεῖν, καὶ ἐλεησάντων ἐν οἷς ἦσαν κα-
 κοῖς, καὶ φανερόν ποιησάντων ὅτι τοῖς μὲν σώμασι
 μετὰ Ἀλεξάνδρου διὰ τοὺς καιροὺς ἀκολουθεῖν ἡναγ-
 κάζοντο, ταῖς δ' εὐνοίαις μετὰ Θηβαίων καὶ τῆς τῶν
 Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἦσαν, καὶ τοῦ στρατηγοῦ αὐτῶν
 Ἀσιτύλου ὠνίου ὄντος, ὥσπερ καὶ Στρατοκλῆς εἶπε,
 καὶ δέκα τάλαντα αἰτοῦντος ὥστε ἀγαγεῖν τὴν βοή-

κηρύκεια N Mr.: κηρύκεια. — νν. συμπεπλ. — θαλλῶν cum
 S. (Ep. cr. p. 132) del. Mr.

19. τοὺς ante Ἕλλ. add. NA Bk. — παρ' αὐτοῖς Bk.:
 παρ' αὐτοῖς. — γινόμενα ZM Bk.: γεγόμενα. — ὁρᾶν τὰς
 Bk.: ὁρῶν τὰς N^m; ὁρῶντες v.

20. ἐν οἷς ἦσαν NA Bk.: ἐν οἷς ἤκουσαν (ἐν οἷοις ἦσαν
 susp. Mr.). — νν. τοῖς μὲν σώμασι — ἦσαν ex Isocrate ex-
 pressa: v. Plat. 15. — τῆς τῶν] ταῖς τῶν pr. A corr.².

θειαν τοῖς Θηβαίοις, καὶ τῶν πρεσβευτῶν ὡς τοῦτον
 ἐλθόντων, ὃν ᾔδεσαν ἔχοντα τὸ βασιλικὸν χρυσίον,
 καὶ δεομένων καὶ ἱκετευνόντων δοῦναι τὰ χρήματα
 εἰς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν, οὐκ ἐτόλμησεν ὁ μια- 21
 ρὸς οὗτος καὶ ἀσεβῆς καὶ αἰσχροκερδὴς ἀπὸ τῶν
 πολλῶν χρημάτων ὧν εἶχε δέκα μόνον τάλαντα δοῦ-
 ναι, τσαύτας ὁρῶν ἐλπίδας ὑποφαινούσας εἰς τὴν
 Θηβαίων σωτηρίαν, ἀλλὰ περιείδεν ἐτέρους δύντας
 τοῦτο τὸ ἀργύριον, ὥσπερ καὶ Στρατοκλῆς εἶπεν,
 ὑπὲρ τοῦ πάλιν ἀπελθεῖν οἴκαδε τοὺς ἐξεληλυθότας
 Ἀρκάδων καὶ μὴ βοηθῆσαι τοῖς Θηβαίοις. | Ἀφ' 22
 ὑμῖν δοκεῖ μικρῶν κακῶν ἢ τῶν τυχόντων ὄλη τῇ 93
 Ἑλλάδι αἴτιος γεγενῆσθαι Δημοσθένους καὶ ἡ τοῦτου
 φιλαργυρία; ἢ προσήκειν αὐτὸν ὑφ' ὑμῶν ἐλέου τινὸς
 τυγχάνειν τοιαῦτα διαπεπραγμένον, ἀλλ' οὐ τῆς
 ἐσχάτης τιμωρίας καὶ ὑπὲρ τῶν νῦν καὶ ὑπὲρ τῶν
 πρότερον γεγενημένων ἀδικημάτων; ἀκούσονται τὴν
 κρίσιν, ὧ Ἀθηναῖοι, τὴν ὑφ' ὑμῶν ἐν τῇ τήμερον
 ἡμέρᾳ γεγενημένην πάντες ἄνθρωποι· θεωρήσουσιν
 ὑμᾶς τοὺς κρίνοντας, ὅπως χρῆσθε τῷ τὰ τοιαῦτα
 διαπεπραγμένῳ. ὑμεῖς ἔσθ' οἱ διὰ πολλῶ τῶν ὑπὸ 23
 τούτου πεπραγμένων ἀδικημάτων ἐλάττω μεγάλας
 καὶ ἀπαραιτήτους ἐνίοις ἐπιτεθεικότες τιμωρίας.
 ὑμεῖς Μένωνα μὲν τὸν μυλωθρὸν ἀπεκτείνετε, διότι
 παῖδα ἐλεύθερον ἐκ Πελλήνης ἔσχεν ἐν τῷ μυλῶνι·
 Θεμίστιον δὲ τὸν Ἀφιδναῖον, διότι τὴν Ῥοδίαν κι-

22. φιλαργυρία] φυλαρχία ded. vid. pr. A^d. — καὶ ὑπὲρ
 τῶν νῦν om. N. — malim κέχρησθε.

23. πολλῶν ZM et pr. A. — μυλωθρὸν] cf. Harp. s. v.
 (Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Δημ. πολλάκις, ubi κατὰ Καλλισθ.
 cum Mauss. Mr.; cf. lect. codd. BCG). — μυλῶνι S. Turr.:
 μύλωνι. — ἀφιδναῖον pr. A^d.

- θαρίστριαν ὕβρισεν Ἐλευσινίοις, θανάτῳ ἐξημιώ-
 σατε, Εὐθύμαχον δέ, διότι τὴν Ὀλυνθίαν παιδίσκην
 24 ἔστησεν ἐπ' οἰκήματος. διὰ δὲ τοῦτον τὸν προδότην
 παῖδες καὶ γυναῖκες αἱ Θηβαίων ἐπὶ τὰς σκηναὶς τῶν
 βαρβάρων διενεμήθησαν, πόλις ἀστυγείτων καὶ σύμ-
 μαχος ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται, ἀροῦται
 καὶ σπείρεται τὸ Θηβαίων ἄστρ τῶν κοινωνησάν-
 των ὑμῖν τοῦ πρὸς Φίλιππον πολέμου. ἀροῦται, φη-
 μί, καὶ σπείρεται· καὶ οὐκ ἠλέησε, φημί, ὁ μιαρὸς
 οὗτος πόλιν οὕτως οἰκτρῶς ἀπολλυμένην, εἰς ἣν
 ἐπρέσβευσεν ὑφ' ὑμῶν ἀποσταλείς, ἧς ὁμόσπονδος
 καὶ ὁμοτράπεζος πολλάκις γέγονεν, ἣν αὐτὸς φησι
 σύμμαχον ὑμῖν ποιῆσαι, ἀλλὰ πρὸς οὓς εὐτυχοῦν-
 τας πολλάκις ἦλθε, τούτους ἀτυχοῦντας προδέδωκεν.
 25 κἀκεῖνοι (μὲν), ὥς οἱ πρεσβύτεροι λέγουσι, καταλε-
 λυμένης τῆς δημοκρατίας τῆς παρ' ἡμῖν καὶ συνά-
 γοντος ἐν Θήβαις Θρασυβούλου τοὺς φυγάδας ἐπὶ
 τὴν Φυλῆς κατάληψιν, καὶ Λακεδαιμονίων ἰσχυόν-
 των καὶ ἀπαγορευόντων μηδένα Ἀθηναίων ὑποδέ-
 χεσθαι μηδ' ἐκπέμπειν, ὅμως συνέπραττον τῷ δήμῳ

24. παῖδες καὶ γυν. — διενεμήθη.] cf. Demosth. ap. Agatharch. Phot. Bibl. p. 447 a 32: παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας τῶν ἡγῆσαμένων τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τὰς σκηναὶς τῶν βαρβάρων διένειμε. — πόλις ἀστ. — — ἀνήρπασται] ex Aesch. 3, 133. — ἀροῦται — — πολέμου] Stratoeli tribuit Agatharch. l. c. v. 19, ubi τῶν συναγωνισαμένων ὑμῖν τὸν πρ. Φ. πόλεμον. — κοινωνησάντων A pr. — ὑμῖν NM Turr.: ἡμῖν. — καὶ οὐκ ἠλέησεν, οὐκ ἠλέησε, φημί ci. R. — οὕτως οἰκτρ. ἀπ. N Mr.: οἰκτρ. οὕτως ἀπ. Dobs. cum A^d corr. ?; οἱ. ἀπ. οὕτως v. — ἧς cum Wolf. R.: οἷς, quod retin. Bk. Turr. Mr. — ἐγγόνει W. — ὑμῖν NM Turr.: ἡμῖν. — in vv. πολλάκις ἦλθε non immerito offendit Kl., qui πολλ. ἐλθὼν ἐκολάκευσε. — τούτοις N.

25. κἀκεῖνοι μὲν ci. Bk. — ἐπὶ Bk.: ἔτι pr. N ABLZM, διὰ τε rc. N, ἐς v. — ἰσχυόντων cum Wolf. R.: ἰσχύοντων. —

τὴν κάθοδον καὶ τὸ πολλάκις ἀνεγνωσμένον παρ' ὑμῖν ἐψηφίσαντο ψήφισμα, μὴ [περι]όραῖν ἕάν τις ὅπλα διὰ τῆς χώρας [τῆς] Ἀθηναίων ἔχων πορεύηται· οὗτος δὲ ὁ κοινὸν αὐτὸν τοῖς συμμάχοις, ὥς 26 αὐτίκα φήσει, παρέχων οὐδὲν τοιοῦτον ἐπραξεν, οὐδὲ τῶν χρημάτων ὧν ἔλαβεν εἰς τὴν τούτων σωτηρίαν οὐδὲν ἠθέλησε προέσθαι. ὧν ὑμεῖς ὦ ἄνδρες μνησθέντες, καὶ τὰ ἀτυχήματα τὰ γινόμενα διὰ τοὺς προδότας θεωρήσαντες ἐν ταῖς Ὀλυνθίων καὶ Θηβαίων συμφοραῖς, ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ὀρθῶς νυνὶ βουλευέσθε, καὶ τοὺς δωροδοκεῖν ἐθέλοντας κατὰ τῆς πατρίδος ἀνελόντες ἐν ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἔχετε. μόνως γὰρ 27 οὕτως, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μόνως καὶ τοὺς ἄλλους ποιήσετε βελτίους, ἕάν τοὺς ἐνδόξους τῶν πονηρῶν ἐξελέγξαντες κολάσητε τῶν ἀδικημάτων ἀξίως. τοὺς μὲν γὰρ τυχόντας τῶν κρινομένων, ὅταν ἀλῶσιν, οὐδεὶς οἶδεν οὐδὲ ζητεῖ πυνθῆσθαι τί πεπόνθασι· τοὺς δ' ἐνδόξους πάντες πυνθάνονται, καὶ τοὺς δικάζοντας ἐπαινοῦσιν, ὅταν τὸ δίκαιον μὴ πρόωνται ταῖς τῶν κρινομένων δόξαις. Ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα

μὴ περιορᾶν codd.: coll. Plut. Pelop. 6 Lys. 27 μηδέν' ὁρᾶν Schneider, [μὴ] περιορᾶν S. Mr.; τῆς delent S. Mr. (τῆς Θηβαίων ci. R., τῆς αὐτῶν et ipsum ci. S.). Sed praeterea cum Schneidero et Fr. verba traicienda erunt: ἕάν τις Ἀθ. ὅπλα ἔχων διὰ τῆς χ. πορ.; nisi vero omnia haec (μὴ — πορ.) ut interpretamentum inducenda sunt. V. S. Ep. cr. p. 132.

26. φήσει cum Wolf. R.: φησὶ. — τὴν αὐτῶν add. NA Bk. — προδόντας pr. A.

27. Cf. Lys. 14, 12. — ἄνδρες Ἀθ. N Mr.: ὦ ἄνδρες Ἀθ. cf. § 18. — ἐξελέγξαντες] fort. ἐκλέξαντες. — τῶν ἀδικημάτων N Mr. (ut est § 3; 2, 22): τῆς πονηρίας (quod exstat 3, 11). — ΨΗΦΙΣΜΑ post Θηβαίων, ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ post μαρτυρίας transp. Schm.

τὸ Θηβαίων. λέγε τὰς μαρτυρίας. ἀναγίνωσκε τὰς ἐπιστολάς.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

- 28 Μισθωτὸς οὗτος, ὃ Ἀθηναῖοι, μισθωτὸς οὗτός ἐστι παλαιός. οὗτος ἦν ὁ τὴν πρεσβείαν τὴν παρὰ Φιλίππου πορευομένην ὥς ἡμᾶς ἐκ Θηβῶν καλέσας, καὶ τοῦ λυθῆναι τὸν πρῶτον πόλεμον αἷτιος γενόμενος· οὗτος Φιλοκράτει συναπελογεῖτο τῷ γράψαντι πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, δι' ἣν ὑμεῖς ἐκείνους ἐξεβάλετε, καὶ ξεύγη τοῖς πρέσβεσιν ἐμισθώσατο τοῖς μετὰ Ἀντιπάτρου δεῦρ' ἐλθοῦσιν, ἀναλαμβάνων αὐτοὺς καὶ τὰ κολακεύειν τοὺς Μακεδόνας πρῶτος εἰς
29 τὴν πόλιν εἰσάγων. μὴ ἀφῆτε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ ἀφῆτε τὸν ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως καὶ τῶν ἄλλων ἑλ-
94 λήνων | ἀτυχήμασιν ἐπιγεγραμμένον ἀτιμώρητον, εἰλημμένον ἐπ' αὐτοφώρῳ δῶρα ἔχοντα κατὰ τῆς πόλεως, μηδὲ τῆς ἀγαθῆς τύχης ὑμᾶς ἐπὶ τὸ βέλτιον ἀγούσης, καὶ τὸν μὲν ἕτερον τῶν τὴν πατρίδα λελυμασμένων ἐκ τῆς πόλεως ἐκβεβληκυίας, τοῦτον δ' ὑμῖν ἀποκτεῖναι παραδούσης, αὐτοὶ τοῖς πᾶσι συμφέρουσιν ἐναντιωθῆτε, ἀλλὰ μετοιωνίσασθε τὰς τῆς πόλεως πράξεις, εἰς τούτους τοὺς ἡγεμόνας τὰς ἀτυ-
30 χίας τρέψαντες. εἰς ποῖον γὰρ καιρὸν ἀποθήσεσθε τοῦτον ὑπολαβόντες χρήσιμον ὑμῖν αὐτοῖς ἔσεσθαι;

28. Φιλίππου N A^d Bk.: τοῦ Φιλίππου M et v. ante Bk. cf. 74. 80. — ἐκκαλέσας A pr. — συναπελογεῖτο Wm. Mr. coll. Aesch. 3, 62; 2, 14: συνανελογεῖτο codd.; συνανεκοινοῖ. Ald. (συνεκοινοῖ. cum R. Bk., συνωμοῖ. Turr.).

29. ἄνδρες N Mr.: ὡ ἄνδρες. cf. § 18. — τοῖς τῆς NA R.: τῆς (τοῖς. ZM). — ὑμᾶς S. Turr.: ἡμᾶς. — ἀτυχίας NM Mr.: ἀποτυχίας.

ἔχοι τις ἂν εἰπεῖν ἢ ὑμῶν ἢ τῶν περιεστηκότων, εἰς ποῖα οὗτος πράγματα εἰσελθὼν ἢ ἴδια ἢ κοινὰ οὐκ ἀνατέτραphen; οὐκ. εἰς μὲν τὴν Ἀριστάρχου οἰκίαν εἰσελθὼν, βουλευσας μετ' ἐκείνου τὸν Νικοδήμῳ θάνατον κατασκευασθέντα, ὃν ἴστε πάντες, ἐξέβαλε τὸν Ἀρίσταρχον ἐπὶ ταῖς αἰσχίσταις αἰτίαις; καὶ τοιούτῳ φίλῳ Δημοσθένει ἐχρήσατο, ὥστε δαίμονα αὐτῷ τοῦτον καὶ τῶν γεγενημένων συμφορῶν ἡγεμόνα νομίσαι προσελθεῖν; οὐκ ἐπειδὴ τῷ δῆμῳ συμβουλευεῖν ³¹ ἤρξατο, ὥς μήποτε ὠφελεν — ἀφήσω γὰρ αὐτοῦ τὰ ἴδια· ὁ γὰρ χρόνος οἷκ' ἐπιδέχεται μακρολογεῖν —, ἀγαθὸν μὲν ἀπλῶς εἰπεῖν οὐδὲν γέγονε τῇ πόλει, ἐν κινδύνοις δὲ καὶ κακοῖς καὶ ἀδοξίᾳ πᾶσα ἡ Ἑλλάς, οὐ μόνον ἡ πόλις, καθέστηκε; καὶ πλείστοις καιροῖς ἐν ταῖς δημηγορίαις χρώμενος ἅπαντας ἀφῆκε τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν καιρούς; καὶ ἐν οἷς τις ἂν φιλόπολις ἀνὴρ καὶ κηδεμὼν τῆς πόλεως προείλετό τι πράξει, τοσοῦτον ἐδέξεν ὁ δημαγωγὸς καὶ χρήσιμος αὐτίκα φήσων ὑμῖν γεγενῆσθαι πράξιν τινα προφέρειν, ὥστε καὶ τοὺς πράττοντας ὑπὲρ ὑμῶν τι τῆς αὐτοῦ τύχης ἀνέπλησεν. ἀπῆρε Χαρίδemos πρὸς τὸν Περσῶν βα- ³² σιλέα, χρήσιμος ὑμῖν οὐ λόγοις ἀλλ' ἔργοις βουλόμενος γενέσθαι, καὶ τοῖς ἰδίοις τοῖς ἑαυτοῦ κινδύνοις ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησι βουλόμενος τὴν σωτηρίαν

30 init. cf. Aesch. 3, 158. — ἔχει N^m. — εἰς μὲν τὴν Ἀριστ. κτέ.] cf. Aesch. 2, 166.

31. ἐνδέχεται cum Wm. mal. Mr. — ἐν ante κινδ. om. N^m et pr. A. — ἀδοξίαις N Mr. πᾶσα om. N (quod prob. Fr.). — καιροῖς] cf. 17 extr. — καὶ ante ἐν οἷς om. N et pr. A corr.² Fr. — τῆς πόλεως add. N Mr. — ὑμῖν NLZM R.: ἡμῖν.

32. τὸν Περσῶν] τῶν Περσῶν N. — τοῖς ἰδίοις τοῖς ἑαυτοῦ] cf. Isocr. 4, 77; And. 3, 37. — ὑμῖν Wolf Bk.: ἡμῖν. —

- παρασκευάσαι· περιὼν οὗτος κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐλο-
γοποίει καὶ τῶν πραττομένων εἰσεποίει κοινωνὸν
αὐτόν· οὕτω κατέστρεψεν ἡ τύχη ταῦτα ὥστ' ἐναντία
33 γίνεσθαι τοῖς προσδοκωμένοις. ἐξέπλευσεν Ἐφιάλ-
της μισῶν μὲν τοῦτον, ἀναγκαζόμενος δὲ τῶν πραγ-
μάτων κοινωνεῖν· ἀφείλετο καὶ τοῦτον ἡ τύχη τῆς
πόλεως. Εὐθύδικος προηρεῖτο τὰς ὑπὲρ τοῦ δήμου
πράξεις· ἔφη τοῦτ' Ἀθηνοσθένης φίλος εἶναι· (καὶ)
οὗτος ἀπώλετο. καὶ ταῦθ' ὑμεῖς ὁρῶντες καὶ ἐπι-
στάμενοι πολὺ βέλτιον ἢ ἐγὼ οὐ λογίξεσθε, οὐ σκο-
πεῖσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς, τεκμαιρόμενοι τὰ μέλλοντα
ἐκ τῶν γεγενημένων, ὅτι οὐδὲν οὗτος χρήσιμος ἀλλ'
34 ἢ τοῖς ἐχθροῖς κατὰ τῆς πόλεως; συστήσαι
παρασκευὴν ἑτέραν οἷα ἐναγχος ἐγένετο, ὅτε Λα-
κεδαιμόνιοι μὲν ἅπαντες ἐξεστράτευσαν, Ἀχαιοὶ δὲ
καὶ Ἥλεῖοι τῶν πραγμάτων ἐκοινωνοῦν, ὑπῆρχον δὲ
ξένοι μύριοι, Ἀλέξανδρος δέ, ὥς οἱ λέγοντες, ἐν Ἰν-
δοῖς ἦν, ἡ δὲ Ἑλλὰς ἅπασα διὰ τοὺς ἐν ἐκάστη τῶν
πόλεων προδότας ἀχθομένη τοῖς παροῦσι πράγμασιν
ἡσμένει μεταβολὴν τινα τῶν παρεστηκότων κακῶν.
35 τί οὖν; ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς Ἀθηνοσθένης τίς ἦν,
ὁ τοῦ συμβουλευῆσαι καὶ γράφαι κύριος καὶ φήσων
ἀντίκα δὴ μισεῖν τὰ καθεστηκότα πράγματα; ἐῷ γὰρ

περιὼν NA et cum Wolf. R.: περιὼν B, περὶ ὧν v. — ὥστ' ἐναντία Bait. Turr.: ὡς ἀναντία.

33. (καὶ) οὗτος ci. R. — πολὺ πολλοὶ pr. N.

34. Lacunam ante συστήσαι statuit Mr., post ἐγένετο S. — παρασκευὴν N^m Mr.: κατασκευὴν. — ἐναγχος Cb.: ἐπ' Αἰγὸς (ἐπ' Ἀγιδος cum Wesseling. Mr.). cf. autem Aesch. 3, 165. — ὥς οἱ ἄγχιστα (immo ἐγγύτατα) λέγοντες Bait. coll. Isocr. 9, 28; ὥς ἦσαν οἱ λέγ. ci. R., ὥς σὺ ἔλεγες ci. Mr. — τῶν παρεστ. κακῶν NMr.: τῶν κακῶν τῶν περιεστη-κότων (παρεστ. AB Turr.).

τοὺς ἄλλους κινδύνους. ἔγραψάς τι περὶ τούτων [κινδύνων]; συνεβούλευσας; ἐπόρισας χρήματα; μικρόν τι χρήσιμος ἐγένου τοῖς ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας πράττουσιν; οὐδ' ὅτιοῦν, ἀλλὰ περιήεις κατασκευάζων λογοποιούς, καὶ παρ' αὐτῷ γράφων ἐπιστολήν, καὶ καταισχύνων τὴν τῆς πόλεως δόξαν, ἐκ τῶν δακτύλων ἀναψάμενος περιεπορεύετο, τρυφῶν 36 ἐν τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς, καὶ ἐπὶ φορείου κατακομιζόμενος τὴν εἰς Πειραιᾶ ὁδόν, καὶ τὰς τῶν πενήτων ἀπορίας ὀνειδίζων. εἶθ' οὗτος εἰς τοὺς μέλλοντας ὑμῖν καιροὺς ἔσται χρήσιμος, παραβεβηκὼς ἅπαντας τοὺς παρεληλυθότας; τοιούτων, ᾧ δέσποινα Ἀθηνᾶ καὶ Ζεῦ σῶτερ, συμβούλων καὶ ἡγεμόνων ὄφελον τυχεῖν οἱ πολεμήσαντες | τῇ πόλει, καὶ μη- 95 δεπώποτε βελτιόνων.

Οὐκ ἀναμνήσεσθε ᾧ ἄνδρες τὰς τῶν πρεσβυτέ- 37 ρων πράξεις, οἳ πολλῶν καὶ μεγάλων κινδύνων καταλαμβανόντων τὴν πόλιν ἀξίως τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἑαυτῶν ἐλευθερίας καὶ τῆς δόξης τῆς δικαίας ὑπὲρ τῶν τοῦ δήμου συμφερόντων ἐκινδύνευσαν; ὧν τοὺς μὲν ἀρχαίους ἐκείνους μακρόν ἂν εἴη λέγειν,

35. κινδύνους del. Fr.; καιρούς mal. Mr. cf. Demad. § 11. — τούτων [κινδ.] ci. Bk. Fr.: του τῶν κινδ. (τούτων τῶν κινδ. Turr. cum Wm.; τούτων τῶν καιρῶν ci. Mr.). — περιήει Fr. — νν. καὶ παρ' αὐτῷ γρ. (γεγραφῶς ci. Mr.) ἐπ. post δόξαν transp. Mr. — ἐπιστολάς malim coll. Aesch. 3, 164: τὰς ἐπιστολάς ἃς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δακτύλων περιήεις.

36. περιεπορεύετο Fr. — φορείου N. — ὄφελον N et pr. A corr.². — τῇ πόλει ci. Steph. Wolf.: τὴν πόλιν. — μηδεπώποτε scripsi: μηδέποτε.

37. πολλῶν καὶ μεγάλων scripsi: μεγάλων καὶ πολλῶν. cf. ad § 109. — δικαίας] οἰκείας Markl., παλαιᾶς Bk., ἀρχαίας S., ἰδίας Mr. — δῆμον N Mr.: δημοσίου. —

- Ἀριστείδην καὶ Θεμιστοκλέα, τοὺς ὀρθώσαντας τὰ
 τεῖχη τῆς πόλεως καὶ τοὺς φόρους εἰς ἀκρόπολιν
 ἀνευεγκόντας παρ' ἐκόντων καὶ βουλομένων τῶν
 38 Ἑλλήνων, ἀλλὰ ταυτὶ τὰ μικρὸν πρὸ τῆς ἡμετέρας
 ἡλικίας γεγεννημένα ὑπὸ Κεφάλου τοῦ ῥήτορος καὶ
 Θράσωνος τοῦ Ἐρχιέως καὶ Ἡλείου καὶ Φορμισίου
 καὶ ἐτέρων ἀνδρῶν ἀγαθῶν, ὧν ἐνίων ἐτι καὶ νῦν
 ζῇ (καὶ) τὰ σώματα. τούτων γὰρ οἱ μὲν φρουρου-
 μένης ὑπὸ Λακεδαιμονίων τῆς Καδμείας βοηθήσαν-
 τες τοῖς εἰς Θήβας κατιούσι τῶν φυγάδων τοῖς
 ἰδίοις κινδύνοις ἡλευθέρωσαν πόλιν ἀστυγείτονα
 39 καὶ πολὺν χρόνον δουλεύουσιν, οἱ δὲ πείσαντες
 ἐξελθεῖν ὑμῶν τοὺς προγόνους, Κεφάλου τὸ ψήφισμα
 γράψαντος, ὃς οὐ καταπλαγείς τὴν Λακεδαιμονίων
 δύναμιν, οὐδὲ λογισάμενος ὅτι τὸ κινδυνεύειν καὶ
 τὸ γράφειν ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐπισφαλές ἐστιν, ἐγρα-
 ψεν ἐξιέναι βοηθήσοντας Ἀθηναίους τοῖς κατειλη-
 φόσι τῶν φυγάδων Θήβας· καὶ ἐξελθόντων ἐκεῖσε
 τῶν ὑμετέρων πατέρων ὀλίγαις ἡμέραις ἐξεβλήθη ὁ
 Λακεδαιμονίων φρούραρχος, ἡλευθέρωντο Θηβαῖοι,
 διεπέπρακτο ἡ πόλις ἡ ὑμέτερα ἄξια τῶν προγόνων.
 40 ἐκεῖνοι ἦσαν, ἐκεῖνοι ὧς Ἀθηναῖοι ἄξιοι σύμβουλοι
 καὶ ἡγεμόνες ὑμῶν καὶ τοῦ δήμου, μὰ Δί' οὐ τὰ

mal. ἀνορθώσαντας.

38. Ἐρχιέως W.: Ἐρχιέως. — Ἡλείου cum R. Turr.: Ἡλίου
 N, Ἡλίου v. — καὶ Φορμ. Bgk. Turr.: Φορμισίου (Φορμησίον N).
 — καὶ ante τὰ σώμ. addidi; cf. autem Aesch. 3, 138. — Καδμείας N.

39. τὸ ψήφ. Dobr. coll. Aesch. 3, 187; Din. 1 § 63: τού-
 του ψήφ. (τούτο τὸ ψ. ci. Bk.). — οὐ ante κατ. om. N. —
 τὸ κινδυν. om. mal. Wolf.; τὸ συμβουλευέιν Emp.; Dem.
 Chers. 68 cf. Mr. — τῶν ante φυγ. om. pr. A. — ἐκεῖσε
 NA Bk.: ἐκεῖ. — Λακεδ. N Fr.: τῶν Λακεδ. — ἡλευθέρωντο
 ci. Bk.: ἡλευθεροῦντο. — ἡμέτερα N^m, quod praefert Wm.

τοιαῦτα κινάδῃ, οἳ πεποιήκασιν μὲν οὐδὲν οὐδὲ πρά-
 ξουσιν ἀγαθὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως, τὴν δὲ αὐτῶν ἀσφά-
 λειαν τηροῦντες καὶ πανταχόθεν ἀργυριζόμενοι καὶ
 πεποικότες τὴν πόλιν ἀδοξοτέραν ἑαυτῶν, καὶ νῦν
 εἰλημμένοι δῶρα καθ' ὑμῶν εἰληφότες, παρακροῦνθ'
 ὑμᾶς, καὶ ἀξιούσι τοιοῦτοι γεγεννημένοι περὶ τῆς
 ἑαυτῶν πλεονεξίας παραγγέλλειν· οὓς χρῆν τεθνάναι
 πάλαι κατὰ τὸ ἑαυτῶν ψήφισμα, τοιαῦτα διαπεπραγ-
 μένους.

Οὐκ αἰσχύνεσθε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν κατὰ 41
 Δημοσθένους τιμωρίαν ἐκ τῶν ἡμετέρων λόγων μό-
 νων ἡγούμενοι δεῖν κρίνειν; οὐκ ἴστε τοῦτον αὐτοὶ
 δωροδόκον ὄντα καὶ κλέπτην καὶ προδότην τῶν φί-
 λων καὶ τῆς πόλεως ἀνάξιον καὶ αὐτὸν καὶ τὴν περὶ
 τοῦτον τύχην γεγεννημένην; ἀπὸ ποίων ψηφισμάτων
 ἢ ποίων νόμων οὗτος οὐκ εἰληφεν ἀργύριον; εἰσί 42
 τινες ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῶν ἐν τοῖς τριακοσίοις γε-
 γεννημένων, ὃδ' οὗτος ἐτίθει τὸν περὶ τῶν τριηράρχων
 νόμον; οὐ φράσετε τοῖς πλησίον ὅτι τρία τάλαντα
 λαβὼν μετέγραφε καὶ μετεσκεύαζε τὸν νόμον καθ'
 ἑκάστην ἐκκλησίαν, καὶ τὰ μὲν ἐπώλει ὧν εἰλήφει
 τὴν τιμὴν, τὰ δ' ἀποδόμενος οὐκ ἐβεβαίον; εἴπατέ 43
 μοι πρὸς Διός, ὧ ἄνδρες, προῖκα τοῦτον οἰεσθε
 γράψαι Διφίλῳ τὴν ἐν πρυτανείῳ σίτησιν καὶ τὴν

40. τὰ ante τοιαῦτα om. pr. A. — πεποιήκασιν N. —
 πανταχόθεν scr.: πάντοθεν. — παρακροῦνθ' N: παρακρού-
 ονται. — χρῆν cum Bk. Dobr. Turr.: χρῆ. — πάλαι κατὰ
 τὸ ε. ψ. N Mr.: κατὰ τὸ ε. ψ. πάλαι.

41. ἡμετέρων A corr.². — μόνων Ald. et v. ante Bk. —
 τῶν φίλων N Turr.: φίλων. — ἢ ποίων νόμ. οὗτος N Mr.:
 οὗτος ἢ ποίων νόμων.

43. Διφίλῳ NABLZM. —

- εἰς τὴν ἀγορὰν ἀνατεθρομένην εἰκόνα; ἢ τὸ ποιῆσαι πολίτας ὑμῖν Χαιρέφιλον καὶ Φεῖδωνα καὶ Πάμφιλον καὶ Φεῖδιππον, ἢ πάλιν Ἐπιγένην καὶ Κόνωνα τοὺς τραπεζίτας; ἢ τὸ χαλκοῦς ἐν ἀγορᾷ στῆσαι Βιρυσάδην καὶ Σάτυρον καὶ Γόργιππον τοὺς ἐκ τοῦ Πόντου τυράννους, παρ' ὧν αὐτῶ χίλιοι μέδιμνοι τοῦ ἐνιαυτοῦ πυρῶν ἀποστέλλονται, τῷ οὐδ' 44 ὅποι καταφύγῃ αὐτίκα φήσονται εἶναι; ἢ τὸ γράφαι Ταυροσθένην Ἀθηναῖον εἶναι (τὸν) τοὺς μὲν αὐτοῦ πολίτας καταδουλωσάμενον, τῆς δ' Εὐβοίας ὅλης μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Καλλίου προδότην Φιλίππῳ γεγεννημένον; ὃν οὐκ ἔωσιν οἱ νόμοι τῆς Ἀθηναίων χώρας ἐπιβαίνειν, εἰ δὲ μή, τοῖς αὐτοῖς ἐνοχον εἶναι κελεύουσιν οἷσπερ ἂν τις τῶν φευγόντων ἐξ Ἀρείου πάγου κατή. καὶ τοῦτον οὗτος ὁ δημοτικὸς ὑμέτε- 45 ρον ἔγραψε πολίτην εἶναι. περὶ τούτων οὖν μάρτυρας ὑμῖν δεῖ καλεῖν, ἢ περὶ τῶν ἄλλων ὅσους οὗτος γέγραφε προξένους εἶναι καὶ Ἀθηναίους; (ἄρ' οὖν), 96 πρὸς τῆς | Ἀθηνᾶς, οἰεσθε αὐτὸν ἀργύριον μὲν χαίρειν λαμβάνοντα, χρυσίου δ' εἴκοσι τάλαντα οὐκ ἂν λαβεῖν; ἢ κατὰ μικρὸν μὲν δωροδοκεῖν, ἀθρόον δ' οὐκ ἂν προσδέξασθαι τοσοῦτον λῆμμα; ἢ τὴν ἐξ

ἀνατεθρομένην R. ci.: ἀναθηρομένην. — ποιῆσαι πολ. ὑμῖν W.: ποι. π. ὑμᾶς (ποιήσασθαι πολ. ὑμᾶς Wm.). — Φεῖδιππον Bgk. Ep. ad Schill. p. 155 coll. Ath. IX p. 407 E: Φίλιππον. — ἢ πάλιν N^m: καὶ πάλιν. — Βηρυσάδην Ald.; vera scriptura est Παιρυσάδης, cf. Boeckh. C. J. I p. 92. — ἐκ τοῦ Πόντου Bait. Turr.: ἐκ τούτων codd., ἐχθίστους Ald. Bk. Mr. — μέδιμνοι Gibbon. ap. Dobr. Wm. Turr.: μόδιοι (del. Mr.). — ὅποι N Turr.: ὅπη. cf. Aesch. 3, 209. — εἰδέναι ci. Bk.

44. γράφαι del. cum R. Turr. — (τὸν) τοὺς Bait. — αὐτοῦ A Bk.: αὐτοῦ N, αὐτῷ v. — κατίοι ABLZM.

45. τοσοῦτον] τοῦτον N et pr. A corr.².

Ἀρείου πάγου βουλὴν (διὰ) Δημοσθένην καὶ Δημάδην καὶ Κηφισοφῶντα ζητήσασαν ἕξ μῆνας ἀδίκως εἰς ὑμᾶς πεποιῆσθαι τὰς ἀποφάσεις;

Πολλοί, ὧ ἄνδρες, πολλοὶ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν 46 ἄλλων Ἑλλήνων, ὅπερ καὶ πρότερον εἶπον, θεωροῦσιν ὑμᾶς πῶς τοῦτον δικάσετε τὸν ἀγῶνα, καὶ πότερον εἰσαγωγίμους καὶ τὰς τῶν ἄλλῶν δωροδοκίας ποιήσετε, ἢ ἀνέδην ἐξέσται δῶρα λαμβάνειν καθ' ὑμῶν, καὶ τὰ πρότερον δοκοῦντα πιστὰ καὶ βέβαια εἶναι νῦν ἄπιστα διὰ τὴν Δημοσθένους κρίσιν γενήσεται, ὃν ἐκ τῶν ἄλλων προσῆκεν ἀπολωλέναι τῶν πεπολιτευμένων αὐτῷ, ὃς ἀπάσαις ταῖς ἀραῖς ταῖς ἐν τῇ πόλει γινομέναις ἔνοχος καθέστηκεν, ἐπιωρκηκὼς μὲν 47 τὰς σεμνὰς θεὰς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς οὓς ἐκεῖ διόμνυσθαι νόμιμόν ἐστι, κατάρατος δὲ καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν γινόμενος, ἐξεληλεγμένος (μὲν) δῶρα κατὰ τῆς πόλεως εἰληφώς, ἐξηπατηκὼς δὲ καὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν βουλὴν παρὰ τὴν ἀράν, καὶ ἕτερα μὲν λέγων ἕτερα δὲ φρονῶν, ἰδίᾳ δὲ συμβεβουλευκὼς Ἀριστάρχῳ δεινὰς καὶ παρανόμους συμβουλὰς· ἀνθ' ὧν — εἶπερ ἔστι πον δικάζα τιμωρία κατὰ τῶν ἐπιόρκων καὶ πονηρῶν, ὥσπερ ἔστι — δώσει δίκην οὗτος ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ. ἀκούσατε, ὧ ἄνδρες δικασταί, τῆς ἀράς.

ΑΡΑ.

46. mal. (καὶ) τῶν πολιτῶν. — πότερον] πρότερον pr. A. — τὰς κατὰ τῶν ἄλλων N. — ἀναίδην N. — ὃν] ὧν N et pr. A. — γινομέναις cum Bk. Turr.: γενομέναις.

47. ἐπιωρκηκὼς pr. A corr.². — γινόμενος corr. A^d Bk.: γεόμενος. — καὶ ante τὸν δῆμον om. pr. A. — ἕτερα μὲν λέγων κτέ.] cf. Dem. 18, 282. — ὧ ἄνδρες N: ἄνδρες. — τῆς ἀράς NA Bk.: τὰς ἀράς.

- 48 Ἄλλ' ὅμως, ἄνδρες δικασταί, οὕτω Δημοσθένης τῷ ψεύδεσθαι καὶ μηδὲν ὑγιὲς λέγειν ἐτοιμῶς χρῆται, καὶ οὔτε αἰσχύνης οὔτε ἐλέγχου οὔτε ἀρᾶς οὐδὲν αὐτῷ μέλει, ὥστε καὶ περὶ ἐμοῦ τολμήσει λέγειν, ὥς ἀκούω, ὥς ἄρα καὶ μοῦ κατέγνω πρότερον ἢ βουλή, καὶ ποίῳ πάντων ἀτοπώτατον, ὥς οὗτός φησι, πρότερον μὲν ἐναντίον τῇ τῆς βουλῆς ἀποφάσει ἀγῶνα ἀπολογούμενος ὑπὲρ ἐμαντοῦ, νυνὶ δὲ συνηγορῶν αὐτῇ, κατηγορῶν τούτου, περὶ τῆς γεγενημένης ἀποφάσεως·
- 49 πρᾶγμα κατασκευάζων οὐ γεγενημένου, ἀλλὰ ψεύδεσθαι πρὸς ὑμᾶς τολμῶν. Ἴν' οὖν ἐὰν ἐπὶ τοῦτον ἴῃ τὸν λόγον, μὴ ἐπιτρέπητε αὐτῷ, ἀλλ' εἰδῆτε ἀκριβῶς ὅτι οὔτε με ἀπέφηνεν ἢ βουλή οὔτ' ἐμέλλησεν, ἡδίκηθην δὲ ὑφ' ἐνὸς ἀνθρώπου πονηροῦ καὶ δίκην δεδωκότος παρ' ὑμῖν, ἀκούσατέ μου βραχεῖα· ἔπειτ' ἐπὶ τοῦτον πάλιν βαδιοῦμαι.
- 50 Ἀνάγκη τὴν βουλήν, ὧ ἄνδρες, τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου κατὰ δύο τρόπους ποιεῖσθαι τὰς ἀποφάσεις πάσας. τίνας τούτους; ἦτοι αὐτὴν προελομένην, ἣ ζητήσασαν τοῦ δήμου προστάξαντος αὐτῇ. χωρὶς τούτων οὐκ ἔστιν ὄντινα τρόπον ποιήσaiτ' ἄν. εἰ μὲν τοίνυν φῆς, ὧ μικρὸν σὺ θηρίον, τοῦ δήμου προστάξαντος ζητήσασαν τὴν βουλήν περὶ ἐμοῦ ποιή-
- 51 σασθαι τὴν ἀπόφασιν, δεῖξον τὸ ψήφισμα καὶ τίνες ἐγένοντό μου κατήγοροι γενομένης τῆς ἀποφάσεως,

48. μέλει] μέλλει pr. A⁴ Ald. — τολμήσει NAB Bk.: τολμῆσαι.

49. πρὸς ὑμᾶς Turr.: πρὸς τινας. cf. τολμῆσαι § 48. — ἐπιτρέποιτε A. — ἐμέλλησεν NA⁴. — βραχεῖα A pr.

50. ἣ ζητήσ. τοῦ δήμου Kl.: καὶ ζητήσ., ἣ τοῦ δήμου. — ποιήσaiτ' ἄν Bk. in Add.: ποιήσειεν (ὄντιν' ἄν τρ. ποιήσειεν Turr.).

ὥσπερ νῦν ἀμφοτέρω γέγονε, καὶ ψήφισμα καθ' ὃ ἐξήτησεν ἡ βουλή, καὶ κατήγοροι χειροτονήσαντος τοῦ δήμου, παρ' ὧν νῦν οἱ δικασταὶ τὰ δίκηματα πυνθάνονται. καὶ ἡ ταῦτα ἀληθῆ, ἀποθνήσκειν ἔτοιμός εἰμι. εἰ δ' αὐτὴν προελομένην ἀποφῆναι με φῆς, παράσχου μάρτυρας τοὺς Ἀρεοπαγίτας, ὥσπερ ἐγὼ παρέξομαι ὅτι οὐκ ἀπεφάνθην, καταψεύσάμε- 52 νον μέντοι κάμου καὶ τῆς βουλῆς ὥσπερ σὺ καὶ πονηρὸν καὶ προδότην, ὃν εἰσαγγείλας καὶ ἐξελέγξας ἐν πεντακοσίοις καὶ δισχιλίοις τῶν πολιτῶν ὅτι μισθώσας αὐτὸν Πυθοκλεῖ κατ' ἐμοῦ ταῦτ' ἐπραξεν, ἐτιμωρησάμην μετὰ τῶν τότε δικασάντων. Λαβέ μοι σὺ τὴν μαρτυρίαν, ἣν καὶ πρότερον παρεσχόμην μαρτυρουμένην τοῖς δικασταῖς καὶ οὐδεὶς ἐπεσκήψατο ὡς ψευδεὶ οὔσῃ, ἣν καὶ νῦν παρέξομαι. λέγε τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Εἰτ' οὐ δεινόν, ὧ Ἀθηναῖοι, εἰ ὅτι μὲν εἰς ἀνὴρ 53 ἔφησε Πιστίας Ἀρεοπαγίτης ὧν ἀδικεῖν με, καταψευδόμενος καὶ ἐμοῦ | καὶ τῆς βουλῆς, ἴσχυσεν ἂν τὸ 97 ψεῦδος τῆς ἀληθείας μᾶλλον, καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν

51. με] μοι BLZM. — ἀπεφάνθην AN Bk.: ἐφάνθην.

52. καὶ ante προδότην add. N Mr. (ci. Wm.). — ὃν add. ante εἰσαγγ. N et pr. A, quod non displicet Mr., cui ante καταψ. quaedam interciderint videntur. Fort. βουλῆς (ἐνα ἄνδρα ἐχθρὸν ἔσχον, μιὰρὸν) ὥσπερ σὺ κτέ. Iam. R. μιὰρὸν h. l. addi voluerat. — καὶ δισχιλίοις add. NA Bk. — Πυθοκλεῖ N Mr.: Τιμοκλεῖ. — ἣν καὶ νῦν] καὶ νῦν ci. R.

53. ὅτι] ὅτε Markl. — Πιστίας] Oratio κατὰ Πιστίου εἰσαγγελία exstitit inter Dinarcheas (Dion. Din. 10). — ἀδικεῖν με] ἀδικεῖ μὲν LZM, ἀδικῇ μὲν B. — καὶ ἐμοῦ A pr. corr.²: κατ' ἐμοῦ N, ἐμοῦ ZM, κάμου v.

τὴν τότε καὶ τὴν ἐρημίαν τὴν ἐμὴν ἐπιστεύθησαν αἱ
κατ' ἐμοῦ ψευδεῖς γινόμεναι κατασκευαί· ἐπειδὴ δὲ
τάληθές παρὰ πάσης τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς
ὁμολογεῖται, Δημοσθένην εἰληφέναι εἰκοσι τάλαντα
χρυσίου καθ' ὑμῶν καὶ ταῦτα πεποιηκίτα ἀδικεῖν,
καὶ ὁ δημαγωγὸς ὑμῖν, ἐν ᾧ τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν τι-
54 νες, ἐπ' αὐτοφώρῳ χρήματα λαμβάνων εἴληπται, νῦν
τὰ νόμιμα τάκειθεν καὶ τὰ δίκαια καὶ τάληθῆ ἄσθε-
νέστερα γενήσεται τῶν Δημοσθένους λόγων, καὶ
ἰσχύσει μᾶλλον τῆς ἀληθείας ἢ παρὰ τούτου ῥηθησο-
μένη κατὰ τοῦ συνεδρίου διαβολή, ὥς ἄρα πολλοὺς
ἢ βουλή ἀποπέφαγκεν ἀδικεῖν τὸν δῆμον, οἱ ἀποπε-
φεύγασιν εἰσελθόντες εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἢ βουλή
ἐπ' ἐνίων τὸ πέμπτον μέρος οὐ μετείληφε τῶν ψή-
φων; τοῦτο δὲ ὃν τρόπον γίνεται, ῥαδίως ἅπαντες μα-
55 θήσεσθε. ἢ βουλή, ᾧ ἄνδρες, ζητεῖ τὰ προσταχθέντα
ὑφ' ὑμῶν καὶ (ἀποφαίνει) τὰ γεγενημένα παρ' αὐτοῖς
ἀδικήματα οὐχ ὥς ὑμεῖς — καὶ μοι μὴ ὀργισθῆτε —
δικάζειν ἐνίοτε εἴθισθε, τῇ συγγνώμῃ πλεον ἢ τῷ
δικαίῳ ἀπονέμοντες, ἀλλ' ἀπλῶς τὸν ἐνοχον ὄντα
τοῖς ζητούμενοις καὶ τὸν ὁποιοιοῦν ἡδίκηκότα (πα-
ρὰ) τὰ πάτρια, νομίζουσα τὸν ἐν τοῖς μικροῖς συνε-
θιζόμενον ἀδικεῖν, τοῦτον τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημά-
56 των εὐχερέστερον προσδέξεσθαι. διόπερ τὸν παρ'
αὐτῶν ἀποστερήσαντα τὸ ναῦλον τὸν πορθμέα ζη-
μώσασα πρὸς ὑμᾶς ἀπέφηνε· πάλιν τὸν τὴν πεντε-

54. ἀποφεύγασιν N.

55. αὐτοῖς Bk.: αὐτοῖς. — συγγνώμῃ NB et corr. a pr. m. A Bk.: γνώμῃ. — (παρὰ) addidi coll. § 56; (κατὰ) τὰ π. Dobr. Turr. (scil. ζητεῖ); ἀποφαίνει κατὰ addi mal. Mr. Verbum hoc etiam Wolf. post ζητοῦν. addi iusserat.

56. πενταδραχμίαν N. —

δραχμίαν ἐπὶ τῷ τοῦ μὴ παρόντος ὀνόματι λαβεῖν
 ἀξιῶσαντα, καὶ τοῦτον ὑμῖν ἀπέφηνε, καὶ τὸν τὴν
 μερίδα τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου τολμήσαντα ἀποδόσθαι
 παρὰ τὰ νόμιμα τὸν αὐτὸν τρόπον ζημιώσασα ἐξέ-
 57 βαλε. τούτους ὑμεῖς κρίναντες ἀφήκατε οὐ τῆς ἐξ
 Ἀρείου πάγου βουλῆς καταγινώσκοντες ψεύδεσθαι,
 ἀλλὰ τῇ συγγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δικαίῳ προσθέμε-
 νοι, καὶ τὴν τιμωρίαν μείζω νομίζοντες εἶναι τῆς
 ὑπὸ τῶν κρινομένων γεγενημένης ἀμαρτίας. ἡ που
 ἄρα ἡ βουλή, Δημόσθενες, τὰ ψευδῆ ἀπέφηνεν; οὐ
 δήπου. τούτους μέντοι, ὧ ἄνδρες, καὶ τοιούτους
 ἑτέρους ἀδικεῖν παρ' ἑαυτοῖς ἀποφηνάσης τῆς βου-
 58 λῆς ὑμεῖς ἀφήκατε. Πολύευκτον δὲ τὸν Κυδαντίδην
 τοῦ δήμου προστάξαντος ζητῆσαι τὴν βουλήν, εἰ
 συνέρχεται τοῖς φυγάσιν εἰς Μέγαρα, καὶ ζητήσασαν
 ἀποφῆναι πρὸς ὑμᾶς, ἀπέφηνεν ἡ βουλή συνιέναι.
 κατηγόρους εἴλεσθε κατὰ τὸν νόμον, εἰσῆλθεν εἰς τὸ
 δικαστήριον, ἀπελύσαθ' ὑμεῖς, ὁμολογοῦντος τοῦ Πο-
 λυεύκτου βαδίζειν εἰς Μέγαρα ὡς τὸν Νικοφάνην·
 ἔχειν γὰρ τὴν αὐτοῦ μητέρα τοῦτον. οὐδὲν οὖν
 ἄτοπον οὐδὲ δεινὸν ἐφαίνετο ὑμῖν ποιεῖν τῷ τῆς
 μητρὸς ἀνδρὶ διαλεγόμενος ἡτυχηκότι καὶ συνευπο-
 ρῶν, καθ' ὅσον δυνατὸς ἦν, ἀπεστερημένῳ τῆς πα-
 59 τρίδος. αὕτη, Δημόσθενες, τῆς βουλῆς ἡ ἀπόφασις
 οὐκ ἐξηλέγχθη ψευδῆς οὕσα, ἀληθινῆς δὲ αὐτῆς
 οἴσης ἔδοξε τοῖς δικασταῖς ἀφιέναι τὸν Πολύευκτον·

παρὰ ante τὰ νόμιμα add. NAB Bk. (ci. Wolf.).

57. παρ' ἑαυτοῖς scripsi: παρ' ἑαυτῆς (π. ἑαυτῇ R.).
 cf. § 55.

58. τὸν νόμον N Mr.: τοὺς νόμους. — τοῦ ante Πολ.
 add. N Mr. — ὑμῖν ποιεῖν N Mr.: ποιεῖν ὑμῖν.

59. ἐξηλέγχθη N. —

- τὸ μὲν γὰρ ἀληθὲς τῇ βουλῇ προσετάχθη ζητεῖν, τὸ δὲ συγγνώμης ἄξιον, φημί, τὸ δικαστήριον ἔκρινε. διὰ τοῦτο οὐ πιστευτέον τῇ βουλῇ περὶ τῶν γινομένων ἀποφάσεων, ἐπειδὴ σὲ καὶ τοὺς μετὰ σοῖ τὸ χρυσίον ἔχοντας ἀποπέφαγκε; δεινὸν μὲντ' ἂν εἴη.
- 60 δειξόν γὰρ δὴ τοῖς δικασταῖς σὺ Δημόσθενες νυνὶ ὥς τούτων τι τῶν ἁμαρτημάτων ὁμοίον ἐστὶ τοῖς σοῖς ἀδικήμασι, καὶ ὥς τὸ δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς πατρίδος συγγνώμης ἐστὶν ἄξιον, ὥστε ἀποφύγοις ἂν παρὰ τούτοις εἰκότως. ἀλλ' οἱ νόμοι περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀδικημάτων τῶν εἰς ἄργυρίου λόγον ἀνηκόντων διπλὴν τὴν βλάβην ὀφείλειν κελεύουσι, περὶ δὲ τῶν δωροδοκούντων δύο μόνον τιμήματα πεποιήκασιν, ἢ θάνατον, ἵνα ταύτης τυχὼν τῆς ζημίας ὁ λαβὼν παράδειγμα γένηται τοῖς ἄλλοις, ἢ δεκαπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος τὸ τίμημα [τῶν δώρων], ἵνα μὴ λυσιτελήσῃ τοῖς τοῦτο τολμῶσι ποιεῖν.
- 61 | Ἡ τοῦτο μὲν οὐκ ἐπιχειρήσεις λέγειν, ὅτι δὲ
98 τῶν πρότερον ἀποφανθέντων ὑπὸ τῆς βουλῆς τοῖς μὲν ἄλλοις ὁμολογηκέναι συμβέβηκεν ἄξιαν εἶναι

φημί] ἢ μὴ cum R. Bk.: φημί revocarunt Turr. Mr. cum Wm. — δια τοῦτ' (οὗν) Hi. — γενομένων ABZM Bk.; γιν. tuetur Fr.

60. δὴ add. N Mr. — νυνὶ NAB Bk.: τανῦν ZM et pr. L, τὰ νυνὶ v. — ἁμαρτημάτων S. Mr.: ἡμαρτημάτων. cf. v. l. Ant. 5, 93. — καὶ ὥς] mal. ἢ ὥς. — ἀλλ' οἱ νόμοι κτέ.] cf. Hyp. I, col. 20. — ὀφείλειν] ὀφλεῖν Meier. — γένηται N Bk.; A litt. η α m. sec. habet. — τῶν δώρων abesse mal. S. coll. 2, 17. — λυσιτελήσῃ scripsi: λυσιτελῆς ἢ N et corr. A^d; λυσιτελεῖς ἢ v.

61. πρότερον cum Scal. R.: προτέρων. malim autem πώποτε. — ἄξιαν] ἀληθῆ s. ἀξιόπιστον ci. Wolf., δικαίαν Mr.; ἄξιαν εἶναι τῆς βουλῆς τὴν ζ. Scheibe, quorum nihil probo. —

τὴν τῆς βουλῆς ζήτησιν, σοὶ δὲ μόνῳ [τὰ] περὶ αὐ-
 τῆς ἡναντιῶσθαι; ἀλλὰ μόνος σὺ τῶν πώποτε ἀπο-
 πεφασμένων ἡξίωσας ἐκὼν σεαυτῷ τούτους κριτὰς
 καὶ ζητητὰς γενέσθαι, καὶ ἔγραψας κατὰ σεαυτοῦ τὸ
 ψήφισμα, καὶ τὸν δῆμον ἐποιήσω μάρτυρα τῶν ὁμο-
 λογημένων, ὁρισάμενος σεαυτῷ ζημίαν εἶναι θάνα-
 τον, εἰάν (σ') ἀποφῆνῃ ἡ βουλή τῶν χρημάτων εἰληφότα
 τι τῶν εἰς τὴν χώραν ὑπὸ Ἀρπάλου κομισθέντων.
 ἀλλὰ μὴν πρότερον ἔγραψας σὺ ὧ Δημόσθενες κατὰ ⁶²
 πάντων τούτων καὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων κυρίαν
 εἶναι τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν κολάσαι τὸν παρὰ
 τοὺς νόμους πλημμελοῦντα, χρωμένην τοῖς πατρίοις
 νόμοις· καὶ παρέδωκας σὺ καὶ ἐνεχείρισας τὴν πόλιν
 ἅπασαν ταύτῃ, ἣν αὐτίκα φήσεις ὀλιγαρχικὴν εἶναι·
 καὶ τεθνᾷσι κατὰ τὸ σὸν ψήφισμα δύο τῶν πολιτῶν,
 πατὴρ καὶ υἱός, παραδοθέντες τῷ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι·
 ἐδέσθη τῶν ἀφ' Ἀρμοδίου γεγονότων εἰς κατὰ τὸ σὸν ⁶³
 πρόσταγμα· ἐστρέβλωσαν Ἀντιφῶντα καὶ ἀπέκτειναν
 οὗτοι τῇ τῆς βουλῆς ἀποφάσει πεισθέντες· ἐξέβαλες
 σὺ Ἀρχῖνον ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ προδοσίᾳ κατὰ τὰς
 τῆς βουλῆς ἀποφάσεις καὶ τιμωρίας. κατὰ δὲ σεαυ-
 τοῦ καὶ ταῦτα γράψας αὐτὸς τὸ ψήφισμα ἀκυροῖς;
 καὶ ποῦ ταῦτα δίκαια ἢ νόμιμά ἐστι;

Μαρτύρομαι τὰς σεμνὰς θεάς, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ⁶⁴
 καὶ τὸν τόπον ὃν ἐκεῖναι κατέχουσιν, καὶ τοὺς ἥρωας

τὰ περὶ αὐτῆς] τὰ del. Dobr. — τὴν ζημίαν Wm. — εἰάν
 (σ') ci. Mr.

62. mal. (καὶ) πρότερον. — [πατρίοις Wolf, Turr.: πα-
 τρώοις. cf. § 4. 55. — ἐνεχείρησας N.

63. Ἀρχῖνον] Ἀναξῖνον susp. Droysen, sed cf. Mr. —
 καὶ τιμωρίας] cf. Mr. ad § 55.

64. ὧ ἄνδρες Dobs. —

τοὺς ἐγχωρίους, καὶ τὴν Ἀθηναίων τὴν Πολιάδα, καὶ
 τοὺς ἄλλους θεοὺς οἱ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν ἡμῶν
 εἰλήχασιν, ὅτι τοῦ δήμου παραδεδωκότος ὑμῖν τιμω-
 ρήσασθαι τὸν εἰληφότα τι τῶν . . . κατὰ τῆς πατρί-
 δος, τὸν λελυμασμένον καὶ ἐφθαρκότα τὴν τῆς πό-
 λεως εὐδαιμονίαν, τὸν περικεχαρακωμένην προδεδω-
 65 κότα τὴν πατρίδα ταῖς αὐτοῦ συμβουλαῖς, ὃν οἱ μὲν
 ἐχθροὶ καὶ κακόνοι τῇ πόλει ζῆν ἂν βούλοιντο,
 συμφορὰν ἡγούμενοι τῆς πόλεως εἶναι, ὅσοι δὲ εὖνοι
 τοῖς ὑμετέροισι πράγμασι, καὶ μεταπεσούσης τῆς τύχης
 ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἂν τὰ τῆς πόλεως πράγ-
 ματα ἐλθεῖν, τὴν ἀξίαν δόντα δίκην τῶν πεπραγμέ-
 νων ἀπολωλέναι βούλονται, καὶ ταῦτ' εὖχονται τοῖς
 θεοῖς. οὗς κἀγὼ συμπαρακαλῶ σῶσαι τὴν πατρίδα,
 κινδυνεύουσιν ὁρῶν ὑπὲρ σωτηρίας, ὑπὲρ παίδων,
 ὑπὲρ γυναικῶν, ὑπὲρ δόξης, ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν
 66 ἀπάντων. τί γὰρ ἐροῦμέν, ὦ Ἀθηναῖοι, πρὸς τοὺς
 περιεστηκότας ἐξελθόντες ἐκ τοῦ δικαστηρίου, ἑάν,
 ὃ μὴ γένοιτο, παρακρουσθῇτε ὑπὸ τῆς τούτου γοη-
 τείας; τίσιν ὀφθαλμοῖς ἕκαστος ὑμῶν τὴν πατρώαν
 ἐστίαν οἰκαδε ἀπελθὼν ἰδεῖν τολμήσει, ἀπολελυκό-

Πολιάδα cum Wolf. Turr.: πολίτιδα. — τὴν πόλιν καὶ τὴν
 χώραν N Mr.: τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν. — ὅτι del. S. Mr.,
 qui iungit παραδ. τιμωρ. coll. 1, 98; 2, 14. 20; 3, 14; τι-
 μωρήσασθε mal. S. Τιμωρήσετε re. N; οὐκ ἐτιμωρήσασθε
 Ald. Fort.: ὅτι (νῦν δεῖ) — — τιμωρήσασθαι. — τι τῶν
 κατὰ NA, τι κατὰ v. Fort. τι τῶν κομισθέντων χρημάτων;
 cf. § 70. — περικεχαρ. ταῖς αὐτοῦ συμβουλαῖς] irridet De-
 mosthenis gloriationem 18, 299. — προδεδωκότα Schm. Fr.:
 παραδεδωκότα (in mg. A^d).

65. τῇ πόλει Kl.: τῆς πόλεως. — ζῆν] ζητεῖν pr. A corr.².
 — δόντα δίκην N Mr.: δίκην δόντα.

66. ἐπανελθὼν Kl. — τολμήσει auct. Bk. Turr.: τολμή-
 σεις N (h. e. τολμήσετε? cf. 107), τολμήσειεν v. —

τες μὲν τὸν προδότην τὸν [πρωτον] εἰς τὸν ἴδιον οἶκον
εἰσενεγκάμενον τὸ δεδωροδοκημένον χρυσίον, κα-
τεγνωκότες δὲ μηδὲν ἀληθὲς μήτε ζητεῖν μήθ' εὐρί-
σκειν τὸ σεμνότατον παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εἶναι
νομιζόμενον συνέδριον; τίνας δέ, ὧς Ἀθηναῖοι — σκο- 67
πεῖτε γὰρ πρὸς ὑμᾶς αὐτούς —, τίνας τὰς ἐλπίδας
ἐξομεν, ἐὰν κίνδυνός τις καταλάβῃ τὴν πόλιν, τὸ μὲν
δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς πατρίδος ἀσφαλὲς εἶναι
πεποιηκότες, τὸ δὲ τὴν φυλακὴν ἔχον συνέδριον τῆς
πόλεως ἐν τοῖς τοιούτοις κινδύνοις ἀδόκιμον κατα-
στήσαντες; τί δ' ἐάν — τιθῶμεν γὰρ ταῦτα —, ἐάν 68
κατὰ τὸ ψήφισμα τὸ Δημοσθένους ἀπαιτῇ πέμψας
ἡμᾶς Ἀλέξανδρος τὸ χρυσίον τὸ κομισθὲν εἰς τὴν
χώραν ὑπὸ Ἀρπάλου, καὶ πρὸς τῷ γεγενῆσθαι τὴν
τῆς βουλῆς ἀπόφασιν τοὺς παῖδας καταπέμψῃ πρὸς
ἡμᾶς τοὺς νῦν ὡς ἑαυτὸν ἀνακεκομισμένους, καὶ
τούτων ἀξιοὶ πυνθάνεσθαι τὴν ἀλήθειαν ἡμᾶς, πρὸς
θεῶν, ὧς ἄνδρες, τί ἐροῦμεν; γράψεις σὺ Δημοσθένης 69
πολεμεῖν ἡμᾶς, ἐπειδὴ καὶ τοὺς πρότερον πολέμους
καλῶς | διώκησας; καὶ πότερόν ἐστι δικαιότερον, ἂν 99
ταῦτα δόξῃ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις, εἰς τὸν πό-
λεμον ὑπάρχειν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ παρὰ σοῦ

τὸν πρωτον] τὸν πρωτον τὸν N et A pr. — οἶκον add. NA Bk. (ci. Wolf. et Steph.). — δεδωροδοκημένον N^m. — μηδὲ ζητεῖν Dobs. et v. ante Bk.; codicum neuter mentionem facit. — σεμνότ. παρὰ πᾶσιν ἀνθρ. εἶναι N Mr.: παρὰ π. ἀ. εἶναι σεμν.

67. τὰς ἐλπίδας NA Bk.: ἐλπίδας. — ἔχων pr. N.

68. τί δ' ἐάν Funkhünel Bait. Mr.: τί θαί ἂν N, τί δὲ ἂν v. — τὸ γεγενῆσθαι BLZM et pr. A corr.². — καταπέμψει L et pr. A corr.². — πρὸς ὑμᾶς N. — ἡμᾶς post ἀλήθ. Turr.: ὑμᾶς.

69. γράψεις cum Steph. et Wolf. R.: γράφεις. — (τούτοις) δόξῃ καὶ ci. R. —

χρυσίον, ἢ τοὺς μὲν ἄλλους ἀπὸ τῶν ἰδίων κτημάτων ἕκαστον εἰσφέρειν καὶ καταχωνεύειν τὸν ἰδίον κόσμον τῶν γυναικῶν καὶ τὰ ἐκπώματα καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἀναθήματα τῶν θεῶν, ὥσπερ ἔφησθα σὺ γράφειν, αὐτὸς εἰσενεγκὼν πεντήκοντα δραχμὰς ἀπὸ τῆς οἰκίας τῆς ἐν Πειραιεῖ καὶ τῆς ἐν ἄστει; τοσοῦτον γὰρ κατὰ τὴν προτέραν εἰσφορὰν εἰσενη-
 70 νοχῶς εἴκοσι τάλαντα ἔχεις. ἢ πολεμεῖν μὲν οὐ γράφεις, ἀποδιδόναι δὲ κατὰ τὸ γεγραμμένον ὑπὸ σοῦ ψήφισμα κελεύσεις Ἀλεξάνδρῳ τὸ κεκομισμένον χρυσίον; οὐκοῦν ὑπὲρ σοῦ τὸν δῆμον ἀποδιδόναι δεήσει. καὶ ποῦ τοῦτ' ἐστὶ δίκαιον ἢ κοινὸν ἢ δημοτικόν, τοὺς μὲν ἐργαζομένους εἰσφέρειν, σὲ δὲ ἀρπάζειν καὶ κλέπτειν; καὶ τοὺς μὲν φανερὰν κεκτῆσθαι τὴν οὐσίαν καὶ ἀπὸ ταύτης εἰσφέρειν, σὲ δὲ πλειῶν ἢ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν τάλαντα τὰ μὲν ἐκ τῶν βασιλικῶν τὰ δὲ ἐκ τῶν Ἀλεξάνδρου πραγμάτων εἰληφέναι, μηδὲν δὲ φανερόν ἐν τῇ πόλει κεκτῆσθαι, ἀλλὰ διεσκευάσθαι πρὸς τὸν δῆμον ὥς οὐ πιστεύ-
 71 οντα τοῖς ἑαυτῷ πεπολιτευμένοις; καὶ τοὺς μὲν νόμους προλέγειν τῷ ῥήτορι καὶ τῷ στρατηγῷ, (τῷ) τὴν παρὰ τοῦ δήμου πίστιν ἀξιοῦντι λαμβάνειν, παιδοποιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους, γῆν ἐντὸς ὄρων

γράφειν cum Steph. R.: γράφειν. — οἰκίας pr. A.

70. κελεύσεις cum Steph. R.: κελεύεις (quod revoc. Mr.). — τοὺς μὲν . . . ἐργαζ. A. — καὶ κλέπτειν add. N Mr. — νν. καὶ τοὺς — εἰσφέρειν in mg. add. A⁴. — πλειῶν N Fr. (πλεῖν Kl. W.). Μὲν addi malim. — πραγμάτων] χρημάτων cum Wolf. Mr. — εἰληφότα M et v. ante Bk. — μηδὲν δὲ NAB Bk.: μηδὲν. — σαντῷ Kl. — πεπολιτευμένοις N Mr. (ci. Schm.): πολιτευομένοις.

71. τῷ post στρατ. addi iubet R. — ἐντὸς] ἐν τοῖς BLZM. — γεγεννημένους A corr.². —

κεκτῆσθαι, πάσας τὰς δικαίας πίστεις παρακαταθέμενον, οὕτως ἄξιον προεστάναι τοῦ δήμου· σὲ δὲ τὴν (μὲν) πατρῴαν γῆν πεπρακέναι, τοὺς δὲ οὐ γεγενημένους υἱεῖς σαντῶ προσποιεῖσθαι παρὰ τοὺς νόμους τῶν ἐν ταῖς κρίσεσιν ἕνεκα γινομένων ὄρκων, ἐπιτάττειν δὲ τοῖς ἄλλοις στρατεύεσθαι λιπόντα αὐτὸν τὴν κοινὴν τάξιν;

Ὡς Ἀθηναῖοι, παρὰ τί οἴεσθε τὰς πόλεις τοτὲ μὲν 72 εὔ τοτὲ δὲ φεύλως πράττειν; οὐδὲν εὐρήσετε ἄλλο πλὴν παρὰ τοὺς συμβούλους καὶ τοὺς ἡγεμόνας. ἐπιβλέψατε δὲ ἐπὶ τὴν Θηβαίων πόλιν. ἐγένετο πόλις, ἐγένετο μεγίστη· (πότε), καὶ τίνων τυχοῦσα ἡγεμόνων καὶ στρατηγῶν; ἅπαντες ἂν ὁμολογήσαιεν οἱ πρεσβύτεροι, παρ' ὧν περ κἀγὼ τοὺς λόγους ἀκούων ἐρῶ, ὅτε Πελοπίδας, ὧς φασιν, ἡγεῖτο τοῦ ἱεροῦ 73 λόχου καὶ Ἐπαμινώνδας ἐστρατήγει καὶ οἱ μετὰ τούτων· τότε τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην ἐνίκησεν ἡ τῶν Θηβαίων πόλις, τότε εἰς τὴν ἀπόρθητον νομιζομένην εἶναι Λακεδαιμονίων χώραν εἰσέβαλον, κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους πολλὰ καὶ καλὰ διεπράξαντο ἔργα, Μεσσήνην τετρακοσιοστῶ ἔτει κατώκισαν, Ἀρκάδας αὐτονόμους ἐποίησαν, ἑνδοξοὶ παρὰ πᾶσιν ἦσαν. πότε δ' αὖ τοῦνάντιον ταπεινὰ καὶ τοῦ φρονήματος 74

παρὰ] κατὰ N pr. A pr. corr.². Num τῶν ἐν τ. κρ. κατὰ τοὺς νόμους γιγν. ὁ. ἕνεκα? Praepositionis collocatio Meiero offensionem fuit.

72. εὐρήσετε BLZM Ald. — δὲ ἐπὶ N Mr.: γὰρ ἐπὶ. — πότε' ante ἐγένετο πόλις cum Steph. et Dobr. add. Mr.; idem cum Dobr. del. πόλις, ἐγένετο. Adversantur Meier. et Fr. — ἂν ὁμολ. NAB Bk.: γὰρ ὁμολ. — οἱ ante πρεσβ. cum R. add. Dobs. Turr.

73. λόχου a corr.² habet A. — Ἐπαμινώνδας NZM et A pr. Turr.: Ἐπαμεινώνδας. — Μεσσηνην codd. et Ald. — κατώκησαν pr. A¹.

ἀνάξια διεπράξαντο; ὅτ' ἐδωροδόκει μὲν λαμβάνων
 χρήματα παρὰ Φιλίππου Τιμόλαος ὁ τούτου φίλος,
 ἐπὶ δὲ τοῖς ξένοις τοῖς εἰς Ἀμφισσαν συλλεγεῖσι Πρό-
 ξενος ὁ προδότης ἐγένετο, ἡγεμῶν δὲ τῆς φάλαγγος
 κατέστη Θεαγένης, ἄνθρωπος ἀτυχῆς καὶ δωροδόκος
 ὥσπερ οὗτος. τότε διὰ τρεῖς γε ἀνθρώπους οὓς εἴ-
 πον ἅπασα ἡ πόλις μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀπώ-
 λετο καὶ συνδιεφθάρη. οὐ γὰρ ψευδός ἐστιν ἀλλὰ
 καὶ λίαν ἀληθὲς τὸ τοὺς ἡγεμόνας αἰτίους ἀπάντων
 γίνεσθαι καὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐναντίων τοῖς
 75 πολίταις. θεωρήσατε δὴ πάλιν καὶ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας
 πόλεως, τὸν αὐτὸν τρόπον ἐξετάσαντες. ἡ πόλις
 ἡμῶν ἦν μεγάλη καὶ ἐνδοξος παρὰ τοῖς Ἑλλησι καὶ
 τῶν προγόνων ἀξία, μετὰ γε τὰς ἀρχαίας ἐκείνας
 πράξεις, ὅτε Κόνων, ὡς οἱ πρεσβύτεροι λέγουσιν,
 ἐνίκησε τὴν ἐν Κνίδῳ ναυμαχίαν, ὅτε Ἰφικράτης
 ἀνεῖλε τὴν Λακεδαιμονίων μόραν, ὅτε Χαβρίας ἐν
 Νάξῳ κατεναυμάχησε τὰς Λακεδαιμονίων τριήρεις,
 ὅτε Τιμόθεος τὴν ἐν Κερκύρα ναυμαχίαν ἐνίκησε.
 76 τότε, ὦ Ἀθηναῖοι, τότε οἱ μὲν πρότερον ὄντες λαμ-
 προὶ διὰ τοὺς ἡγεμόνας Λακεδαιμόνιοι καὶ ὑπὸ τοῖς
 ἐκείνων ἦθεσι τραφέντες ταπεινοὶ πρὸς τὴν πόλιν

74. παρὰ Φιλίππου NA Bk.: παρὰ τοῦ Φιλ. Cf. § 28.
 — τούτου NA Bk.: τούτων. — Ἀμφισσαν codd. et Ald. —
 κατέστη AB Bk.: κατεστάθη. — Θεαγένης] Harpocr. s. v.
 Θεογείτων, qui laudat h. l. (Δείν. ἐν τῷ κατὰ Δημ.), for-
 mam Θεογένης praebebat (cf. Phot. s. v. Θεογείτων). — τῶν
 ἄλλων Ἑλλήνων N Fr.: τῶν Ἑλλ. ἀπάντων (τῶν ἄλλων Ἑλλ.
 ἀπάντων Mr.). — διεφθάρη pr. A corr.¹ Bk. Turr. (συν ad
 τρεῖς γε ἀνθρ. referendum est).

75. (τότε) ἡ πόλις Markl. — τὴν . . Λακεδαιμονίων
 A^d. — μόραν cum Scalig. R.: μοῖραν. — Χαβρίας] χαν-
 ρίας A^d.

ἡμῶν ἦκον, δεόμενοι τῆς παρὰ τῶν ἡμετέρων προ-
 γόνων σωτηρίας, ὁ δὲ καταλυθεὶς ὑπ' ἐκείνων | δῆ-¹⁰⁰
 μος διὰ τοὺς τότε γενομένους παρ' ἡμῖν συμβούλους
 πάλιν ἡγεμῶν ἦν τῶν Ἑλλήνων, δικαίως, οἶμαι,
 στρατηγῶν μὲν τοιούτων τετυχηκῶς οἷων εἶπον ἀρ-
 τίως, συμβούλους δ' ἔχων Ἀρχῖνον καὶ Κέφαλον
 τὸν Κολλυτέα. μία γὰρ αὕτη σωτηρία καὶ πόλεως
 καὶ ἔθνους ἐστί, τὸ προστατῶν ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ
 συμβούλων σπουδαίων τυχεῖν. διόπερ, ὦ Ἀθηναῖοι, 77
 δεῖ ταῦθ' ὑμᾶς ὀρῶντας καὶ λογιζομένους μὴ μὰ
 Δία τὸν πλείω χρόνον τῆς Δημοσθένους δωροδοκίας
 καὶ ἀτυχίας κοινωνεῖν, μηδ' ἐν τούτῳ τὰς ἐλπίδας
 τῆς σωτηρίας ἔχειν, μηδὲ οἶεσθαι ἀπορήσειν ἀνδρῶν
 ἀγαθῶν καὶ συμβούλων σπουδαίων, ἀλλὰ τὴν τῶν
 προγόνων λαβόντας ὀργὴν τὸν ἐπ' αὐτοφώρῳ κλέ-
 πτην εἰλημμένον καὶ προδότην, τὸν οὐκ ἀπεχόμενον
 τῶν εἰς τὴν πόλιν ἀφικνουμένων χρημάτων, τὸν εἰς
 τὰς δεινοτάτας ἀτυχίας ἐμβεβληκότα τὴν πόλιν, τὸν
 τῆς Ἑλλάδος ἀλιτῆριον ἀποκτείναντας δεῖ ἐξόριστον ἐκ
 τῆς πόλεως ποιῆσαι, καὶ μεταβαλέσθαι τὴν τῆς πό-
 λεως τύχην ἑᾶσαι, καὶ προσδοκῆσαι τούτων γενομέ-
 νων βέλτιον πράξειν.

Ἀκούσατε, ὦ Ἀθηναῖοι, κακείνου τοῦ ψηφίσμα- 78

76. τῆς παρὰ] τοῖς παρὰ pr. A corr.². — τῶν ἡμετέρων
 προγ. N Mr.: τῶν προγ. ἡμῶν. cf. 3, 12. — παρ' ἡμῖν S.:
 παρ' ὑμῖν. — Κολλυτέα Turr.: κοτυλλέα ABL, κοτυλλέα ZM,
 κολυττέα v.

77. τὸν πλείω χρόνον] cf. Arist. Ran. 160 (Mr.). — num
 (προστατῶν) ἀνδρῶν ἀγ., sicut est 76? — λαβόντας pr. A corr.¹.
 — τὸν τῆς Ἑλλ. ἀλιτῆριον] ex Aesch. 3, 157 cf. 131, ubi etiam
 ὑπερῳρίσθαι δεῖ reperitur. — δεῖ add. N et pr. A Mr. —
 ἐκ τῆς πόλεως del. Kl. — μεταβαλλέσθαι N, μεταβάλλεσθαι
 pr. A^d.

τος τοῦ γραφέντος ὑπὸ Δημοσθένους, ὃ τεταραγμένης τῆς πόλεως μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην ἔγραφεν ὁ δημοτικὸς οὗτος, καὶ τῆς μαντείας τῆς ἐλθούσης ἐκ Δωδώνης παρὰ τοῦ Διὸς τοῦ Δωδωναίου· σαφῶς γὰρ ὑμῖν πάλαι προείρηκε φυλάττεσθαι τοὺς ἡγεμόνας καὶ τοὺς συμβούλους. Λέγε τὴν μαντείαν πρῶτον.

ΜΑΝΤΕΙΑ.

79 Λέγε δὴ τὸ καλὸν ψήφισμα (τὸ) τούτου.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Δημοτικὸς γ' ὁ διατάττων ἑαυτὸν μὲν, ἐπειδὴ ἀνδρεῖος καὶ εὐψυχὸς ἐστίν, ἐν τοῖς ὅπλοις μένειν, οὓς δ' ἂν αὐτὸς ἀποδοκιμάσῃ τῶν πολιτῶν, ἐπὶ τὰ ἔργα ἀπιέναι, καὶ ἐάν τι ἄλλο τούτῳ δόξῃ ἐπιτήδειον εἶναι, τοῦτο ποιεῖν. Λέγε τὰ λοιπά.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

80 Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταί. ἀπιέναι φησὶ τὸ ψήφισμα τὰς ἡρημένας πρεσβείας. ἐπειδὴ (γὰρ) ἤκουσε μετὰ τὴν μάχην τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ Φίλιππον εἰς τὴν χώραν ἡμῶν μέλλειν εἰσβάλλειν, αὐτὸς ἑαυτὸν πρεσβευτὴν κατασκευάσας, ἵν' ἐκ τῆς πόλεως

78. ὅ] ὅτε NLZM et pr. A. — μαντείαν] cf. § 98; Dem. 19, 297 sq.

79. (τὸ) τούτου cum R. Turr.; vulg. defendit Mr. Cf. § 92. — αὐτὸς] οὗτος N Fr. — ἀποδοκιμάσει N. — τὰ ἔργα] τὰ om. N. — ΨΗΦΙΣΜΑ N Turr.: μαρτυρία A, om. BLZM (in lacuna).

80. ἄνδρες N Mr.: ὦ ἄνδρες. cf. § 18. — τὸ ψήφισμα mal. abesse Bk. — ἡρημένας cum Wolf. Bk.: ἡρημένας N^m, εἰρημένας v. — γὰρ post ἐπειδὴ addi iubet R., ὥχeto addendum ci. Mr., ille quidem post τάλαντα. — ἐκ τῆς Wurm.; vulg. def. Mr. —

ἀποδραΐη, (ᾧχετο) συσκευασάμενος (ἐκ) τῆς διοική-
σεως ὅκτῳ τάλαντα, οὐδὲν φροντίσας τῆς τότε πα-
ρούσης ἀπορίας, ἤνιχ' οἱ ἄλλοι πάντες ἐκ τῶν ιδίων
ἐπεδίδουσιν εἰς τὴν ὑμετέραν σωτηρίαν. τοιοῦτος 81
ὑμῖν ὁ σύμβουλος, καὶ δύο ταύτας μόνας ἐν τῷ βίῳ
Δημοσθένης πεποιήται ἀποδημίας, μετὰ τὴν μάχην
ὅτε ἀπεδίδρασκεν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ νῦν εἰς Ὀλυμ-
πίαν, ἐπεὶ Νικάνωρι διὰ τῆς ἀρχιθεωρίας ἐντυχεῖν
ἐβούλετο. ἄξιόν γε τούτῳ παρακαταθέσθαι τὴν πό-
λιν καὶ ἐπιτρέψαι κινδυνεύειν μέλλοντας, ὅς ὅτε μὲν
ἔδει μάχεσθαι μετὰ τῶν ἄλλων τοῖς πολεμίοις, λιπὼν
τὴν τάξιν ᾧχετο ἀπὼν οἰκαδε, ἐπειδὴ δὲ προσῆκεν
οἴκοι κινδυνεύειν μετὰ τῶν ἄλλων, πρεσβευτὴν αὐ-
τὸς αὐτὸν προβαλλόμενος ᾧχετο ἐκ τῆς πόλεως ἀπο-
δράς, ἐπειδὴ δὲ πρεσβεύειν ἔδει περὶ τῆς εἰρήνης, 82
οὐκ ἂν ἔφασκεν ἐκ τῆς πόλεως ἐξελθεῖν οὐδὲ τὸν
ἕτερον πόδα, ἐπειδὴ δὲ τοὺς φυγάδας Ἀλέξανδρον
ἔφασαν κατάγειν καὶ Νικάνωρ εἰς Ὀλυμπίαν ἦκεν,
ἀρχιθεωρὸν αὐτὸν ἐπέδωκε τῇ βουλῇ. τοιοῦτος οὗ-
τος, ἐν μὲν ταῖς παρατάξεσιν οἰκουρός, ἐν δὲ τοῖς
οἴκοι μένουσι πρεσβευτής, ἐν δὲ τοῖς πρεσβευταῖς
δραπέτης ἐστίν.

Λέγε δὴ καὶ τὰ περὶ ζητήσεως τῶν χρημάτων

οὐδὲν N^m et cum Wolf. R.: οὐδὲ.

81. ἐν τῷ βίῳ deleri vult Mr.: etenim et aperte mentiri
oratorem et secum ipsum pugnare (§ 12). Aut ἀποδημία
voluntaria peregrinatio est, aut addendum ἐκῶν. — ἐπεὶ]
ἐπὶ NLZM; . . ἐπ. A pr. corr.¹. — ἐπιτρέψειν N. — προ-
βαλλόμενος NB et corr. A Bk.: προβαλλόμενος.

82. ἐπειδὴ δὲ τοὺς] δὴ om. N Fr., δὲ om. M. — φυ.γάδας
A pr. — κατάγειν a corr. hab. A^d. — ἐπέδωκε cum Scal. Turr.:
ἀπέδωκε. — vv. οἰκουρός et δραπέτης transponi iubet S.; sed
v. Mr. — τὰ et ψηφίσματα scripsi: τὸ et ψήφισμα. cf. 101.

ψηφίσματα, ἃ ἔγραψε Δημοσθένης τῇ ἐξ Ἀρείου πά-
γου βουλῇ περὶ αὐτοῦ τε καὶ ὑμῶν, ἵνα παρ' ἄλληλα
θεωρήσαντες εἰδῇτε τὴν Δημοσθένους ἀπόνοιαν.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

- 83 Ἐγραψας σὺ τοῦτο Δημοσθένης; ἔγραψας· οὐκ
ἔστιν ἀντειπεῖν. ἐγένετο ἡ βουλὴ κυρία σοῦ προσ-
τάξαντος; ἐγένετο. τεθνᾶσι τῶν πολιτῶν ἄνδρες;
τεθνᾶσι. κύριον ἦν τὸ σὸν ψήφισμα κατ' ἐκείνων;
ἀδύνατον ἀντειπεῖν.

Λέγε δὴ πάλιν ὃ Δημοσθένης κατὰ Δημοσθένους
ἔγραψε. προσέχετε ὦ ἄνδρες.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

- 84 Ἡ βουλὴ εὗρηκε Δημοσθένην. τί δεῖ πολλῶν
λόγων; ἀποπέφαγκεν, ὦ Ἀθηναῖοι. τὸ μὲν τοίνυν
101 δίκαιον | ἦν ὑφ' ἑαυτοῦ κεκριμένον εὐθὺς ἀποθνή-
σκειν· ἐπειδὴ δὲ εἰς τὰς ὑμετέρας ἦκει χεῖρας, τῶν
ὑπὲρ τοῦ δήμου συνειλεγμένων καὶ τῶν ὁμωμοκόντων
πεῖθεσθαι τοῖς νόμοις καὶ τοῖς τοῦ δήμου ψηφίσμασι,
τί ποιήσετε; προήσεσθε τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέ-
βειαν καὶ τὰ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις δίκαια νομιζό-
μενα; μή, ὦ Ἀθηναῖοι, μή· αἰσχρὸν γὰρ καὶ δεινὸν
έτέρους μὲν ὑπὸ ἰτῶν Δημοσθένους ψηφισμάτων,

Lacunam ante καὶ τὸ stat. Mr. — ἃ ci. Mr.: ὃ. — ὑμῶν N,
corr.² A, Dobs. Mr.: ἡμῶν.

83. ὦ ἄνδρες] ὦ om. N Fr. Sed nisi addatur δικασταί,
ὦ omitti non solet, cf. Mr. — ΨΗΦΙΣΜΑ add. NA Bk.

84. ἡ βουλὴ add. NA Bk. — ὑμετέρας corr.² A. — τῶν,
συνειλεγμένων, τῶν ὁμωμοκόντων cum Steph. Wolf. Wurm.
Mr., et praebebat συνειλεγμένων Ald.: τοὺς, συνειλεγμένους,
τοὺς ὁμωμοκόντας. — πείσεσθαι ci. Bait.; cf. Mr. — πρὸς
τοὺς .. θ . . . οὺς (h. e. ἀνθρώπους?) εὐσέβειαν pr. A corr.¹.

οὐδὲν ἔντας τούτου χείρους οὐδὲ τοσαῦτ' ἡδίκηκό-
 τας ὅσα περ οὗτος, ἀπολωλέναι, τουτονὶ δὲ κατα-
 φρουνοῦντα ὑμῶν καὶ τῶν νόμων ἀτιμώρητον ἐν τῇ
 πόλει περιέμειναι, αὐτὸν ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ τῶν ψηφισμά-
 των ὧν ἔγραψεν ἑαλωκότα. ταὐτὸ συνέδριον, ὃ
 Ἀθηναῖοι, καὶ ὁ αὐτὸς τόπος, καὶ ταῦτ' αἰεὶ δίκαια. ὁ 86
 αὐτὸς φήτωρ ἐκείνοις τε αἴτιος ἐγένετο τῶν συμβάν-
 των κακῶν καὶ αὐτῶ τῶν νῦν συμβησομένων. ἐπέ-
 τρεψεν [ὁ] αὐτὸς οὗτος ἐν τῷ δήμῳ τῷ συνεδρίῳ τού-
 τῳ κρίναι περὶ αὐτοῦ, μάρτυρας ὑμᾶς πεποιημένος.
 ἔθετο συνθήκας μετὰ τοῦ δήμου, γράψας τὸ ψήφισμα
 καθ' ἑαυτοῦ, παρὰ τὴν μητέρα τῶν θεῶν, ἣ πάντων
 τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων φύλαξ τῇ πόλει κατέ-
 στηκε. διὸ καὶ οὐχ ὅσιον ὑμῖν ἐστὶ ταύτας ἀκύρους
 ποιεῖν, οὐδὲ τοὺς θεοὺς ὁμωμοκόσι περὶ ταύτης τῆς
 κρίσεως ταῖς αὐτῶν τῶν θεῶν πράξεσιν ἐναντίαν
 τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν. κρίσει Ποσειδῶν ἀποτυχὼν τῇ 87
 ὑπὲρ Ἀλιφροθίου πρὸς Ἀρη γενομένη ἐνέμεινεν
 (ἐνέμειναν) αὐταὶ αἱ σεμναὶ θεαὶ τῇ πρὸς Ὀρέστην
 ἐν τούτῳ τῷ συνεδρίῳ κρίσει γενομένη, καὶ τῇ τού-
 του ἀληθείᾳ συνοίκους ἑαυτὰς εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον
 κατέστησαν. ὑμεῖς δὲ τί ποιήσετε οἱ πάντων εἶναι

85. num (ἀλλ') οὐδὲ? — ἐν τῇ πόλει περιέμειναι N Mr.:
 περ. ἐν τῇ πόλει. — ταὐτὸ et mox ταῦτα cum Dobr. Turr.:
 τουτὶ τὸ et ταῦτα τὰ (ταῦτ' αὐτὰ τὰ B).
 Contra Cb. ταὐτὸν τὸ scribi et ταῦτ' αὐτὰ τὰ retineri vult. —
 lacunam esse post δίκ. stat. Mr.; καὶ addi vol. R. Dobr.

86. τε post ἐκείνοις om. N. — ὁ del. Kl. — παρὰ τῇ
 μητρὶ ci. R., τὸ παρὰ τῇ μητρὶ Dobr. — τῇ πόλει sup. lin.
 hab. A^d (τῇ om. pr. A sec. Bk.).

87, 1 τῇ — — γενομένη auct. Bk. Turr.: τῆς — γε-
 νομένης N^m, τ.ς — γενομένη. A pr., τοῖς — γενομένοις
 corr.² A v. — ἐνέμειναν h. l. auct. S. addidi; post κρίσει
 γενομ. inseri iusserant R. Bk. —

φάσκοντες εἰσεβέσται; τὴν τοῦ συνεδρίου γνώσιν ἄκυρον καταστήσετε τῇ Δημοσθένους ἐπακολουθήσαντες πονηρία; οὐκ, ἐὰν σωφρονῇτε, ὧς Ἀθηναῖοι.

88 οὐ γὰρ περὶ μικρῶν οὐδὲ τῶν τυχόντων ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ δικάζετε, ἀλλὰ περὶ σωτηρίας τῆς πόλεως ἀπάσης καὶ πρὸς τοίτοις περὶ δωροδοκίας, ἔθους πονηροῦ καὶ πράγματος ἀλυσιτελοῦς ὑμῖν καὶ πάντας ἀνθρώπους ἀπολωλεκότος. (ὅ) εἰ μὲν καθ' ὅσον ἐστὶ δυνατόι ἐκβαλεῖτε ἐκ τῆς πόλεως καὶ παύσετε τοὺς ῥαδίως καθ' ἑμῶν χρήματα λαμβάνοντας, σωθησόμεθα θεῶν βουλομένων· εἰ δ' ἐπιτρέψετε τοῖς ῥήτορσι πωλεῖν ὑμᾶς αὐτούς, περιόψεσθε τὴν πόλιν ἀνατραπεῖσαν ὑπὸ τούτων.

89 Ἐγραψεν αὐτὸς ἐν τῷ δήμῳ Δημοσθένης, ὡς δηλονότι δικαίου τοῦ πράγματος ὄντος, φυλάττειν Ἀλεξάνδρῳ τὰ εἰς τὴν Ἀττικὴν ἀφικόμενα μετὰ Ἀρπάλου χρήματα. οὕτως οὖν, ὧς ἄριστε, εἰπέ μοι, φυλάξωμεν, ἐὰν σὺ μὲν εἴκοσι τάλαντα λαβὼν ἔχῃς ἰδία, ἕτερος δὲ πεντεκαίδεκα, Δημάδης δὲ ἑξακισχιλίους χρυσοῦ στατῆρας, ἕτεροι δὲ ὅσα θήποτε ἀποπεφασμένοι εἰσί; τέτταρα γὰρ τάλαντά ἐστι καὶ ἑξήκοντα ἤδη εὐρημένα, ὧν οἴεσθε τὴν αἰτίαν τούτοις

εἰσεβέσται N Mr.: εἰσεβέστεροι. — γνώσιν N Mr.: γνώμην. — καταστήσατε pr. A corr.². — Ἀθηναῖοι NAB Turr.: ἄνδρες Ἀθ.

88. περὶ σωτηρίας τ. π. ἀπ.] si conferas quod sequitur πρὸς τούτοις, aliqua intercideris videntur. — fort. πάντας τοὺς χρωμένους ἀπολ. — (ὅ) εἰ μὲν ci. R. — ἡμᾶς αὐτούς N.

89. οὕτως] πῶς Ch. — φυλάξωμεν N. cf. 99. — ἰδία cum Wm. Turr.: ἰδία. — πεντακισχιλίους fort. Hyp. I fr. 2 init. — τέτταρα] τετρακόσια N et pr. A corr.²; γὰρ a corr.¹ habet A. — τούτοις δεῖν scr.: τουτοιαιν (δεῖν etiam R. addendum censuerat, ἂν Fmp.).

δεῖν ἀναθεῖναι. καὶ πότερα κάλλιον ἐστὶ, πρὸς δὲ 90
δικαιότερον, ἅπαντ' ἐν τῷ κοινῷ φυλάττεσθαι, ἕως ἂν
τί δίκαιον ὁ δῆμος βουλευσῇται, ἢ τοὺς ῥήτορας καὶ
τῶν στρατηγῶν ἐνίους διηρπακότας ἔχειν; ἐγὼ μὲν
γὰρ οἶμαι τὸ μὲν ἐν τῷ κοινῷ φυλάττειν παρὰ πάν-
των ὁμολογούμενον εἶναι δίκαιον, τὸ δὲ τούτους
ἔχειν μηδένα ἂν εἰπεῖν ὥς ἐστὶ καλῶς ἔχον.

Πολλοὺς οὗτος ἐρεῖ καὶ παντοδαποὺς λόγους, 91
ὧ ἄνδρες, καὶ οὐδέποτε τοὺς αὐτούς. ὅρᾳ γὰρ
ὑμᾶς τὸν πάντα χρόνον ἐλπίσι κεναῖς καὶ ψευδέσι
λόγοις ἐξηπατημένους ὑφ' ἑαυτοῦ, καὶ μέχρι τούτου
καὶ μνημονεύοντας τὰς ὑποσχέσεις μέχρις ἂν ῥηθῶ-
σιν. εἰ μὲν οὖν ἔτι δεῖ τὴν πόλιν τῆς Δημοσθένους
πονηρίας καὶ ἀτυχίας ἀπολαύειν, ἵνα πλείω κακο-
δαιμονῶμεν — οὐ γὰρ ἔχω τί ἄλλο εἶπω —, στερ-
κτέον ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσιν· εἰ δέ τι κηδόμεθα 92
τῆς πατρίδος καὶ τοὺς πονηροὺς καὶ δωροδόκους
μισοῦμεν καὶ μετοιωνίσασθαι τὴν τύχην καὶ μεταλ-
λάξασθαι βουλόμεθα, οὐ προετέον ἐστὶν ὑμᾶς αὐ-
τοὺς ὧ Ἀθηναῖοι ταῖς τοῦ | μιαινοῦ καὶ γόητος τοῦ- 102
του δεήσεσιν, οὐδὲ προσδεκτέον τοὺς οἰκτοὺς καὶ

90. πρὸς δὲ (καὶ) ci. R. — ἂν τι mal. R. Schm.:
ἂν τι.

91. εἰρηκε καὶ aut οὐδέποτε pro οὐδέπώποτε Dobr.;
hoc praetulerunt Turr. Mr. Kl., qui cf. Aesch. 1, 127. — πάντα
N Fr.: ἅπαντα. — καὶ post μέχρι τούτου add. N. — πλείω
N Mr.: πλέον. κακοδαιμονεῖν orator pro ἐξαμαρτάνειν po-
nit. — οὐ γὰρ N Mr.: οὐδὲ γὰρ. — ἐπὶ scr.: εἴη (ἂν εἴη mal.
Bk.; εἴη del. Fr. Bait.).

92. δέ τι mal. Bait.: δ' ἔτι. — μετοιωνίσασθαι] cf.
Harp. s. v. — προετέον cum Wolf. Bk.: προσεκτέον, quod
def. Fr. Aut προετ. scribi aut deleri αὐτοὺς voluit R. —
προσδεκτέον NAB Bk.: προσεκτέον LZ, προσιτέον M Ald.,
προσετέον cum Wolf. R. —

τοὺς φενακισμοὺς (τοὺς) τούτου· ἱκανὴν γὰρ εἰλή-
 φατε πείραν αὐτοῦ καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων
 93 καὶ τῆς τύχης. τίς οὕτως εὐελπὶς ὑμῶν ἐστίν, ὧ
 Ἀθηναῖοι, τίς οὕτως ἀλόγιστος, τίς (οὕτω) τῶν προ-
 γεγενημένων καὶ νῦν ἐνεστηκότων πραγμάτων ἄπει-
 ρος, ὅστις ἐλπίζει τὸν ἐκ τοσαύτης εὐδαιμονίας εἰς
 τοσαύτην ἀδοξίαν καταστήσαντα τὴν πόλιν δι' ἡν-
 τιναδῆπότε αἰτίαν ἢ τύχην — ἐῷ γὰρ τοῦτο νῦν —,
 ἐπειδὴ πρὸς ταῖς ἄλλαις ἀπορίαις καὶ τοῖς περιεστη-
 κόσιν ἡμᾶς κινδύνοις καὶ ἢ τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς πόλεως
 δωροδοκία προσγέγρονε, καὶ περὶ αἰσχρᾶς αἰτίας κοινῇ
 πάντες ἀγωνιζόμεθα καὶ περὶ τοῦ μὴ δοκεῖν τὰ ἰδίᾳ
 παρὰ τισιν ὄντα χρήματα κοινῇ τὸν δῆμον ἔχειν,
 94 τῆνικαῦτα συμβουλευόντα καὶ διοικούντα τοῦτον σώ-
 σειν ἡμᾶς; ἐῷ γὰρ τᾶλλα ὅσα μεταβαλλόμενος ἐν
 τοῖς πράγμασι καὶ δημηγορῶν οὐδὲν ὑγιὲς διατετέ-
 λεκε, καὶ τοτὲ μὲν γράφων καὶ ἀπαγορεύων μηδένα
 νομίζειν ἄλλον θεὸν ἢ τοὺς παραδεδομένους, τοτὲ
 δὲ λέγων ὥς οὐ δεῖ τὸν δῆμον ἀμφισβητεῖν τῶν ἐν
 τῷ οὐρανῷ τιμῶν Ἀλεξάνδρῳ, ὅταν δὲ μέλλῃ κρι-
 θήσεσθαι παρ' ὑμῖν, Καλλιμέδοντα εἰσαγγέλλων συν-
 ιέναι ἐν Μεγάροις τοῖς φυνγάσιν ἐπὶ καταλύσει τοῦ

τοὺς ante τούτου add. Turr., rursus del. Mr. Cf. § 79. — καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων N^m Mr.: καὶ τῶν ἔ. καὶ τῶν λόγων. Cf. 102.

93. οὗτος ἀλόγιστος pr. A^d. — οὕτω post τίς add. Mr.; (οὕτως) ἄπειρος iam Wolf. mal. — ὅστις] τίς codd. — τοῦτό (γε) νῦν Wm. — ἰδίᾳ Bk.: ἰδίᾳ corr. A^d, ἰδία v. — διοι-
 κούντα] πολεμοῦντα LZM et v. ante Bk., unde πολέμους διοικούντα Wm. — ὑμᾶς A^d Dobs.

94. διατετέλεκε N Turr. (ci. R.): τετέλεκε. — νομίζειν ἄλλον N Mr.: ἄλλον νομίζειν. — τῷ ante οὐρανῷ add. N Mr. — μέλλει pr. A corr.².

δήμου, καὶ ταύτην τὴν εἰσαγγελίαν εὐθὺς παρα-
 χρήμα ἀναιρούμενος, ἐν δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ τῇ ⁹⁵
 πρώτῃ γεγεννημένη προσάγων καὶ κατασκευάζων
 ψευδῇ μηνυτὴν ὥς ἐπιβουλευομένων τῶν νεωρίων,
 καὶ περὶ τούτων γράφων μὲν οὐδέν, αἰτίας δὲ ἕνεκα
 τοῦ παρόντος ἀγῶνος παρασκευάζων· τούτων γὰρ
 ἀπάντων ὑμεῖς τούτῳ μάρτυρές ἐστε· γόης οὗτος,
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ μιὰς ἀνθρωπότης ἐστι, καὶ
 οὔτε τῷ γένει τῆς πόλεως πολίτης οὔτε τοῖς πεπολι-
 τευμένοις αὐτῷ καὶ πεπραγμένοις. ποταὶ γὰρ τριή- ⁹⁶
 ρεις εἰς κατασκευασμένοι διὰ τοῦτον, ὥσπερ ἐπὶ
 Εὐβούλου, τῇ πόλει; ἢ ποῖοι νεώσοικοι τούτου πο-
 λιτευομένου γέγονασιν; πότε οὗτος ἢ διὰ ψηφίσματος
 ἢ νόμου ἐπηνώρθωσε τὸ ἱππικόν; τίνα κατασκεύασε
 δύναμιν, τοσούτων καιρῶν παραγενομένων μετὰ τὴν
 ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, ἢ πεζὴν ἢ ναυτικὴν; τίς ἀνε-
 νήνεκται κόσμος τῇ θεῷ εἰς ἀκρόπολιν ὑπὸ τούτου;
 τί κατασκεύακεν οἰκοδόμημα Δημοσθένους ἐν τῷ ἐμ-
 πορίῳ τῷ ὑμετέρῳ ἢ ἐν τῷ ἄστει ἢ ἄλλοθι πού τῆς
 χώρας; οὐδεὶς ἂν οὐδαμοῦ δείξειεν. ἔπειτα τὸν μὲν ⁹⁷
 ἐν ταῖς πολεμικαῖς πράξεσιν ἄπιστον γεγεννημένον,
 ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὴν πόλιν οἰκονομίαις ἄχρηστον,

95. ἐν δὲ Ν.

96. Imitatur Demosthenis illa: 18, 311; 19, 282. —
 τριήρης Ν. — διὰ τοῦτον NAB Bk. (cf. Dem. 18, 311): διὰ
 τούτου. — ἐπὶ Βούλου pr. Ν; ἐπιβούλου ΖΜ. haec autem
 verba (ὥσπερ ἐ. Ε.) post νεώσοικοι transposita malim. —
 ἐπηνώρθωκε et κατασκεύακε ci. Scheibe. — τοσούτων scr.:
 τοιούτων. — ἀνενήνεκται Bk.: ἀνήνεκται. — κόσμος τῇ θεῷ
 Ν Mr.: τῇ θεῷ κόσμος. — κατασκεύακεν οἶκ. Δημ. Ν Mr.:
 κατασκεύακε Δημ. οἶκ. — οὐδεὶς ἂν cum Steph. Bk.: οὐ-
 δεὶς οὐν.

97. mal. τὸν ἐν μὲν. — νν. ἄπιστον et ἄχρηστον trans-
 poni mal. Bk., quod ego non probō. —

περιεωρακότα δὲ τοὺς ἀντιπολιτευομένους ἅπαντα
 διαπεπραγμένους ὅσα ἐβουλήθησαν, μεταβεβλημένον
 δὲ αὐτὸν καὶ τὰς ὑπὲρ τοῦ δήμου πράξεις ἐγκαταλε-
 98 λειπότα, τοῦτον περιποιῆσαι βουλήσεσθε; οὐκ, ἐὰν
 σωφρονῇτε καὶ καλῶς καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς
 πόλεως βουλευέσθε· ἀλλὰ δέξεσθε τὴν ἀγαθὴν τύχην,
 ἣ τιμωρήσασθαι παρέδωκε τῶν φητόρων τοὺς τὴν
 πόλιν διὰ τὴν αὐτῶν δωροδοκίαν ταπεινὴν πεποιη-
 κότας, καὶ φυλάξεσθε, καθάπερ οἱ θεοὶ προειρήκα-
 σιν ὑμῖν ἐν ταῖς μαντείαις πολλάκις, τοὺς τοιούτους
 ἡγεμόνας καὶ συμβούλους. ἀκούσατε δὲ αὐτῆς τῆς
 μαντείας. Λέγε τὴν μαντείαν.

MANTEIA.

99 Πῶς οὖν μίαν γνώμην ἔχομεν, ὧ Ἀθηναῖοι,
 πῶς ὁμονοήσομεν ἅπαντες ὑπὲρ τῶν κοινῇ συμφε-
 ρόντων, ὅταν οἱ ἡγεμόνες καὶ οἱ δημαγωγοὶ χρή-
 ματα λαμβάνοντες προΐωνται τὰ τῆς πατρίδος συμ-
 φέροντα, καὶ ὑμεῖς μὲν καὶ ὁ δῆμος ἅπας κινδυνεύῃ
 περὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ τῆς πόλεως καὶ τῶν ἱερῶν
 τῶν πατρῶων καὶ παίδων καὶ γυναικῶν, οἱ δὲ διηλ-
 λαγμένοι πρὸς αὐτοὺς ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις λαιδο-
 ρῶνται καὶ προσκρούουσιν ἀλλήλοις ἐξεπίτηδες, ἰδίᾳ

διαπεπραγμένους corr.² A et cum Wolf. R.: δὲ πεπραγμέ-
 νους. — βουλήσεσθε Dobr.: βούλεσθε. cf. § 98.

98. βουλευέσθε N. — δέξεσθε et φυλάξεσθε Dobr.:
 δέξασθε et φυλάξασθε. — παραδέδωκεν? cf. 2, 20. —
 αὐτῆς] αὐτῆς Gruter. prob. Schm. (coll. § 78); ταύτης ci.
 Mr. — λέγε] λ. σὺ Ald. vv. τὴν μαντ. cum Kl. abesse malim.

99. ὁμονοήσωμεν N. — καὶ ante ὁ δῆμος add. NB et
 corr. A Bk. (ci. R.). — κινδυνεύει pr. A corr.². — περὶ τοῦ
 ἐδάφους κτέ.] cf. Aesch. 3, 134. — vv. διηλλαγμ. πρὸς αὐ-
 τοὺς post ἰδίᾳ δὲ posita malim. —

δὲ ταῦτὰ πράττωσιν ἑξαπατῶντες ὑμᾶς τοὺς ῥᾶστα
 πειθομένους τοῖς τούτων λόγοις; τί γάρ ἐστι ῥήτορος 100
 δημοτικοῦ καὶ μισοῦντος τοὺς | κατὰ τῆς πόλεως 103
 λέγοντας καὶ γράφοντας; ἢ τί φασὶ τοὺς πρὸ ὑμῶν
 γεγεννημένους, ὧς Δημόσθενες καὶ Πολύευκτε, διατε-
 λεῖν ποιοῦντας, καὶ ταῦτα οὐδενὸς δεινοῦ τότε τὴν
 πόλιν περιεστηκότος; οὐ κρίνειν ἀλλήλους; οὐκ εἰς-
 αγγέλλειν; οὐ γράφεσθαι παρανόμων; ἔστιν οὖν ὃ
 τι πεποιήκατε τούτων ὑμεῖς οἱ φάσκοντες τοῦ δήμου
 κηδεσθαι καὶ τὴν σωτηρίαν ὑμῖν ἐν τῇ τούτων εἶναι
 ψήφῳ; γέγραπαι ψήφισμα, Δημόσθενες, πολλῶν ὄν- 101
 των καὶ δεινῶν καὶ παρανόμων ὧν Δημάδης γέ-
 γραφε; κεκώλυκάς τινα πράξιν ὧν ἐκεῖνος προελό-
 μενος κατὰ τοῦ δήμου πεπολίτευται; οὐδ' ἡντινοῦν.
 εἰσήγγελκας τὸν παρὰ τὰ τοῦ δήμου ψηφίσματα καὶ
 τοὺς νόμους πολλὰ διαπεπραγμένον; οὐδεπώποτε,
 ἀλλὰ περιείδες αὐτὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ χαλκοῦν σταθέντα
 καὶ τῆς ἐν τῷ πρυτανείῳ σιτήσεως κεκοινωνηκότα
 τοῖς Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος ἀπογόνους. ἔπειτα 102
 ποῦ τῆς εὐνοίας τῆς σῆς ὃ δῆμος ἔλαβε πείραν, ἢ
 ποῦ τὴν τοῦ ῥήτορος βοήθειαν καὶ δύναμιν ἔξεταзо-
 μένην εἶδομεν; ἢ ἐνταῦθα φήσεται εἶναι δεινοί, εἰ

ταῦτὰ cum Wolf. et Grut. R.: τὰ αὐτὰ N, ταῦτα v.

100. ὑμῶν ci. R.: ἡμῶν. — vv. ἔστιν οὖν — 101 πα-
 ρανόμων om. pr. A. — τὴν σωτηρίαν κτέ.] cf. 102. — ψήφῳ]
 cf. 102.

101. γέγραπαι NA Turr.: γέγραπται BLZM, γέγραπται
 σοι v. — δεινῶν καὶ παρανόμων N Mr. (ci. Wm.): δεινῶν
 (δεινῶς ci. Bk. rec. Turr.) παρανόμων. — εἰσήγγελκας in
 mg. habet A^d. — τὰ et ψηφίσματα ci. R. Schm. (cf. § 84):
 τό et ψήφισμα. — πολλὰ bis ponit pr. A^d. — οὐδέποτε N
 Fr. — τῆς] τοῖς pr. A corr.² Ald. — ἐν τῷ N Mr.: ἐν.

102. ἢ ποῦ NA Bk.: ἢ που B, ὅπου v. —

παρακρούσεσθε τούτους ἀεὶ λέγοντες ὥς „οὐκ ἔστιν ἔξω τῆς πατρίδος ἡμῖν ἐξελεῖν“, „οὐκ ἔστιν ἄλλη καταφυγὴ χωρὶς τῆς ὑμετέρας εὐνοίας“; φανεροὺς ἐχρῆν γεγεννημένους ἀντιπράττοντας καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ τοῖς κατὰ τοῦ δήμου γραφομένοις ψηφίσμασιν, οὕτω πείθειν τούτους λέγοντας ὥς οὐκ ἔστιν ὑμῖν οὐδεμία σωτηρία χωρὶς τῆς παρὰ τοῦ δήμου βοη-
 103 θείας. ὑμεῖς δ' ἐν τοῖς ἔξω τὰς ἐλπίδας ἔχετε, ἀμιλλώμενοι ταῖς κολακείαις πρὸς τοὺς ὁμολογοῦντας ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου πράττειν καὶ δῶρα εἰληφέναι παρὰ τῶν αὐτῶν ὥνπερ νῦν ἀποπέφαγκεν ὑμᾶς ἡ βουλή. καὶ σὺ πάντων ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων διειλεγμένος Νικάνορι, καὶ κεχρηματικῶς ἐν Ὀλυμπία περὶ ὧν ἐβουλήθης, ἐλεεινὸν νῦν σεαυτὸν κατασκευάζεις προδότης ὧν καὶ δωροδόκος, ὥς ἐπιλεησμένους τούτους τῆς σῆς πονηρίας, καὶ οὐ δώσων
 104 δίκην ὑπὲρ ὧν εἰληψαι πεποιηκῶς, τοσούτῳ τολμηρότερον Δημάδου, ὅσθ' ὁ μὲν προειρηκῶς ἐν τῷ δήμῳ τὸν ἑαυτοῦ τρόπον καὶ τὴν ἀπόνοιαν, καὶ ὁμολογῶν λαμβάνειν καὶ λήψεσθαι, ὣμως οὐ τετόλμηκε τούτοις δεῖξαι τὸ πρόσωπον, οὐδ' ἐναντία τῇ

παρακρούσεσθε Mr. (ci. Bk. Wm.): παρακρούσησθε N, παρακρούσετε v. Παρακρούετε ci. Dobr.; παρακρούεσθε et ipse malim. — ἡμῖν ci. R. Dobr.: ὑμῖν. — ὑμετέρας NAB Bk. Turr. Mr.

103. δῶρα εἰληφέναι κτέ.] Demadem hic quoque dicit, cf. 104. — ἡμᾶς N sec. Thurl. — σὺ πάντων NA Turr. (ci. R.): συμπάντων. — ἐναντίον τῶν Ἑλλ. Mr.: ἐναντίων τ. Ἑ. N, τ. Ἑ. ἐναντίον v. — ἐπιλεησμένους ci. R. (ἐπιλησμένους Steph.): ἐπιμελησμένους.

104. τετόλμηκε τούτοις N Turr.: τετόλμηκεν αὐτοῖς. — ἐνδείξαι N. Loquitur de iis quae in contione acta sunt, cf. 89; nam in iudicium Demadem nondum venisse constat e § 105. —

τῆς βουλῆς ἀποφάσει λέγειν ἡξίωσε — καίτοι οὐκ ἔγραψεν ἐκεῖνος περὶ αὐτοῦ κυρίαν εἶναι τὴν βουλήν, οὐδὲ θάνατον ὥρισато, ἐὰν ἀποφανθῇ χρήματα εἰληφώς —· σὺ δὲ οὕτω σφόδρα πεπίστευκας τοῖς σεαυτοῦ λόγοις καὶ καταπεφρόνηκας τῆς τούτων εὐηθείας, ὥστε πείσειν οἷι τοὺς δικαστὰς ὥς μόνου σοῦ κατέψευσται τὸ συνέδριον καὶ μόνον οὐκ εἰληφότα σὲ τὸ χρυσίον ἀποπέφαγκεν. καὶ τίς ἂν ταῦτα πεισθείη;

Ὅρατε, ὦ Ἀθηναῖοι, τί μέλλετε ποιεῖν. παρειλή-105
φατε παρὰ τοῦ δήμου τὸ πρᾶγμα, (αὐτοῦ) τὸ γεγενημένον εἰδότος, τιμωρίας δ' ἔνεκα τῆς κατὰ τῶν ἐνόχων ὄντων ταῖς ἀποφάσεσι. Δημοσθένης εἰσάγεται πρῶτος. κατηγορήκαμεν ἡμεῖς (οἷδεν) οὐδενὶ καταχαρισάμενοι τῶν κοινῶν δικαίων. πότερ' ἄμε-106
λήσαντες τῶν γεγενημένων ἀπάντων ἀφήσετε τὸν πρῶτον εἰσεληλυθότα πρὸς ὑμᾶς καὶ τὰ δίκαια [τὰ] παρὰ τῷ δήμῳ καὶ τῇ βουλῇ τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου δόξαντ' εἶναι καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις, ταῦθ' ὑμεῖς οἱ κύριοι πάντων λύσετε, καὶ τὴν πονηρίαν αὐτοὶ τὴν τούτων ἀναδέξεσθε; ἢ πᾶσιν ἀνθρώ-107
ποις παρὰδειγμα ἐξοίσετε κοινὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως, ὅτι μισεῖτε τοὺς προδότας καὶ τοὺς χρημάτων ἔνεκα

post θάνατον addi εἶναι (εἶναι) τὴν ζημίαν mal. Mr. coll. § 61. Lyc. 65.

105. εἰδότος Emp.: εἶδος codd., ἤδη Ald. et edd. praeter Turr., qui ὄνειδος (αὐτοὶ γεγενημένον εἰδότες Scheibe). Punctum post ἀποφ. ipse posui. — (οἷδεν) οὐδενὶ s. οὐδενὶ ci. R.

106. τὰ post δίκαια del. S. Mr. coll. § 46. 84. — οἱ ante κύριοι add. N et supra v. A Bk. — ἀναδέξασθε LZM Ald. corr. B, ἀναδέξασθαι pr. B.

προϊεμένους τὰ τοῦ δήμου συμφέροντα; ταῦτα γὰρ ἅπαντά ἐστιν ἐφ' ὑμῖν νῦν, καὶ πεντακόσιοι καὶ χίλιοι ὄντες τὴν ἀπάσης τῆς πόλεως σωτηρίαν ἐν ταῖς χερσὶν ἔχετε, καὶ ἡ τήμερον ἡμέρα καὶ ἡ ὑμετέρα ψῆφος πολλὴν ἀσφάλειαν τῇ πόλει καταστήσει τὰ δίκαια ὑμῶν ἐθελόντων κρίνειν, ἢ μοχθηρὰς ἐλπίδας ἔχειν ποιήσῃ πάντας τοιαῦτα ὑμῶν ἔθῃ κα-
θιστάντων.

- 108 Οὐ καταπληκτέον ἐστίν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐδὲ
104 προετέον, ἐὰν σωφρονῇτε, τοῖς Δημοσθένους | ἐλέοις
τὴν κοινὴν καὶ δικαίαν ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀπολογίαν.
οὐδεὶς γὰρ ὑμῶν ἠνάγκαζε τοῦτον τὰ μὴ προσήκοντα
 χρήματα λαμβάνειν καθ' ὑμῶν, πολλῶ πλείω τῶν
ϊκανῶν δι' ὑμᾶς ἕτερα κεκτημένον, οὐδ' ἀπολογεῖ-
σθαι νῦν ὑπὲρ τῶν ὠμολογημένων ἀδικημάτων, γρά-
ψαντα καθ' ἑαυτοῦ θάνατον τὴν ζημίαν· ἀλλ' ἡ ἐκ
τοῦ ἄλλου βίου ἔμφυτος αἰσχροκέρδεια καὶ πονηρία
109 ταῦτα εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῷ τέτραφε. μὴ οὖν ἄχθε-
σθε αὐτοῦ κλαίοντος καὶ ὀδυρομένου· πολὺ γὰρ ἂν
δικαιότερον ἐλεῆσαιτε τὴν χώραν, ἣν οὗτος εἰς τοὺς
κινδύνους καθίστησιν τοιαῦτα πράττων, ἢ τοὺς ἐξ
ἑαυτῆς γεγεννημένους ὑμᾶς ἰκετεύει, παραστησαμένη
τὰ ὑμέτερα τέκνα καὶ γυναῖκας, τιμωρῆσασθαι τὸν

107. προϊεμένους AB Bk.: προιμένους N^m, προεμέ-
νους v. — ἐν τῇ πόλει N Mr. — ἔχειν ποιησ. πάντας N
Mr.: ποιήσ. πάντ. ἔχειν. — ποιήσῃ Dobr.: ποιήσετε.

108. καταπλ. κτέον A pr. corr.². — ἄνδρες N Mr.: ὧ
ἄνδρες. cf. § 18. — ἀπολογίαν] τιμωρίαν ci. Bk. in Add.;
sed cf. Mr. — λαμβάνειν ci. Wolf. rec. Turr.: λαμβάνοντα
codd.; λαμβάνειν τὰ Ald. — ἀπολογεῖσθαι pr. A^d (A sec.
Bk.) et cum Wolf. R.: ἀπολεῖσθαι.

109. ἐλεῆσαιτε Dobr. Bk.: ἐλεήσετε, quod revoc. Mr.
— εἰς τοὺς κινδ. καθίστ. N Mr.: καθ. εἰς τ. κινδ. — ἡμᾶς
pr. N. —

προδότην καὶ σώζειν ἐαυτήν, ὑπὲρ ἧς οἱ πρόγονοι πολλοὺς καὶ καλοὺς κινδύνους ὑπομείναντες ἐλευθέρωσαν αὐτήν ὑμῖν παραδεδώκασιν, ἐν ᾗ πολλὰ καὶ καλὰ παραδείγματα λέλειπται τῆς τῶν τελευτησάντων ἀρετῆς. εἰς ταύτην ἀποβλέψαντας, ὡς Ἀθηναῖοι, καὶ τὰς¹¹⁰ ἐν αὐτῇ γινομένης πατρίους θυσίας καὶ τὰς τῶν προγόνων θήκας φέρειν δεῖ τοὺς εὖ φρονοῦντας τὴν ψῆφον. καὶ ὅταν Δημοσθένης ἑξαπατῆσαι βουλόμενος καὶ παρακρουόμενος ὑμᾶς οἰκτιρίζεται καὶ δακρύῃ, ὑμεῖς εἰς τὸ τῆς πόλεως σῶμα ἀποβλέψαντες καὶ τὴν πρότερον δόξαν ὑπάρχουσαν αὐτῇ ἀντίθετε, πότερον ἢ πόλις ἐλπεινότερα διὰ τοῦτον γέγονεν ἢ διὰ τὴν πόλιν Δημοσθένης. εὐρήσετε γὰρ τοῦτον¹¹¹ μὲν λαμπρὸν ἐξ οὗ προσελήλυθε πρὸς τὸ πολιτεύεσθαι γεγεννημένον, καὶ ἀντὶ μὲν λογογράφου καὶ μισθοῦ τὰς δίκας λέγοντος ὑπὲρ Κτησίππου καὶ Φορμίωνος καὶ ἐτέρων πολλῶν πλουσιώτατον ὄντα τῶν ἐν τῇ πόλει, ἀντὶ δ' ἀγνώτος καὶ οὐδεμίαν πατρικὴν δόξαν παρὰ τῶν προγόνων παρεληφότες ἐνδοξον γεγεννημένον, τὴν δὲ πόλιν οὐκ ἀξίως ἐαυτῆς οὐδὲ τῆς τῶν προγόνων δόξης διακειμένην. ἀφέντες οὖν

πολλοὺς καὶ καλοὺς N Mr.: καλοὺς καὶ πολλοὺς (καλοὺς καὶ mal. abesse Bait. coll. 3, 21; πολλοὺς καὶ μεγάλους ci. Bk.). — αὐτήν ὑμῖν AB Bk.: ὑμῖν αὐτήν.

110. Aut ἑξαπατῶν καὶ παρακρουόμε. aut ἑξαπατῆσαι βουλ. καὶ παρακρούεσθαι mal. R. — ἡμᾶς N. — σῶμα] ἀξίωμα Markl. Mr. coll. 3, 21. Σῶμα τῆς πόλ. exstat Hyp. I, col. 21, 24, sed sensu non prorsus eodem; [ἀποβλέψαντες εἰς τὸ] . . . πρόσωπον τῆς πόλεως idem dixisse videtur col. 32, 13. — ὑπάρχουσαν αὐτῇ N Mr.: αὐτῇ ὑπάρχουσαν. — πότερον] προτερον A pr.

111. προσελήλυθε πρὸς N Turr.: προσελήλυθεν (προελ. ZM) εἰς (παρελήλ. εἰς W.). — πλουσιώτατον N Turr.: πλουσιώτερον. —

- τοὺς ἐλέους καὶ τοὺς φευακισμοὺς τοὺς τούτου τὴν
δικαίαν καὶ τὴν ὁσίαν φέρετε ψῆφον, καὶ σκοπεῖτε
τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον, μὴ τὸ Δημοσθένει· τοῦτο
112 γάρ ἐστι καλῶν ἀγαθῶν δικαστῶν ἔργον. καὶ ὅταν
ἀναβαίνη τις συνηγορήσων Δημοσθένει, λογίζεσθε
ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος, εἰ μὲν μὴ ἔνοχος ὢν ταῖς
μελλούσαις ἀποφάσεσιν ἀναβαίνει, κακόνους ἐστὶ τῇ
πολιτείᾳ, καὶ τοὺς ἐπὶ τῷ δήμῳ δῶρα λαμβάνοντας
οὐ βουλόμενος δίκην δοῦναι, καὶ τὴν κοινὴν τῶν
ὑμετέρων σωμάτων φυλακὴν, ἐφ' ἣ τέτακται τὸ ἐν
Ἀρείῳ πάγῳ συνέδριον, καταλυθῆναι βούλεται καὶ
συγκεχύσθαι πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει δίκαια· εἰ δὲ
ρήτωρ ἢ στρατηγός, οἱ τὴν προσδοκωμένην καθ' αὐ-
τῶν ἀπόφασιν ἄπιστον βουλόμενοι γενέσθαι συνη-
γοροῦσιν, οἱ προσεκτέον ὑμῖν ἐστὶ τοῖς τούτων λό-
γοις, εἰδότες ὅτι ἐκ πάντων τούτων γεγένηται συν-
εργία περὶ τὸν Ἀρπάλου κατάπλουν καὶ τὴν ἄφεσιν.
113 νομίσαντες οὖν ὡς Ἀθηναῖοι καθ' ὑμῶν πάντας τού-
τους ἀναβαίνειν καὶ κοινοὺς ἐχθροὺς εἶναι τῶν νό-
μων καὶ τῆς πόλεως ἀπάσης, μὴ ἀποδέχεσθε αὐτῶν,
ἀλλὰ (αὐτὸν) κελεύετε ἀπολογεῖσθαι περὶ τῶν κατη-
γορημένων· μηδὲ τὴν αὐτοῦ τοῦτου μανίαν, ὃς μέγα
φρονεῖ ἐπὶ τῷ δύνασθαι λέγειν, καὶ ἐπειδὴ φανε-
ρὸς ὑμῖν γένηται δωροδοκῶν, ἔτι μᾶλλον ἐξελή-
λεγκται φευακίζων ὑμᾶς, (ἀλλὰ) τιμωρήσασθε ὑμῶν

τὴν δικαίαν καὶ τὴν ὁσίαν N Mr.: τὴν ὁσίαν καὶ δικαίαν.
cf. 2, 20. — μὴ τὸ] μὴ τῷ NZM. — καλὸν ἀγαθὸν N.

112. νν. λογίζεσθε — ἄνθρ. in mg. hab. N. — προσδο-
κωμένην καθ' αὐτῶν N Mr.: καθ' αὐτῶν προσδοκ. — γε-
γένηται Mr.: γίνεται.

113. φανερώς N. — ἔτι NAB, et ci. Wolf.: ὅτι. — φευα-
κίζων A pr. corr.² (φαινακ. fuerit). —

αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ἀξίως. εἰ δὲ μή, μιᾷ ψήφῳ καὶ ἐνὶ ἀγῶνι πάντας τοὺς ἀποπεφασμένους καὶ τοὺς μέλλοντας ἀφέντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς καὶ τὸν δῆμον τὴν τούτων δωροδοκίαν τρέψετε, καὶ ὅτε ὕστερον ἐγκαλεῖτε τοῖς ἀφείδουσιν, ὅτε οὐδὲν ἔσται πλέον ὑμῖν.

Ἐγὼ μὲν οὖν, ὅσον εἰς τὸ μέρος τοῦ μὲν τῆς κα-¹¹⁴τηγορίας ἦκει, βεβοήθηκα, τὰλλα πάντα παριδὼν πλὴν τοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμφέροντος ὑμῖν. οὐκ ἐγκαταλέλοιπα τὴν πόλιν, οὐ χάριν προὔργιαίτεράν τῆς τοῦ δήμου χειροτονίας ἐποιησάμην. ἀξιῶν δὲ καὶ ὑμᾶς τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν παραδίδωμι τὸ ὕδωρ τοῖς ἄλλοις κατηγόροις.

2.

| ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

105

Πάνθ', ὡς ἔοικεν, ὧ Ἀθηναῖοι, προσδοκητέα ἐστὶ καὶ ἀκοῦσαι καὶ ἰδεῖν ἐν ταῖς γεγενημέναις ἀποφάσεσι· θαυμασιώτατον δὲ πάντων, ὡς ἔμοι δοκεῖ, τὸ νῦν γινόμενον. ὁ γὰρ πονηρότατος τῶν ἐν τῇ πόλει, μᾶλλον δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, Ἀριστογέλτων διαδικασόμενος ἦκει τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ περὶ ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης, καὶ νυνὶ μέλ-ξονα κίνδυνον ἢ τὴν ἀπόφασιν πεποιημένη βουλῇ

ἀλλὰ addendum censuit R. — καὶ ὅτε scr.: καὶ rc. N et AB Mr.; καὶ v. — ἐγκαλῆτε N Mr. — αὐτοῖς post ἐγκαλ. addi mal. Dobr.: quo facto certe τοῖς delendum erit.

Or. II, 1. Verba Πάνθ' ὡς ἔοικεν ὧ ἄνδρες ut initium orationis affert Dion. Dinarch. c. 10. — num τάπος-δόκητα? — τῇ et βουλῇ NA Bk.: τὴν — βουλῇ B, τὴν — βουλὴν v.

κινδυνεύει ἢ ὁ δῶρα λαμβάνων καθ' ὑμῶν καὶ τὴν
 ὑπὲρ τῶν δικαίων παρρησίαν ἀποδόμενος εἴκοσι
 2 μυνῶν. τούτῳ μὲν γε καινὸν οὐδὲν οὐδὲ δεινόν, εἰ
 ἄλῳ, συμβήσεται· καὶ γὰρ θανάτου ἄξια πολλὰ πρό-
 τερον ἔτερα διαπέπρακται, καὶ ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ
 πλείῳ χρόνον ἢ ἔξω διατέτριφε, καὶ ὀφείλων τῷ δη-
 μοσίῳ κατὰ τῶν ἐπιτίμων γέγραφεν οὐκ ἔξον αὐτῷ,
 καὶ ἔτερα πολλὰ καὶ δεινὰ πεποίηκε, περὶ ὧν ὑμεῖς
 ἀκριβέστερον ἐμοῦ γινώσκετε· τῇ δὲ βουλῇ τὸ δόξαι
 τὰ ψευδῇ κατὰ Ἀριστογείτονος ἀποφαίνειν καὶ τοῦ-
 3 τον ἐκείνης ὑποληφθῆναι παρ' ὑμῖν δικαιότερα λέ-
 γειν τῶν αἰσχίστων καὶ δεινοτάτων ἐστί. διόπερ ὧ
 Ἀθηναῖοι οὗτός μοι δοκεῖ, τὸν ἀγῶνα ἀσφαλῇ νομί-
 ζων αὐτῷ εἶναι, διαπειρασόμενος ἦκειν τῆς ὑμετέρας
 γνώμης· ἅπαντα γὰρ αὐτῷ πολλάκις τὰ δεινὰ συμβέ-
 βηκε, πλὴν τοῦ ἀποθανεῖν. τοῦτο δ', ἂν θεὸς θέλῃ
 καὶ ὑμεῖς σωφρονῆτε, ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ συμβή-
 σεται. οὐ γὰρ δὴ μὰ τὸν Ἡρακλέα βελτίῳ γενήσεσθ'
 αὐτὸν προσδοκᾶτε συγγνώμης νυνὶ τυγχάνοντα παρ'
 ὑμῶν, οὐδὲ τὸ λοιπὸν ἀφέξεσθαι τοῦ λαμβάνειν χρή-
 ματα καθ' ὑμῶν, εἰ μὴ νῦν ἀφῆτε αὐτόν. πονηρίαν
 γὰρ ἀρχομένην μὲν κωλύσαι τάχ' ἂν τις κολάζων
 δυνηθείη, ἐγκαταγεγρακυῖαν δὲ καὶ γεγευμένην τῶν
 4 εἰθισμένων τιμωριῶν ἀδύνατον εἶναι λέγουσιν. εἰ

λαμβάνων] λαβὼν? sed cf. 15. 20. 24. 26.

2. ὑμεῖς ἀκριβέστερον N Mr.: ἀκριβέστερον ὑμεῖς. — τὰ
 ψευδῇ dedisse videtur pr. A: καὶ ψευδῇ N, ψευδῇ v. —
 ὑποληφθῆναι παρ' ὑμῖν N Mr.: παρ' ὑμῖν ὑπ. v.

3. ἀσφαλῇ νομ. αὐτῷ εἶναι N Mr.: αὐτῷ (αὐτῶν BZM)
 ἀσφ. εἶναι νομ. — γενήσεσθ' N^m: γενήσεσθαι. — τάχ' ἂν
 mal. Bk. Dobr. rec. Turr.: τάχα. — γεγευμένην B Bk. et
 ci. Steph. Iungerm.: γεγενημένην.

μὲν οὖν ἐγγενήσεσθαι βούλεσθε δευσοποιὸν ἐν τῇ πόλει πονηρίαν, διαφυλάττειν ὑμᾶς Ἀριστογείτονα δεῖ, καὶ ἂν ὅ τι ἂν [τις] βούληται ἐν τῇ πόλει διαπράττεσθαι· εἰ δὲ τοὺς πονηροὺς καὶ καταράτους ἀνθρώπους μισεῖτε, καὶ ἔστιν ὑμῖν ὀργὴ καὶ μνήμη τῶν πρότερον ὑπὸ τούτου πεπραγμένων, ἀποκτείνετε τοῦτον, ὃς παρ' Ἀρπάλου λαβεῖν χρήματα ἐτόλμησεν, ὃν ἤσθεθ' ἦκειν καταληψόμενον τὴν πόλιν ὑμῶν, καὶ τὰς προφάσεις καὶ τοὺς φενακισμοὺς ἐκκόψατε αὐτοῦ· τούτοις γὰρ ἦκει πιστεύων πρὸς ὑμᾶς.

Ἄρ' ἴστε ὅτι τῆς Ἀρπάλου ἀφίξεως δυσχεροῦς 5 οὔσης ἐκείνο συμβέβηκεν εὐτύχημα τῇ πόλει, διότι πείραν εἰλήφατ' ἀκριβῇ τῶν ἔνεκ' ἀργυρίου καὶ χρυσίου πάντα προεϊμένων τοῖς τῆς πόλεως ἐχθροῖς; μὴ καταρραθυμήσητε ὡς Ἀθηναῖοι, μηδ' ἀπείπητε τιμωρούμενοι τοὺς πονηροὺς, ἀλλ' ἐκκαθάρατε, καθ' ὅσον δυνατόν ἐστι, τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως. καὶ μὴ τῶν παρ' ἐμοῦ λόγων ἀκούειν ζητήσητε, φανερῶν ὑμῖν γεγεννημένων τῶν ἀδικημάτων κατὰ τῶν ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀποπεφασμένων. τί γὰρ ἀγνοεῖτε δι' ὃ 6

4. δευσοποιὸν πονηρίαν] cf. B. A. I p. 237; Suid. s. v. δευσ. — τις abesse mal. Bk. Schm. — ἤσθεθ' N^mA Bk.: ἤσθεσθ'. — ὑμῶν N^mA Bk.: ἡμῶν.

5. πάντα προεϊμένων N Mr.: προεῖμ. πάντα. ἂν desid. Dobr. — ἐκκαθήρατε S. — ζητήσετε N. — κατὰ τῶν N et pr. A: ἐκ τῶν A corr.² v. Cf. § 7 init. 6 init.; 3, 20; 1, 6. — ὑπὸ sup. vers. hab. A^d a pr. m.

6. Post ἀποπεφασμ. vulgo sequebantur haec: ἢ διὰ τοὺς τοῦ κρινομένου (ita NA Bk.: ἢ διὰ τοὺς κρινόμενους v.) προγόνους καὶ (διὰ add. N) τὴν αὐτοῦ μετριότητα, καὶ ὅτι ὑμᾶς πολλὰ (πολλὰ ὑμᾶς N) καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἀγαθὰ εἰργασται, ἄξιον (ἔστιν add. N) αὐτοῦ φείσασθαι; quae coll. § 8 cum Bk. del. Turr. —

δεῖσθε λόγων ἀκούειν κατὰ τοῦ νῦν κρινομένου;
 πότερ' ἢ τῆς βουλῆς ἀπόφασις, ἐὰν μὲν ἡμεῖς οἱ κα-
 τήγοροι δέκα ὄντες τὸ ὕδωρ ἀναλώσωμεν ἅπαν καὶ
 ἀναβοήσωμεν ὥς δεινὸν ἀφείσθαι ἐστὶν τοὺς εἰλημ-
 μένους ἔχοντας ἐπ' αὐτοφώρῳ δῶρα κατὰ τῆς πατρί-
 δος, ἀληθῆς καὶ δικαία ἐστὶ ἢ κατ' Ἀριστογείτονος
 7 [ἀπόφασις], ἐὰν δ' ἕκαστος ἡμῶν, ὥς εἰδότες ὑμῶν
 πάντα οὐδὲν ἥτιον ἡμῶν τὰ δίκαια περὶ τούτων τῶν
 106 ἀγώνων, βραχέα εἰπὼν καταβῇ, | ψευδῆς, καὶ (οὐ
 δικαίως) οὐδὲ ἴσως παρὰ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν γεγε-
 νημένη; ἢ τὸ δῶρα λαμβάνειν ἐπὶ προδοσίᾳ τῶν
 τῆς πόλεως συμφερόντων οὐκ ἴσθ' ὅτι τῶν δεινο-
 τάτων ἐστὶ καὶ τῶν πλεῖστα κακὰ τὰς πόλεις ἐργα-
 ζομένων;

8 Ἄλλ' αὐτὸς ὁ κρινόμενος νῆ Δία μέτριος τὸν
 τρόπον, καὶ προγόνων χρηστῶν, καὶ πολλὰ ὑμᾶς καὶ
 ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἀγαθὰ εἰργασμένος, ὥστε διὰ ταῦτ'
 ἄξιόν ἐστιν αὐτοῦ φείσασθαι; καὶ τίς ὑμῶν οὐ πολ-
 λάκις ἀκήκοεν ὅτι Κυδιμάχου μὲν τοῦ πατρὸς τοῦ
 Ἀριστογείτονος θανάτου καταγνωσθέντος καὶ φυγόν-
 τος ἐκ ταύτης τῆς πόλεως ὁ χρηστὸς οὗτος υἱὸς πε-
 ριεῖδε τὸν αὐτοῦ πατέρα καὶ ζῶντα τῶν ἀναγκαίων

ἀφείσθαι ἐστὶν N Mr.: ἐστὶν ἀφείσθαι. ἀφίεσθαι mal.
 Turr. — ἐστὶ post δικάια collocant N Mr.: post Ἀριστ.
 cett. — ἢ κατ' Ἀρ. ἀπ. del. vult Dobr.; ἀπόφασις coll. 3, 5
 del. Mr.

7. καὶ οὐ δικαίως οὐδὲ ἴσως scripsi: καὶ οὐδεὶς ὥς
 N et A pr.; καὶ οὐδεὶς ταύτῃ πιστεύσει ὥς A corr. (fort.
 corr.?) et v. — γεγεννημένη scr.: γεγεννημένη. — ἢ] καὶ ἢ
 B, καὶ εἰ ZM.

8. cf. adnot. ad § 6. — ὑμᾶς N Bk. absque codicum
 mentione: ἡμᾶς v. ante Bk. Dobr. — ἀγαθὰ § 6: καὶ ἀ (cf.
 And. 2, 17). — ταῦτ' scr.: τοῦτ'. — Κυδιμάχου N et cum
 R Bk.: τοῦ Κυδιμ.

σπανίζοντα καὶ τελευτήσαντα οὐ τυχόντα τῶν νομίμων, ἅπερ αὐτοῦ πολλάκις κατεμαρτυρεῖτο· αὐτὸν ⁹ δὲ τοῦτον, ὅτ' εἰς τὸ δεσμωτήριον τὸ πρῶτον ἀπήχθη — πολλάκις γὰρ ἴστε δῆπου τοῦτο γεγενημένον —, τοιαῦτα τολμήσαντα ποιεῖν αὐτοῦ, ὥστ' ἐκείνους ἀποψηφίσασθαι μήτε πῦρ ἐναύειν τούτῳ μήτε συσσιτεῖν μηδένα μήτε θυσιῶν τῶν γινομένων κοινωνεῖν. καίτοι ὧ Ἀθηναῖοι τίνα χρὴ τοῦτον νομίζειν διάνοιαν ἔχειν, ὃς διὰ μὲν πονηρίαν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐνέπεσεν, ἐκεῖ δ' ὦν παρὰ τοῖς ἐκ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ¹⁰ κακούργοις ἀπηγμένοις οὕτως εἶναι πονηρὸς ἔδοξεν, ὥστε μηδ' ἐκεῖ τῶν ἴσων ἀξιοῦσθαι τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ κλέπτῃν, ὥς φασι, ληφθέντα τουτονὶ παρ' ἐκείνοις, εἰ ἦν ἕτερός τις τόπος ἀνοσιώτερος ἵνα ἐξῇν ἀπαγεῖν τοὺς ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου κλέπτοντας, εἰς ἐκείνον ἂν τοῦτο τὸ θηρίον ἀπαχθῇναι. καὶ ταῦθ', ἅπερ ἄρτίως εἶπον, τίς οὐκ οἶδε καταμαρτυρηθέντα Ἀριστογείτονος, ὅτ' ἐμπορίου ἐπιμελητὴς λαχὼν ἀπεδοκιμάσθη ὑπὸ τῶν τότε δικαζόντων ἄρχειν ταύτην τὴν ἀρχήν; ἔπειτ' εἰρωνεύεσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς, καὶ ¹¹ περὶ Ἀριστογείτονος μέλλοντες φέρειν τὴν ψῆφον ἐλεεῖτε, ὃς τὸν αὐτοῦ πατέρα κακῶς διατιθέμενον ὑπὸ τοῦ λιμοῦ οὐκ ἠλέησεν; ἔπειτα παρ' ἡμῶν ἔτι λόγους ἀκούειν βούλεσθε περὶ τῆς Ἀριστογείτονος

9. δῆπου τοῦτο N Mr.: τοῦτο δῆπου. — αὐτοῦ cum Wm. Turr.: αὐτούς, quod def. Mr. — διάνοιαν ἔχειν N Mr.: ἔχειν διάνοιαν.

10. ἀπηγμένοις cum Wm. Turr.: ἀνηγμένοις. — μηδ' ἐκεῖ Dobr. (sive μηδὲ del. ἐκ.): μηδ' ἐκείνοις. — ἐκ τοῦ N Mr.: ἐκ. — ταύτην τὴν Turr. (ci. Emp. Meier.): αὐτὴν τὴν N, τὴν αὐτὴν v.

11. τοῦ λιμοῦ N Mr.: λιμοῦ. —

- τιμήσεως, ὃν ἴστε ἀκριβῶς ὅτι δικαίως ἂν καὶ ἐκ τοῦ
 ἄλλου βίου καὶ ἐκ τῶν νῦν αὐτῷ πεπραγμένων τῆς
 12 ἐσχάτης τύχοι τιμωρίας; οὐκ Ἀριστογορίτων ἐστίν, ὃ
 Ἀθηναῖοι, ὁ κατὰ τῆς Ιερείας τῆς Ἀρτεμίδος τῆς
 Βραυρωνίας καὶ τῶν οἰκείων αὐτῆς τοιαῦτα γράψας
 καὶ ψευδόμενος, ὥσθ' ὑμᾶς, ἐπειδὴ τὴν ἀλήθειαν
 ἐπύθεσθε παρὰ τῶν κατηγορῶν, πέντε ταλάντων τι-
 μῆσαι τούτῳ, ὅσον περ ἦν ἐπὶ τῇ τῶν παρὰ νόμων
 γραφῇ τίμημα ἐπιγεγραμμένον; οὐχ οὗτος πρὶν ἐκτί-
 σαι τοῦτο, συκοφαντῶν τὸν ἐντυγχάνοντα ὑμῶν καὶ
 λέγων καὶ γράφων ἐν τῷ δήμῳ διατετέλεκε, καὶ κα-
 ταφρονῶν ἀπασῶν τῶν τιμωριῶν αἱ κατὰ τῶν ἀδι-
 13 κούντων ἐν τοῖς νόμοις εἰσὶ γεγραμμέναι; οὐ τὸ
 τελευταῖον οὗτος ἐνδειχθεὶς ὑπὸ Λυκούργου, καὶ
 ἐξελεγχθεὶς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ λέγειν οὐκ ἔξδὸν
 αὐτῷ, καὶ παραδοθεὶς τοῖς ἔνδεκα κατὰ τοὺς νόμους,
 περιπατῶν ἔμπροσθεν τῶν δικαστηρίων καὶ
 εἰς τὴν προεδρίαν τῶν πρυτάνεων ἐκάθιζεν;
 14 Εἰτ' ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὃν οἱ νόμοι μὲν πολ-
 λάκις ὑμῖν παραδεδώκασι τιμωρήσασθαι, κατεψηφι-
 σμένον (δ') ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ δεθέντα φυλάξαι

τύχη A^d.

12. Βραυρωνίας Mkl. R: βαυβρωνίας N^m (βραυβρ. N sec. Th.) AZ et corr. B, βαβρωνίας B pr., βαμβρωνίας M. — τίμημα ante τιμῆσαι add. A pr. — τούτῳ N et cum Steph. Turr.: τοῦτον. — οὐχ οὗτος cum Schm. et Dobr. Mr.: ὁ οὗτος. Contra Bk. secludit τοῦτο.

13. Post δικαστ. R. intercidisse putat ὥφθη vel ἔωρᾶτο. — προεδρείαν N et pr. A. — τῶν πρυτ.] τὴν πρ. N; num τὴν τῶν πρ.? — ἐγκαθίζων mal. R.

14. κατεψηφ. κτέ.] dedi locum ex conii. S., nisi quod δεθέντα pro eo quod ille proposuit ἀπαχθέντα scripsi. Κατεψ. ὑπὸ τ. π. διδαχθέντες φυλάξαι δ' οὐθ' κτέ. NABZM; v. pro διδ. praebebat ἐνδειχθέντα (εἰρχθέντα Emp.). Fr. ita

οὐθ' οἱ ἔνδεκα δεδύνηνται οὔτε τὸ δεσμωτήριον, τούτῳ βουλήσεσθε συμβούλῳ χρῆσθαι; καὶ ὁ μὲν νόμος εὐξάμενον κελεύει τὸν κήρυκα μετ' εὐφημίας πολλῆς, οὕτως ὑμῖν τὸ βουλευέσθαι περὶ τῶν πραγμάτων παραδιδόναι· ὑμεῖς δὲ τὸν ἀνόσιον καὶ περὶ πάντας πονηρὸν καὶ μάλιστα περὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα γεγεννημένον, τοῦτον μεθ' ὑμῶν καὶ μετὰ τῶν ὑμετέρων οἰκείων καὶ συγγενῶν ἐάσετε πολιτεύεσθαι; καὶ Δημάδῃ μὲν καὶ Δημοσθένει οὐδεμίαν ῥῆσιν δεῖν ¹⁵ συγγνώμην ἔχειν, ὅτι δῶρα καθ' ὑμῶν ἐξηλέγχθησαν λαμβάνοντες, ἀλλ' ἐτιμωρήσασθε, καὶ δικαίως, οἷς εἰ μὴ πάντα ἀλλὰ πολλά γε σύνιστε χρήσιμα πεπολιτευμένοις· τὸν δὲ κατάρατον τοῦτον, ὃς ἀγαθὸν μὲν ὑμᾶς οὐδὲ πώποτε πεποίηκεν ἐξ οὗ πρὸς τὴν | πόλιν ¹⁰⁷ προσελήλυθε, κακὸν δ' ὃ τι δυνατός ἐστιν, ἀφήσετε; καὶ τίς οὐκ ἂν ἐγκαλέσειεν ὑμῖν τοῖς τοῦτον προσδεχομένοις σύμβουλον; ὅταν γὰρ ἄνθρωπος γνώριμον καὶ φανερὰν καὶ περιβόητον τὴν πονηρίαν παρὰ πᾶσι τοῖς πολίταις ἔχων ἐν ὑμῖν δημηγορῇ, τότε τοὺς ἀκούοντας ὑμᾶς οἱ περιεστηκότες θαυμάζουσι, πότε-
ρα βελτίους οὐκ ἔχετε συμβούλους ἢ καὶ χαίρετε τῶν τοιοῦτων ἀκούοντες. χρὴ δέ, ὡς Ἀθηναῖοι, ὥσπερ οἱ ¹⁶

locum constituit: — — τιμωρήσασθαι ὑπὸ τ. π. ἐνδειχθέντα. φυλ. δ' οὐθ' κτ., delete voc. κατιφ., quod etiam post φυλ. δὲ transponere possis. — εὐξάμενος N.

15. mal. (ὀρθῶς) καὶ δικαίως. — συνῆστε Hi. — πεπολιτευμένοις N: πολιτευομένοις. — οὐδεπώποτε πεποίηκεν Mr.: οὐδέποτε πεπ. N, πεπ. οὐδεπώποτε v. Οὐδὲν οὐδεπώπ. ci. Bk., οὐδὲν πώποτε Wm. Ch.; v. Mr — πόλιν ABZM et N^m; rec. Mr. coll. Dem. in Theocr. 30: πολιτεῖαν. — προσδεχομένοις N Mr.: δεχομένοις. — γνώριμον καὶ φανερὰν ci. R.: γνώριμος καὶ φανερός. — ἐν ὑμῖν a¹id. N Mr. — θαυμάζουσι ZM Bk. Turg.: θαυμάσουσι. — πότερα N Mr.: πότερον. — τὸν τοιοῦτον N.

- πρῶτοι νομοθέται περὶ τῶν ἐν τῷ δήμῳ λεγόντων τοῖς προγόνοις ὑμῶν ἐνομοθέτησαν, οὕτω καὶ ὑμᾶς ζητεῖν ἀκούειν, ἵνα βελτίους τοὺς προσιόντας ὑμῖν ποιήσητε. πῶς οὖν ἐκεῖνοι περὶ τούτων ἐγίνωσκον; πρῶτον μὲν καθ' ἑκάστην (ἐκκλησίαν) δημοσίᾳ κατὰ τῶν πονηρῶν ἀρὰς ποιούμενοι, εἴ τις δῶρα λαμβάνων μετὰ ταῦτα λέγει καὶ γινώσκει περὶ τῶν πραγμάτων, ἐξώλη τοῦτον εἶναι· ὧν οὗτος νῦν ἐστιν
- 17 Ἀριστογείτων· ἔπειτα ἐν τοῖς νόμοις δῶρων γραφὰς ποιήσαντες, καὶ κατὰ μόνου τούτου τῶν ἀδικημάτων δεκαπλασίαν ἐπιτιθέντες τοῦ τιμήματος τὴν ἐκτισιν, ἡγούμενοι τὸν τιμὴν λαμβάνοντα τῶν ἐν τῷ δήμῳ ῥηθήσεσθαι μελλόντων λόγων, τοῦτον οὐχ ὑπὲρ τῶν τοῦ δήμου βελτίστων ἀλλ' ὑπὲρ τῶν τοῖς δοῦσι συμφερόντων δημηγορεῖν· Ἀριστογείτονα τοίνυν ἡ βουλή ἀποπέφαγκε· πρὸς δὲ τούτοις ἀνακρίνοντες τοὺς τῶν κοινῶν τι μέλλοντας διοικεῖν, τίς ἐστι τὸν ἰδίου τρόπου, εἰ γονέας εὖ ποιεῖ, εἰ τὰς στρατείας ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐστράτευται, εἰ ἱερὰ πατρῶα ἔστιν,
- 18 εἰ τα τέλη τελεῖ· ὧν οὐδὲν ἂν ἔχοι δεῖξαι συμβεβη-

16. ὑμῶν N Mr.: ἡμῶν. — ποιήσετε N^m. — ἐκκλησίαν h. l. cum Dobr. add. Mr. coll. 1, 42. 47; ante ἐκ. addi mal. S. — δημοσίᾳ] vel καὶ vel τὴν δημοσίαν ded. vid. pr. A^d. — κατὰ τῶν πον. ἀρ. ποιούμ. N Mr.: ἀρ. ποιούμ. κ. τ. πον. — γινώσκει N sec. Thurl.

17 ἐν τοῖς βωμοῖς N M; ἐν βωμοῖς v. ante Bk. — τιμήματος] λήμματος Bk. Turr. coll. 1, 60. Sed h. l. τιμήμα aestimatio litis ab accusatore facta esse videtur; cf. § 12. Dem. Tim. 114 διπλάσιον ἀποδιδόναι τὸ τιμηθέν, et Hyp. 1, col. 20, 19 Aliter sane Dem. l. c. 82 sq. — ἀνακρίνοντες scripsi coll. ποιούμενοι § 16: ἀνακρίναντες. — ἐστι cum R. Turr.: ἔσται. — εἰ ἱερὰ] εἰς τὰ ἱερὰ ded. vid. pr. A^d. Pro ἱερὰ cum Vales. et Meier. ἡρία scr. Turr. coll. § 18; vulg. def. Mr.

18. δεῖξαι post ἔχοι hab. N Mr., post αὐτῷ v. —

κὸς Ἀριστογείτων αὐτῷ. ἀντὶ μὲν γὰρ τοῦ γονέας εὖ ποιεῖν κακῶς οὗτος τὸν ἑαυτοῦ πατέρα πεποίηκεν· ὅτε δ' ὑμεῖς ἐστρατεύεσθε πάντες, οὗτος ἦν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ· τοσοῦτον δ' ἀπολέλοιπε τοῦ πατρὸς μνημᾶ τι ἔχειν ὥς Ἀθηναῖοι δεῖξαι, ὥστ' οὐδ' ἐν Ἑρετρίᾳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευτήσαντος ἐκεῖ τὰ νομιζόμενα ἐποίησεν αὐτῷ· τῶν δ' ἄλλων Ἀθηναίων εἰσφερόντων ἐκ τῶν ιδίων οὗτος οὐδὲ τῶν δημοσίων καὶ ὧν ὥφλεν τὸ ἀργύριον ἅπαν ἐκτέτικεν. ἀπλῶς 19 δ' εἰπεῖν, ἐναντία τοῖς νόμοις ἅπασι πράττων διατετέλεκε, καὶ τοῦτον μόνον ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ αὐτοῖς ἐζητηκόσι καὶ εἰδόσιν ἀποπέφαγκεν· οὐ γὰρ παρ' ἐκείνης ὑμεῖς πυθόμενοι τοῦτον ἴστε πονηρὸν καὶ ἄδικον ὄντα, ἀλλὰ ἕκαστος ὑμῶν ἀκριβῶς οἶδε τὴν τούτου πονηρίαν. ὥστε τὸ πολλάκις λεγόμενον ἀληθὲς εἰπεῖν ἐστίν, ὅτι περὶ μὲν τούτου τὴν ψῆφον ὑμεῖς μέλλετε φέρειν, περὶ δ' ὑμῶν οἱ περὶεστηκότες καὶ οἱ ἄλλοι πάντες.

Διὸ καὶ σωφρόνων ἐστὶ δικαστῶν, ὥς Ἀθηναῖοι, 20 μὴδ' ὑμῖν αὐτοῖς ἐναντίαν ἐνεγκεῖν τὴν ψῆφον μῆτε πᾶσι τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν καταψηφισαμένους πάντας παραδοῦναι τοῖς ἐπὶ τοῦτο τεταγμένοις θανάτῳ ζημιῶσαι, καὶ μὴ προσέσθαι [καὶ μὴ προδοῦναι] τὴν ὁσίαν καὶ τὴν εὖορκον ψῆφον,

τοῦ γονέας N A^d Bk.: τοὺς γονέας. — οὐδὲ τῶν N Turr.: οὐδ' ἐκ τῶν.

19. αὐτοῖς scripsi: τοῖς. — πονηρίαν] μοχθηρίαν Ald., quod praef. Wm. coll. Phot. lex. p. 277: καὶ μοχθηρία ἐπὶ τῆς κακίας τέτακται. οὕτω Δείν. cf. v. l. Ant. 4 β 4. — οἱ ἄλλοι] οἱ supra v. add. a pr. A^d.

20. παραδοῦναι (τοῦτον) cum Schm. Mr. — ἐπὶ τοῦτο NB et A corr. Turr.: ἐπὶ τούτῳ Z Bk., ἐπὶ τοῦτον v. — καὶ μὴ προδοῦναι del. mal. Mr. — ὁσίαν Bk. in Add. Dobr.

ἀναμνησθέντας ὅτι τούτου κατέγνωκεν ἡ βουλὴ δῶρα
 λαμβάνειν καθ' ὑμῶν, τούτου κατέγνωκεν ὁ πατήρ
 καὶ ζῶν καὶ τελευτήσας ἀδικεῖν ἑαυτόν, [καὶ] ἵνα τὸ
 πραότατον εἰπω τῶν ὀνομάτων, τούτου καταχειροτο-
 21 νήσας ὁ δῆμος παραδέδωκεν ὑμῖν τιμωρῆσασθαι, οὗ-
 τος πολλὰ κακὰ διαπεπραγμένος ἐπὶ τοιούτοις εἰλη-
 πται πράγμασι νῦν ἀδικῶν, ἐφ' οἷς αἰσχρὸν ἐστὶν
 ὑμῖν τοῖς δικάζουσιν ἀτιμώρητον ἔασαι τοῦτον. τίνα
 γὰρ τρόπον, ὧς Ἀθηναῖοι, περὶ τῶν ἄλλων ἀποφάσεων
 οἴσετε τὴν ψῆφον; ἢ διὰ τίνας προφάσεις τῶν ἤδη
 κεκριμένων ἔσεσθε κατεψηφισμένοι; ἢ διὰ τί τὸ μὲν
 ἀποφαίνειν τὴν βουλήν τοὺς εἰληφότας τὰ χρήματα
 φανείσθε σπουδάζοντες, τὸ δὲ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀπο-
 22 πεφασμένους ἑῶντες; μὴ γὰρ ἰδίους τοὺς ἀγῶνας
 τούτους ὑπολάβητε εἶναι κατὰ τῶν νῦν ἀποπεφασμέ-
 νων μόνων, ἀλλὰ κοινούς καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ἀν-
 θρώπων. δωροδοκία γὰρ καὶ προδοσία κρινομένη
 παρ' ὑμῖν δυοῖν θάτερον ἐκ τοῦ λοιποῦ χρόνου
 ποιήσῃ τοὺς ἄλλους, ἢ χρήματα λαμβάνειν καθ' |
 108 ὑμῶν θαρροῦντας ὥς οὐ δώσοντας δίκην, ἢ φοβεῖ-
 σθαι τὸ λαμβάνειν ὥς τῆς τιμωρίας τοῖς ληφθεῖσιν
 23 ἀξίας γενησομένης τῶν ἀδικημάτων. οὐκ ἴσθ' ὅτι
 καὶ νῦν ὁ φόβος ὁ παρ' ὑμῶν τοὺς ὀρμῶντας ἐπὶ

Turr.: θείαν (ἀλήθειαν ci. Emp.). — καὶ ante ἵνα del. Emp. — πραότατον cum R. Turr.: πραότερον. — παραδέδωκεν N Mr.: παρέδωκεν.

21. νῦν om. pr. A^b. — ἐστὶ N. — κεκριμένων pr. A^d. — ἔσεσθαι pr. N. — φανείσθε Dobr.: φαίνεσθε.

22. τοὺς ante ἀγ add. N Mr. — ὑπολάβοιτε ABZM. — ἀποπεφ. μόνων N Mr. ci. R.: μόνων ἀποπεφ. cett. cod. — καὶ ante κατὰ τῶν ἄλλων add. N A^d M Turr. — ἀνθρώπων del. Hi.; an ἀπάντων? — ἐκ τοῦ λοιποῦ N et pr. A corr.² Turr.: ἐπὶ τ. λ.

τὰ καθ' ὑμῶν ἦκοντα χρήματα [νῦν] ἀνείργει καὶ ποιεῖ πολλάκις ἀπὸ τοῦ λήμματος ἀποστρέφειν, καὶ τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου, τὸ ζητεῖν τὴν βουλήν περὶ τούτων τῶν χρημάτων προστάττον, οὐδὲ τοὺς κεκομικότητας τὸ χρυσίον εἰς τὴν χώραν ὁμολογεῖν πεποιήκε; καλῶς γάρ, ὃ Ἀθηναῖοι, καλῶς οἱ πρόγονοι περὶ 24 τούτων ψηφισάμενοι στήλην εἰς ἀκρόπολιν ἀνήνεγκαν, ὅτε φασὶν Ἀρθμιον τὸν Πυθῶνακτος τὸν Ζελεῖτην κομίσαι τὸ χρυσίον (τὸ) ἐκ Μήδων ἐπὶ διαφθορᾷ τῶν Ἑλλήνων. πρὶν γὰρ λαβεῖν τινὰς καὶ δοῦναι τοῦ τρόπου πείραν, φυγὴν τοῦ κομίσαντος τὸ χρυσίον καταγνόντες ἐξήλασαν αὐτὸν ἐξ ἀπάσης τῆς χώρας. καὶ ταῦθ', ὥσπερ εἶπον, εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰς στήλην χαλκῇν γράψαντες ἀνέθεσαν, παράδειγμα ὑμῖν τοῖς ἐπιγινομένοις καθιστάντες, καὶ νομίζοντες τὸν ὁπωσοῦν χρήματα λαμβάνοντα οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀλλ' ὑπὲρ τῶν διδόντων βουλευέσθαι. καὶ μόνῳ τούτῳ προσέγραψαν τὴν αἰτίαν δι' 25 ἣν ὁ δῆμος ἐξέβαλεν αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, γράψαντες διαρρηθῆναι Ἀρθμιον τὸν Πυθῶνακτος τὸν Ζελεῖτην πολέμιον εἶναι τοῦ δήμου καὶ τῶν συμμάχων, αὐτὸν καὶ γένος, καὶ φεύγειν Ἀθήνας, ὅτι τὸν ἐκ Μήδων χρυσὸν ἤγαγεν εἰς Πελοπόννησον. καίτοι εἰ τὸν ἐν Πελοποννήσῳ χρυσὸν ὁ δῆμος πολλῶν κακῶν αἴτιον ἡγεῖτο τοῖς Ἑλλήσιν εἶναι, πῶς χρὴ θαυμάως

23. οὐ... ἴσθ' pr. A corr.¹. — καθ' ὑμῶν N Mr.; καθ' ἡμῶν. — νῦν secl. Bk. Mr. — προστάττον R.; πρὸς τ' αὐτόν.

24. Cf. Dem. Phil. 3, 42. 19, 271; Aesch. 3, 258 ceterosque locos quos collegit Mr. — ἀρίθμιον NAB. — ζελεῖτην pr. A corr.². — (τὸ) ἐκ Μήδων ci. Schm.; cf. Dem. Aesch. ll. c. et § 25. — ταῦθ' a corr. hab. A^d.

25. ἀρίθμιον N A^d. — ζελεῖτην pr. A^d. —

ἔχειν ὁρῶντας ἐν αὐτῇ τῇ πόλει δωροδοκίαν γιγνομένην; καὶ μοι σκοπεῖτε ταύτην τὴν στήλην.

ΣΤΗΛΗ.

- 26 Καίτοι, ὦ Ἀθηναῖοι, τί ἂν οἴεσθε ἐκείνους τοὺς ἄνδρας ποιῆσαι λαβόντας ἢ στρατηγὸν ἢ ῥήτορα πολίτην ἑαυτῶν δῶρα δεχόμενον ἐπὶ τοῖς τῆς πατρίδος συμφέρουσιν, οἳ τὸν ἀλλότριον καὶ τῷ γένει καὶ τῇ φύσει τῆς Ἑλλάδος ἄνθρωπον οὕτω δικαίως καὶ σωφρόνως ἐξήλασαν; τοιγάρτοι τῆς πόλεως καὶ τῶν προγόνων ἀξίως ἐκινδύνευσαν πρὸς τὸν βάρβαρον.

ΛΕΙΠΕΙ.

3.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ.

Τί χρὴ λέγειν πρὸς τῶν θεῶν περὶ τοιούτων ἀνθρώπων, ἢ πῶς χρήσεσθε τῇ τούτου πονηρίᾳ, ὃς οὐχ ἅπαξ ἀλλὰ τρίς ἐξεληλεγμένος ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς, ὥς ὑμεῖς ἅπαντες ἴστε καὶ νῦν ἐν τῷ δήμῳ ἡκούετε, καὶ ἐψευσμένος ἀπάντων Ἀθηναίων

αὐτῇ τῇ Dobr. (cf. 1, 93; Dem. 19, 271): ταύτῃ τῇ.

26. ποιῆσαι post ἄνδρας N Mr.: v. post οἴεσθε positum. — τοῖς τῆς NA Bk.: τῆς BZM, τοῖς v. — ἐξήλασαν ἐκ Πελοποννήσου πάσης v.; del. ἐκ Π. π. cum Bk. Wm. Turr. (ἐξ Ἑλλάδος πάσης mal. Schm.; ft. vv. τῆς Ἑλλάδος post φύσει delenda et pro Πελ. inserenda sunt). — Compluria deesse monuer. Turr. Mr.

Or. III. Initium orat. ita exhibet Dionys. Din. c. 11: Τί χρὴ λέγειν τὸ πρὸς τῶν. — τοιούτων ἀνθρώπων N Mr.: τοιούτου ἀνθρώπου. — ἢ πῶς Bk.: ὅπως. cf. 1, 102. — ἐληλεγμένος N. — ἐξ Ἀρείου] Ἀρείου N. —

ἐναντίον καὶ τῶν περιεστηκότων, φάσκων κωλύσειν Ἀρπαλον εἰς τὸν Πειραιᾶ καταπλεῦσαι, στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν ἐπὶ τὴν Μουνυχίαν καὶ τὰ νεώρια χειροτονημένος, καὶ δῶρα τολμήσας λαβεῖν κατὰ πάντων ὑμῶν καὶ τῆς χώρας καὶ παίδων καὶ γυναικῶν, καὶ ἐπιωρκηκὼς ὃν ὥμοσεν ὄρκον μεταξὺ τοῦ ἔδους καὶ τῆς τραπέζης, καὶ γράψας καθ' ἑαυτοῦ ψήφισμα καὶ θανάτου τιμησάμενος ἐὰν εἰλήφῃ τι τῶν χρημάτων ὧν Ἀρπαλος εἰς τὴν χώραν ἐκόμισεν, ὅμως ἐτόλμησεν εἰς τοὺς εἰδότας ὑμᾶς ἐξεληλεγμένον ἑαυτὸν ἅπασι τούτοις ἔνοχον γεγενημένον ἐλθεῖν καὶ δεῖξαι ἑαυτόν, οὐ τῷ δικαίῳ πιστεύων, ὃ Ἀθηναῖοι — τί γὰρ τούτῳ δικαιοσύνης μέτεστιν; — ἀλλὰ τῇ τόλμῃ καὶ τῇ ἀναιδεΐᾳ, ἣ χρώμενος πρότερον μὲν ἡξίωσε καταφρονήσας ὑμῶν καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει δικαίων τὰ χρήματα λαβεῖν, νυνὶ δὲ ἀπολογησόμενος ἥκει ὥς οὐδὲν τούτων διαπέπρακται· τοσοῦτον τῆς ὑμετέρας ῥαθυμίας καταπεφρόνηκε. καὶ ὁ μὲν κοινὸς τῆς πόλεως νόμος, ἐὰν τις (ἐνὸς) ἐναντίον τῶν πολιτῶν ὁμολογήσας τι | παραβῇ, τοῦτον ἔνοχον εἶναι κελεύει τῷ ἀδικεῖν· ὁ δὲ πάντας Ἀθηναίους ἐξηπατηκὼς καὶ προδοὺς τὴν πίστιν ἣν παρ' ὑμῶν οὐκ ἄξιός ὧν ἔλαβε, καὶ τὸ καθ' αὐτὸν μέρος ἅπαντ' ἀνατετραφὼς τὰ ἐν τῇ πόλει, οὗτος ἐπὶ τὴν ἀπολογίαν ἥκειν φήσῃ τὴν ὑπὲρ τῆς αἰτίας τῆς εἰς αὐτὸν γε-

ἐναντίον a corr. habet A^d. — καταπλεῦσαι Bk.: καταπλεύσειν.

2. ἐπιωρκηκὼς A pr. corr.^s. — τιμησάμενος A^d Bk.: τιμωρησάμενος M Ald. — εἰλήφῃ cum Bk. Turr.: εἴληφε (ἐαυτῷ εἰ εἴληφε ci. Mr., εἴληφώς τι ληφθῇ coll. 1, 40 Dobr.; cf. etiam 1, 1 et 104).

3. ὃ Ἀθηναῖοι add. N Mr. — καὶ τῇ] τῇ N et pr. A corr.^s.

4. ἐναντίος N. — αὐτὸν Turr.: αὐτόν.

5 γενημένης; ἐγὼ δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ δεῖ τἀληθῆ λεί-
γειν — δεῖ δέ —, οὐ τὰς ἀποφάσεις οἶμαι νῦν
κρίνεσθαι, πότερον ἀληθεῖς εἰσιν ἢ ψευδεῖς αἱ κατὰ
Φιλοκλέους γεγενημέναι, ἀλλὰ περὶ μόνῃς τῆς τιμω-
ρίας ὑμᾶς δεῖν τῆς ἐν τῷ ψηφίσματι γεγραμμένης
δικάσαι νῦν, πότερα δεῖ χρημάτων τιμῆσαι τῷ τηλι-
καῦτα ἡδίκηκόν τὴν πόλιν, ἢ θανάτῳ ζημιώσαντας,
ὥσπερ οὗτος ἔγραψεν ἐν τῷ ψηφίσματι καθ' αὐτοῦ,
δημεῦσαι τὴν οὐσίαν τὴν ἐκ τοιούτων λημμάτων
συνειλεγμένην.

6 Οἴεσθε τοῦτον νῦν πρῶτον ἐπὶ τούτων τῶν χρη-
μάτων πονηρὸν γεγενῆσθαι, ἢ νῦν πρῶτον καθ'
ὑμῶν δῶρα εἰληφέναι; οὐκ ἔστι ταῦτα, ἀλλὰ πάσαι
τοιούτος ὢν ἐλάνθανεν ὑμᾶς, καὶ εὐνυχεῖτε, καθότι
οὐκ ἐν μείζοσι καιροῖς ἐπύθεσθε τὴν αἰσχροκέρδειαν
αὐτοῦ· οὐ γάρ ἔστι χαλεπώτερον ἀνθρώπου τὴν αὐ-
7 τοῦ πονηρίαν ἀγνοουμένην ἔχοντος. οὐκ ἀποκτενεῖτε,
ὦ Ἀθηναῖοι, πάντες ὁμοθυμαδὸν τὸν εἰς τοσαύτην
αἰσχύνην καὶ ἀδικίαν πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἐμβε-
βληκότα, τὸν ἀρχηγὸν γενόμενον τοῦ διαδεδομένου
χρυσίου καὶ εἰς αἰτίαν καθιστάντα πᾶσαν τὴν πόλιν;

5. ὦ Ἀθηναῖοι N Mr.: ὦ ἄνδρες. — οὐ τὰς ci. Mr.:
οὐδὲ τὰς. — μόνῃς anct. R. Turr.: μὲν, quod revoc. Mr. —
δεῖν N A Turr.: δεῖ. — τῆς ἐν] ταῖς ἐν A pr. corr.²; item
mox γεγραμμέναις. — τὴν πόλιν om. pr. A. — δημεῦσαι
cum R. Bk.: ἢ δημεῦσαι.

6. εὐνυχεῖτε Mr. cum Schol. Ar. Eq. 1299 et Suid. s.
v. πυνθάνεσθαι, qui Dinarchi nomine afferunt vv. εὐν. —
αἰσχροκέρδειαν: ηὐνυχεῖτε cum R. Bk., εὐτύχει N^m, ηὐτύχει
v. — καθότι] ὅτι Suid. Schol., qui iidem et μείζονι καιρῷ
(hoc quidem non male) et τὴν αὐτοῦ αἰσχροκ. praebent. —
τὴν αὐτοῦ cum Steph. Turr.: τὴν αὐτὴν (αὐτὴν del. Mr.).

7. ἀδικίαν] ἀτυχίαν ci. Schm.; ἀδοξίαν ci. Mr. — τῶν πολι-
τῶν add. N Mr. — καθιστάντα cum Steph. Turr.: καθίσαντα. —

ἀλλ' ὑπομενεῖτε ἀκούειν τοῦ τοσαῦτα διαπεπραγμέ-
 νου καθ' ὑμῶν, ὡς τὸ συνέδριον τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ
 ψευδεῖς πεποιήται τὰς ἀποφάσεις, καὶ ὡς αὐτὸς μὲν
 δίκαιος καὶ χρηστὸς καὶ ἀδωροδόκητός ἐστιν, ἡ δ' ἐξ
 Ἀρείου πάγου βουλή ταῦτα πάντα προεῖται χάριτος
 ἢ λήμματος ἕνεκα; ἄρ' ἴστε ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων 8
 ἀδικημάτων σκεψαμένους ἀκριβῶς δεῖ μεθ' ἡσυχίας
 καὶ τάληθές ἐξετάσαντας, οὕτως ἐπιτιθέναι τοῖς ἡδι-
 κηκόσι τὴν τιμωρίαν, ἐπὶ δὲ ταῖς φανεραῖς καὶ παρὰ
 πάντων ὡμολογημέναις προδοσίαις πρώτην τετάχθαι
 τὴν ὀργὴν καὶ τὴν μετ' αὐτῆς γιγνομένην τιμωρίαν;
 τί γὰρ τοῦτον οὐκ ἂν οἴεσθε ἀποδόσθαι τῶν ἐν τῇ 9
 πόλει σπουδαιοτάτων, ὅταν ὑμεῖς ὡς πιστὸν αὐτὸν
 καὶ δίκαιον φύλακα καταστήσητε; ποίας οὐκ ἂν προ-
 δοῦναι τριήρεις τῶν ἐν τοῖς νεωροῖς; ἢ τίνος ἂν
 φροντίσαι φυλακῆς, λήσειν ἐλπίσαντα καὶ λήψεσθαι
 διπλάσιον οὐ νῦν εἴληφε χρυσίου; οὐδὲν ὃ τι οὐκ
 ἂν ὁ τοιοῦτος, ὧ ἄνδρες, ποιήσειεν. ὅστις γὰρ ἄρ- 10
 γύριον καὶ χρυσίον περὶ πλείονος τῆς πρὸς ὑμᾶς
 πίστεως ἡγεῖται, καὶ μὴθ' ὅρκου μὴτ' αἰσχύνῃς μῆτε
 (τοῦ) δικαίου πλείω λόγον ἢ τοῦ λαμβάνειν ποιεῖται,
 οὗτος ἀποδώσεται τὸ καθ' ἑαυτὸν τὴν Μουνυχίαν,
 ἂν ἔχη τὸν ὠνησόμενον, οὗτος ἐξαγγελεῖ τοῖς πολε-
 μίοις σύνθημα καθ' ἱμῶν φήνας, οὗτος προδώσει
 τὴν πεζὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν.

ὡς τὸ Mr. coll. 1, 60: ὅτι τὸ Turr.; ὡς ὅτι τὸ v.

8. πρώτην cum R. Turr.: πρῶτον. — μετ' αὐτῆς auct.
 Bk. Turr.: μετ' αὐτήν.

9. καταστήσετε N^m. — λήψεσθε A pr. corr.².

10. ἡγεῖται Turr.: αἰρεῖται (Mr. ποιεῖται, quod deinde
 ut glossema inducit). — ἐξαγγέλλει pr. A corr.². — πεζὴν N
 Mr. et mal. Dobr. Bk.: πεζικὴν.

- 11 Μὴ οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὴν τίμησιν ὑπὲρ τῶν γε-
γεννημένων μόνον ὑπὸ Φιλοκλέους ἀδικημάτων ἡγε-
σθε μέλλειν ποιεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ὧν
ἂν ἔπραξεν οὗτος κύριος γενόμενος. καὶ τοῖς μὲν
θεοῖς ἔχετε χάριν ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν τι μείζον
ὑπὸ τοῦτου δεινόν, ἐγνωκότες τοῦτον οἷός ἐστιν,
ἀξίως δ' ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς τοῦ κρινομένου πονη-
12 ρίας κολάσατε αὐτόν· ὃς ὦ Ἀθηναῖοι τρεῖς μὲν ἢ τε-
τράκις ἱππαρχικῶς ἀνδρῶν καλῶν ἀγαθῶν, πλεο-
νάκις δ' ἢ δεκάκις στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν κεχειροτο-
νημένος οὐκ ἄξιός ὢν, τιμώμενος καὶ ζηλούμενος
διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς πίστιν, ἀπέδοτο καὶ προέδωκε
τὸ τῆς ὑμετέρας ἡγεμονίας ἀξίωμα, καὶ εἰς τὸ αὐτὸ
κατέστησεν ἑαυτὸν Ἀριστογείτονι, καὶ μισθωτὸν καὶ
13 προδότην ἀντὶ στρατηγοῦ ἐποίησεν. ἔπειτα ὑποστεί-
λασθαί τι δεῖ πρὸς τὸν τοιοῦτον ὑμῖν καὶ αἰσχυ-
θῆναι, τοῖς ἡδικομένοις, ὃς οὐκ ἡσχύνθη τοιαῦτα
πράττων καθ' ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων; οὐχ οἱ τοιοῦτοι
τῶν ἀνθρώπων ἐλεοῦντ' ἂν εἰκότως παρ' ὑμῖν, ὦ
Ἀθηναῖοι· πολλοῦ γε καὶ δεῖ· ἀλλ' οἱ προδοθέντες
110 ἂν ὑπὸ Φιλοκλέους, εἴ τιν' οὗτος | παρέλαβε καιρὸν·
ἐν οἷς καὶ ἡ ἀκτὴ καὶ οἱ λιμένες εἰσὶ καὶ τὰ νεώρια,
ἃ οἱ πρόγονοι χρημάτων πολλῶν κατασκευάσαντες
14 ὑμῖν κατέλιπον. ὧν ἀναμιμνησκομένους ὑμᾶς, ὦ

11. ἂν ἔπραξεν B et corr.² A Bk.: ἔπραξεν N, pr. A, ZM,
ἐπραξεν ἂν v. — κολάσατε pr. A BZM.

12. μὲν post τρεῖς add. N Mr. — ὑμετέρας ἡγ. scripti:
ἡμετέρας ἡγ. N Mr.; ἡγεμον. ἡμῶν v. (ἡγ. ὑμῶν mal. S.).

13. ὑμῖν] ὑμᾶς cum R. Dobr. Turr., servata mox libro-
rum scriptura τοὺς ἡδικομένους. Τοῖς ἡδικομένοις Emp. —
αἰσχυνθῆ pr. A corr.². — οὐχ οἱ] οὐχί B. — χρημάτων
πολλῶν post οἱ πρόγονοι transposui; legebantur post καιρὸν.
— κατασκευάσ. ὑμῖν N Mr.; ὑμῖν κατασκ.

Ἀθηναῖοι, δεῖ μὴ παρέργως ἔχειν πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς βουλῆς γεγενημένας ἀποφάσεις, ἀλλ' ἀκολουθῶς ταῖς πρότερον κεκριμέναις αἰσχρὸν γὰρ ἀπειπεῖν τιμωρουμένους ἐστὶ τοὺς προδότας τῆς πόλεως γεγενημένους, καὶ ὑπολείπεσθαι τινὰς τῶν ἀδίκων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων, ὅτε οἱ θεοὶ φανεροὺς ὑμῖν ποιήσαντες παρέδωσαν τιμωρῆσασθαι, ἑωρακότες τὸν δῆμον ἅπαντα κατήγορον τούτου γεγενημένον καὶ προκεχειρικότεα πρῶτον τῶν ἄλλων ἐπὶ τὸ τὴν τιμωρίαν ἐν ὑμῖν δοῦναι.

Ἄλλ' ἐγώ γε, νῆ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, αἰσχύνομαι 15 εἰ προτραπέντας ὑμᾶς δεῖ καὶ παροξυνθέντας ὑφ' ἡμῶν ἐπὶ τὴν τοῦ νῦν εἰσεληλυθότος τὴν κρίσιν τιμωρίαν ἐλθεῖν. οὐκ αὐτόπται ἐστὲ τῶν ὑπὸ τούτου γεγενημένων ἀδικημάτων; καὶ ὁ μὲν δῆμος ἅπας οὗτ' ἀσφαλὲς οὔτε δίκαιον νομίζων εἶναι παρακαταθέσθαι τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας ἀπεχειροτόνησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῶν ἐφήβων ἐπιμελείας· ὑμεῖς δὲ οἱ τῆς δη- 16 μοκρατίας καὶ τῶν νόμων φύλακες, οὓς ἡ τύχη καὶ ὁ κλῆρος ὑπὲρ τοῦ δήμου δικάσοντας ἐπέ-

14. post κεκριμέναις deesse videtur καὶ ταύτην κρίνειν. — post ποιήσαντες Mr. addi mal. αὐτοὺς. — ἑωρακότες cum Steph. R. — προκεχειρικότεα B et corr. A Bk.: προκεχειρηκότεα N et pr. A^d, προκεχωρηκότεα v. Itaque in plebiscito Phil. primo loco nominatus erat. — ἐπὶ τὸ N Mr. (ci. St.): ἐπὶ τῶ.

15. δεῖν N. — εἰσεληλυθότος τὴν κρίσιν scripsi (cf. Dem. 21, 6): εἰσελ. [τὴν κρ.] aliquando ci. Mr., ἐληλ. ἐς τ. κρ. ci. S.; ἐκλελοιπότος τὴν κρ. NA Bk.; ἐκλελοιπότος κρ. v. — οὐκ et ἀδικημάτων; ci. Bait.: καὶ οὐκ et ἀδικημάτων. — οὐκ αὐτόπται;] οὐ κατόπται N. — ante παρακατ. R. addi mal. αὐτῶ.

16. τοῦ ante δῆμον om. N et pr. A corr.². — ἐπέτρεψεν] ἐπέστησεν ci. R.; contra S: οἷς pro οὓς (cum R.) et δικάσαι pro δικάσοντας mal. —

- τρεψεν, φείσεσθε τοῦ τοιαῦτα διαπεπραγμένου, καὶ τὸ πέρας ἔχοντες ἀπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει δικαίων ἀτιμώρητον ἀφήσετε τὸν δωροδόκον καὶ πάντων τῶν γεγεννημένων κακῶν αἴτιον, ὅς, ὅπερ καὶ μικρῷ πρότερον εἶπον, μόνος τῶν πονηρῶν πάντων τρεῖς, οὐχ ἅπαξ, ἀποπέφανται, καὶ τρεῖς ἤδη δικαίως ἐξημιω-
- 17 μένος θανάτῳ κατὰ τὸ ἑαυτοῦ ψήφισμα. τί οὖν ἀναμενεῖτε, ὦ Ἀθηναῖοι; καὶ ποῖα ἀδικήματα ζητεῖτε ἕτερα μείζω τῶν εἰρημένων ἀκούσαι; οὐχ ὑμεῖς ἐστε καὶ οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι οἱ Τιμοθέῳ Πελοπόννησον περιπλεύσαντι καὶ τὴν ἐν Κερκύρα ναυμαχίαν Λακεδαιμονίους νικήσαντι καὶ Κόνωνος υἱεὶ τοῦ τοῦς Ἑλλήνας ἐλευθερώσαντος καὶ Σάμον λαβόντι καὶ Μεθώνην καὶ Πύδναν καὶ Ποτίδαιαν καὶ πρὸς ταύταις ἑτέρας εἴκοσι πόλεις, οὐδὲν τούτων ὑπόλογον ποιησάμενοι, οὐδὲ τῆς τότε ἐνεστώσης κρίσεως καὶ τῶν ὄρκων οὓς ὁωμοκότες φέρετε τὴν ψῆφον ἀντικαταλλαξάμενοι τὰς τηλικαύτας εὐεργεσίας, ἀλλ' ἑκατὸν ταλάντων τιμήσαντες, ὅτι χρήματ' αὐτὸν Ἀριστοφῶν ἔφη παρὰ Χίων εἰληφέναι καὶ Ῥοδίων;
- 18 τὸν δὲ μιὰρὸν ἄνθρωπον καὶ προδότην, ὃν οὐχ εἷς ἀνὴρ ἀλλὰ πᾶσα ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ ζητήσασα ἀποπέφαγκε χρήματ' ἔχειν καθ' ὑμῶν, ὅς οὐ-

τοιαῦτα NA Bk.: τὰ τοιαῦτα. — ἀπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει N Mr.: τῶν ἐν τῇ πόλει ἀπάντων. — καὶ S.: καὶ.

17. οὐχ ὑμεῖς κτέ.] cf. 1, 14. — πλεύσαντι A (teste Bk.) BLZM Ald. — νικήσ. Λακ. or. I. — τοῦ ante τοῦς om. N et pr. A corr.². — ἐλευθερώσαντι N et pr. A corr.². — λαβόντι N et pr. A corr.² Turr.: λαβόντος (sicut 1, 14 libri omnes). — οὐδὲν τούτων] οὐκ or. I. — καὶ τῶν] οὐδὲ τῶν or. I. — φέρετε NAB Bk.: ἐφέρετε (sicut exstat or. I). — εὐεργεσίας] ἐργασίας N.

18. ἀνθρώπων pr. A corr.². — νν. ὃν οὐχ — καθ' ὑμῶν item leguntur I, 15. —

εἰαν ἔχων πολλὴν καὶ παίδων ἀρρένων οὐκ ὄντων αὐτῷ, καὶ οὐδενὸς ἄλλου δεόμενος ὧν (ἂν) ἄνθρωπος μέτριος δεηθείη, οὐκ ἀπέσχετο χρημάτων διδομένων κατὰ τῆς πατρίδος, οὐδ' ἀπεκρύψατο τὴν ἔμφυτον πονηρίαν, ἀλλ' ἀνείλε παῖσαν τὴν γεγεννημένην αὐτῷ πρὸς ὑμᾶς πίστιν, καὶ οἷς πρότερον ἔφη διαφέρεισθαι, πρὸς τούτους ἔταξεν αὐτόν, καὶ ἐξήλεγξεν αὐτοῦ τὴν προσποιήτου καλοκαγαθίαν ὅτι ψευδὴς ἦν.

Ἄ χρὴ λογισαμένους ὑμᾶς πάντας, ὧ Ἀθηναῖοι, 19 καὶ τῶν παρόντων καιρῶν ἀναμνησθέντας, οὐ πίστεως οὐ δωροδοκίας δέονται, μισεῖν τοὺς πονηροὺς, ἀνελεῖν ἐκ τῆς πόλεως τὰ τοιαῦτα θηρία, καὶ δεῖξαι παῖσιν ἀνθρώποις ὅτι οὐ συνδιέφθαρται τὸ τοῦ δήμου πλῆθος τῶν ρητόρων καὶ τῶν στρατηγῶν τισιν, οὐδὲ δουλεύειν ταῖς δόξαις, εἰδότες ὅτι μετὰ μὲν δικαιοσύνης καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ὁμονοίας ῥαδίως ἀμυνόμεθα, θεῶν ἵλεων ὄντων, ἐάν τινες ἡμῖν ἀδίκως ἐπιτίθωνται, μετὰ δὲ δωροδοκίας καὶ προδοσίας καὶ τῶν ὁμοίων τούτοις κακῶν, ἃ τοῖς τοιοῦτοις ἀνθρώποις πρόσεστιν, οὐδεμὶ' ἂν πύλις σωθείη. μηδε- 20 μίαν οὖν δέησιν ὧ Ἀθηναῖοι μηδ' ἔλεον [εἰς ὑμᾶς λαμβάνοντες αὐτούς], μηδὲ τὴν ἐξ αὐτῶν

πολλήν] πολὺν pr. A corr.². — αὐτῷ Bk. Turr. — ὧν (ἂν) auct. Bk. et Dobr. Turr. — καὶ οἷς] οἷς om. pr. A^d. — αὐτοῦ τὴν] αὐτοῦ del. Turr. Cf. Krüger Gr. Gr. § 47, 9, 18. — post ψευδὴς ἦν apodosin excidisse statuunt Schm. Turr. Mr. 19. πάντας add. N Mr. — οἷ] ὅτι Dobr. — πόλεως N Mr.: πολιτείας. — δουλεύειν Ald.: δουλεύει Bk. c. codd. — εἰδότες NABZ Bk. — ἀμυνόμεθα AZ. — ἡμῖν] ὑμῶν N et pr. A corr.². — οὐδεμὶ' ἂν auct. Bk. et Dobr. Turr.: οὐδεμία.

20. Locum pessime habitum dedi ex emend. S.; malim tamen pro λαμβάνοντες scribi ἀναλαβόντες.

τῶν ἔργων καὶ τῆς ἀληθείας ἀποδεδειγμένην ὑμῖν
κατὰ τῶν κρινομένων ἀδικίαν (εἰς ὑμᾶς λαμβάνοντες
αὐτούς, μηδὲ) ἄκυρον ποιήσαντες, βοηθήσατε
111 κοινῇ τῇ πατρίδι καὶ τοῖς νόμοις· ταῦτα | γὰρ ἀμ-
φότερα διαδικάζεται νῦν πρὸς τὴν τούτου πονηρίαν.
21 ὑπὲρ πάσης ὧς Ἀθηναῖοι τῆς χώρας νῦν μέλλετε φέ-
ρειν τὴν ψῆφον, καὶ τῶν ἐν ταύτῃ κατεσκευασμένων
ἱερῶν καὶ τῶν ἀρχαίων νομίμων καὶ τῆς παραδεδο-
μένης ὑπὸ τῶν προγόνων ὑμῖν πολιτείας, οὐχ ὑπὲρ
Φιλοκλέους μόνον· οὗτος μὲν γὰρ αὐτοῦ πάλοι θά-
νατον κατέγνωνκε. ταῦθ' ὑμᾶς ἰκετεύων ἐγὼ δικαιο-
τέραν πολὺ δέησιν δέομαι τούτων τῶν τοιαῦτα πε-
πραχότων, μὴ ἐγκαταλιπεῖν ὑπὲρ ὧν οἱ πρόγονοι
πολλοὺς ὑπέμειναν κινδύνους, μηδ' εἰς ἀδοξίαν αἰσ-
χρὰν ἀγαγεῖν τὸ τῆς πόλεως ἄξιωμα, μηδὲ (ἀντι)κα-
ταλλάξασθαι τὴν πρὸς τούτους χάριν τῶν νόμων καὶ
τῶν τοῦ δήμου (ψηφισμάτων) καὶ τῶν τῆς βουλῆς
22 ἀποφάσεων. ἀκριβῶς γὰρ ἴστε, ὧς Ἀθηναῖοι, ἀκρι-
βῶς, ὅτι ὑμεῖς μὲν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπαινεῖσθε
ταῖς γεγενημέναις ζητήσεσιν ὑπὲρ τούτων τῶν χρη-
μάτων, οἱ δ' ἐξεληλεγμένοι κατὰ τῆς ἑαυτῶν πατρίδος
δῶρα εἰληφότες πονηροὶ καὶ ἄδικοι καὶ μισόδημοι
νομίζονται εἶναι, φιλεῖν ὑμᾶς φάσκοντες καὶ πράττειν
ὑπὲρ τῶν τῆς πόλεως ἀγαθῶν, καὶ δι' ὑμᾶς ἐνδοξοὶ
γεγενημένοι.

τούτου] τούτων pr. A, quod malim.

21. κατασκευασμένων N et pr. A corr.². — ὑμῖν cum R. Turr.: ὑμῶν. — μὲν γάρ] μὲν add. N Mr. — mal. αὐ-
τὸς αὐτοῦ. — τοιαῦτα scripsi coll. § 16; 1, 109: ταῦτα.
— ἀντικαταλλ. Hi. coll. 1, 3. 15; 3, 17: καταλλάξασθαι. —
ψηφισμάτων add. Mr. coll. 1, 84. 101.

22. ἐπαινεῖσθαι pr. A⁴. — (ἐπὶ) ταῖς ci. R., sed cf. Mr.
— In fine quaedam deesse putant Turr.

[ΔΗΜΑΔΟΥ]

ΠΕΡ ΤΗΣ ΔΩΔΕΚΑΕΤΙΑΣ.

Τῆς μὲν τῶν κινδυνευόντων σωτηρίας, ὧ ἄν-^{P. 178 Steph.}
δρες Ἀθηναῖοι, καὶ τῆς τιμωρίας ὑμεῖς παρὰ τῶν
νόμων τὴν ἐξουσίαν εἰλήφατε· οὔτε δὲ ἱατρὸς ἐμπεί-
ρως δύναται θεραπεῦσαι τοὺς κάμνοντας, ἂν μὴ τὴν
αἰτίαν τοῦ νοσήματος κατανοήσῃ, οὔτε δικαστὴς
ὁσίαν θεῖναι τὴν ψῆφον, ἐὰν μὴ τοῖς τῆς κρίσεως
δικαίοις ἢ παρηκολουθηκώς. ἐμπεσὼν δὲ αὐτὸς εἰς ²
μέσῃ τὴν τῶν δητόρων δυσμένειαν, ὥσπερ τῆς παρὰ
θεῶν, οὔτω τῆς παρ' ὑμῶν δέομαι τυχεῖν βοηθείας.
διαβάλλουσι γάρ μου τὸν βίον, οἰόμενοι τὸν λόγον
ἄπιστον καταστήσειν. ἐγὼ δ' ἀποθανὼν μὲν ἢ ζῶν
οὐδέν εἰμι· τί γὰρ Ἀθηναίοις ἢ παρανάλωμα Δη-
μάδης; δακρύσει δέ μου τὴν ἀπώλειαν οὐχ ὁ στρα-
τιώτης — πῶς γάρ; ὃν αὔξει μὲν πόλεμος, εἰρήνη
δ' οὐ τρέφει — ἀλλ' ὁ τὴν χώραν γεωργῶν καὶ ὁ
τὴν θάλατταν πλέων καὶ πᾶς ὁ τὸν ἡσυχίον βίον
ἡγαπηκώς, ὃ τὴν Ἀττικὴν ἐτείχισα, τοὺς ὄρους τῆς
χώρας περιβαλὼν οὐ λίθοις ἀλλὰ τῇ τῆς πόλεως

Codd. Bk. CEIMNT.

Inscr.] ἀπολογισμὸς πρὸς Ὀλυμπιάδα τῆς ἑαυτοῦ δωδε-
καετίας Suid. s. v. Δημάδης, quo tamen loco Ruhnck., prob.
S., verba πρὸς Ὀλ. alio transponenda esse ci. . Fort. duo
sunt orationes: ἀπολογ. πρὸς Ὀλυμπιάδα, et (ὕπερ) τῆς ἑαυτ.
δωδεκαετίας.

1. rectius θέσθαι τὴν ψῆφον.

2. μέσῃ τὴν S.: τὴν E, μέσῃ v. — ἢ ζῶν Steph. Dobs.
Turr.: εἰ ζῶν. — mal. τί γάρ (ἄλλο). — θάλασσαν E. —
ἡσυχον E. Ἡσυχίος βίος exstat Dem. Phil. 4, 70. — ὃ τὴν
Ἀττικὴν κτέ.] Demosthenem imitatur (18, 300).

- 3 ἀσφαλείᾳ. δεινον δέ τι συμβαίνει πολλοῖς τῶν κρινόντων, ὧς ἄνδρες δικασταί. ὥσπερ γὰρ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν νόσος τὴν ὄρασιν συγχέασα κωλύει τὰ ἐμποδῶν κείμενα θεωρεῖν, οὕτως ἄδικος παρεισδύνων λόγος εἰς τὰς τῶν δικαστῶν γνώμας οὐκ ἔᾶ δι' ὀργὴν συνορᾶν τὴν ἀλήθειαν. διὸ καὶ δεῖ συνορᾶν ὑμᾶς εὐλαβῶς ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων μᾶλλον ἢ τῶν ἐγκαλούντων· οἱ μὲν γὰρ αὐτόθεν ἔχουσιν ἐκ τῆς πρωτολογίας ὅποιον αὐτοὶ βούλονται τὸν δικαστήν,
- 179 οἱ δ' ἀναγκάζονται πρὸς ὀργισμένους κριτὰς τὴν
- 4 διάνοιαν ἀντιτάσσεσθαι. ἐὰν μὲν οὖν φαίνωμαι τοῖς ἐγκαλουμένοις ἔνοχος, καταψηφίσασθε, μὴ φείσησθε· οὐ παραιτοῦμαι· ἐὰν δ' εὐρίσκωμαι τῶν ἐγκεκλημένων κεχωρισμένος τῷ δικαίῳ, τοῖς νόμοις, τῷ συμφέροντι, μὴ πρόησθέ με τῇ τῶν κατηγορῶν ὁμότητι. εἰ δὲ πάντως ἀποθανὼν συμβαλοῦμαι τι πρὸς τὴν κοινὴν σωτηρίαν, ὥς οὗτοι λέγουσιν, εἰοίμω εἶχω τελευτᾶν· κτήσασθαι γὰρ ἰδίῳ θανάτῳ δημοσίαν εὐδαιμονίαν καλόν, ἐὰν ἡ χρεία τῆς πατρίδος·
- 5 ἀλλὰ μὴ ὁ τοῦτων λόγος τὸ νῦν ἀφαιρήσεται. δότε δὴ μοι πρὸς θεῶν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δότε διαλεχθῆναι ὥς προαιροῦμαι περὶ τῶν δικαίων. δοκῶ μὲν γὰρ δύναμιν εἶναι μοι καὶ τοῖς ἄλλοις βοηθεῖν· ἐν δὲ τούτοις ἐμποδίζει μου τὸν λόγον ὁ φόβος. ἄλλως

3. ὧς ἄνδρες Bk. cum rc. E: ὡς M, ὧ N, om. pr. E, ὡς v. — ὀργισμένους E.

4. τῇ τῶν] τῇ om. T. — εὐδαιμονίαν S.: εὐνοίαν. — ἡ] ἡ EIT Bk. — τὸ νῦν Bk. cum codd.: τι νῦν v., τὸ ζῆν S. Cf. Din. 1, 33. — ἀφαιρήσεται C: ἀφαιρῆσεται EIMNT, ἀφαιρῆται Bk. Barbarismus in hoc scriptore offensionem non est, et aoristus h. l. praesenti tempore aptior.

δὲ οὐ τον ἔλεγχον τοῦ πράγματος δέδοικα, ἀλλὰ τὴν τῶν ἀντιδίκων διαβολὴν (καὶ τὸν) φθόνον, ὃς οὐ κρίνει τοὺς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ φύεται τοῖς δοκοῦσί (τι δύνασθαι) λέγειν ἢ πράττειν. ἢ παρ' ὑμῖν ἐλ- 6 πῖς δὲ δικαία· ἐὰν ταύτης κατατύχω, πάσας ἀπολύσομαι τὰς διαβολάς· ἄνευ δὲ ταύτης οὔτε ὁ λόγος οὔθ' οἱ νόμοι οὔθ' ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια σωσαι δύνανται τὸν ἀδίκως κρινόμενον. οὐκ ἀγνοεῖτε δὲ ὅτι πολλοὶ πολλάκις ἥδη τῶν ἐγκαλούντων ἀπὸ μὲν τῆς κατηγορίας ἔδοξαν δίκαια λέγειν, παρατεθείσης δὲ τῆς ἀπολογίας εὐρέθησαν αὐτοὶ συκοφαντοῦντες· ὃ δὴ καὶ νῦν πέπεισμαι τούτοις παρακολουθήσειν ὑμῶν ἀκούειν προαιρουμένων μετ' εὐνοίας.

Ἐπεὶ δὲ καὶ τῆς ἄλλης μου πολιτείας κατηγορεῖν 7 ἐπεχείρησαν, βραχέα βούλομαι περὶ αὐτῆς εἰπεῖν, ἔπειθ' οὕτως ἐπὶ τὴν λοιπὴν δικαιολογίαν ἀπελθεῖν, ἵνα μὴ λάθωσιν ὑμᾶς παρακρουσάμενοι. γεροντὶ γὰρ ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι Δημέου πατρός, ὡς καὶ ὑμῶν οἱ πρεσβύτεροι γινώσκουσι, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον οὕτως ἔξων ὥς ἡδυνάμην, οὔτε κοινῇ τὸν δῆμον

5. δέδοικα add. Bk. cum C (δέδια S.). — τὴν τῶν ἀντιδίκων διαβολὴν C Bk.: τῇ τῶν ἀδίκων (τὸν τῶν ἀντιδίκων S.). — καὶ τὸν addidi. — φθόνον, ὃς S.: μόνον ἤτις C Bk.; μόνον ὃς cett. — (εὐ) δοκοῦσι ci. Bk; δοκοῦσί (τι) ci. S. An τοῖς δοκ. (δύνασθαι) λέγειν ἢ πράττειν τι παρ' ὑμῖν. ἐλπίς δὲ δικαία ἐὰν κτέ.?

6. δὴ post ἐὰν add. C Bk. — κατατύχω C Bk. (ci. Hauptm.): κατατύχων. — ἀπολύσωμαι J. — ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια] ita loquitur Antiphon 5, 3. — δύνανται] δύναιεν C Bk.; cf. § 1. — παρατεθείσης C.

7. mal. περὶ ταύτης, cf. Dem. 18, 9. — ἀπελθεῖν] malim ἐλθεῖν. — Δημέου (Δημαίου) Lhardy et Kiesling.: Δημάδου. — ἡδυνάμην E.

ἀδικῶν οὐτ' ἰδίᾳ λυπῶν οὐδένα τῶν ἐν τῇ πόλει,
 πειρώμενος δ' αἰεὶ τοῖς ἰδίοις πόνοις τὴν ἀσθένειαν
 8 τοῦ βίου διορθοῦσθαι. ἡ πενία δ' ἴσως δύσχρηστον
 μὲν ἔχει τι καὶ χαλεπὸν, κεχώρισται δ' αἰσχύνης, ὥς
 ἄν, οἶμαι, τῆς ἀπορίας ἐπὶ πολλῶν οὐ τρόπου κακίαν
 ἀλλὰ τύχης ἀγνωμοσύνην ἐλεγχούσης. προσελθὼν
 δὲ τοῖς κοινοῖς οὐκ εἰς δίκας καὶ τὴν ἀπὸ τῆς λογο-
 γραφίας ἐργασίαν ἔθηκα τὸν πόνον, ἀλλ' εἰς τὴν
 ἀπὸ τοῦ βήματος παρησίαν, ἣ τοῖς μὲν λέγουσιν
 ἐπισφαλῇ παρέχεται τὸν βίον, τοῖς δ' εὐλαβῶς ἀκρο-
 ωμένοις μεγίστην δίδωσιν ἀφορμὴν πρὸς κατόρθω-
 σιν· οὐ γὰρ ἐν τῇ τοῦ λέγοντος χάριτι δεῖ συνεκπί-
 9 πτειν τὴν τῆς πατρίδος σωτηρίαν. χιλίων ταφῇ
 Ἀθηναίων μαρτυρεῖ μοι, κηδευθεῖσα ταῖς τῶν ἐναν-
 τίων χερσίν, ἧς ἀντὶ πολεμίων φιλίας ἐποίησα τοῖς
 ἀποθανοῦσιν. ἐνταῦθα ἐπιστὰς τοῖς πράγμασιν
 ἔγραψα τὴν εἰρήνην· ὁμολογῶ. ἔγραψα καὶ Φιλίππῳ
 τιμὰς· οὐκ ἀρνοῦμαι. δισχιλίους γὰρ αἰχμαλώτους
 ἄνευ λύτρων καὶ χίλια πολιτῶν σώματα χωρὶς κή-
 ρυκος καὶ τὸν Ὀρωπὸν ἄνευ πρεσβείας λαβὼν ὑμῖν
 10 ταῦτ' ἔγραψα. ἐπέληπτο δὲ τῆς γραφούσης χειρὸς
 οὐχ ἡ δωροδοκία τῶν Μακεδόνων, ὥς οὔτοι πλατ-
 τόμενοι λέγουσιν, ἀλλ' ὁ καιρὸς καὶ ἡ χρεία καὶ τὸ

8. εὐλαβῶς ἀκροωμένοις scripsi: εὐλαβουμένοις. cf. § 3.
 — πρὸς τὴν κατόρθωσιν T. — ἐν τῇ τοῦ λέγοντος] ἐν del.
 mal. Bk., def. S. coll. Maetzner. ad Antiph. 1, 8. Sententia
 haec esse videtur: „non semper salus reipublicae una con-
 tingit cum oratoris gratia“.

9. ταφῇ] τε φῇ MNT, τε φῇ. E. De veritate lectionis
 propter hiatum dubitat Benseler. — κήρυκας T. — Ὀρωπὸν
 N, Ὀρωπὸν MT.

10. ἐπέληστο J. cf. autem Demad. fr. 8 S.

τῆς πατρίδος συμφέρον καὶ ἡ τοῦ βασιλέως φιλαν-
θρωπία· ἐλθὼν γὰρ ἐπὶ τὸν κίνδυνον ἐχθρὸς τῶν
ἀγώνων φίλος ἔχωρίσθη, τὸ τῶν νενικηκότων ἄθλον
τοῖς σφαλεῖσι προσθείς. πάλιν τοίνυν ἦκε τῇ πόλει 11
καιρὸς ἕτερος, ἵνα τοὺς μεταξὺ κινδύνους ἐκὼν ἐπί-
λάθωμαι· καὶ πάντες μὲν οἱ τὴν Ἑλλάδα κατοικοῦντες
τον Ἀλέξανδρον ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν ἀνεβίβαζον, καὶ
τοῖς ψηφίσμασιν ἀναπλάττοντες φρόνημα μεῖζον τοῦ
δέοντος ἀνδρὶ νέῳ καὶ φιλοδόξῳ περιέεθκαν· λοιποὶ
δὲ ἤμεν ἡμεῖς καὶ Λακεδαιμόνιοι, πρόβλημα τῆς σω-
τηρίας ἔχοντες οὐ χρημάτων πλῆθος, οὐχ ὅπλων
παρασκευάς, οὐχ (ἱππέων καὶ) πεζῶν σύνταξιν, ἀλλ'
ἐπιθυμίαν (μὲν) μεγάλην, δύναμιν δ' ἀσθενῆ καὶ
ταπεινήν. ὧν μὲν γὰρ ἐσύλησε τὴν ἰσχὺν ὁ περὶ 12
Λεῦκτρα κίνδυνος, ὁ δὲ πρότερον ἀπείρατος ὧν πο- 180
λεμίας σάλπιγγος Εὐρώτας Βοιωτοὺς ἐν τῇ Λακω-
νικῇ στρατοπεδεύοντας εἶδεν· ἀπέκειρε γὰρ τὴν
ἀκμὴν τῆς Σπάρτης ὁ Θηβαῖος, καὶ τοὺς ὄρους τῆς
Λακωνικῆς τεθειμένους τὴν ἀκμὴν τῶν νέων συνέ-
κλεισε ταῖς τέφραις. τὰς δ' ἡμετέρας παρασκευὰς
ἀνάλωσεν ὁ πόλεμος, καὶ τὴν ἐλπίδα τῶν ζώντων
συνέτριψεν ἡ συμφορὰ τῶν ἀποθανόντων. Θηβαῖοι 13
δὲ μέγιστον εἶχον δεσμὸν τὴν τῶν Μακεδόνων
φρουράν, ὅφ' ἥς οὐ μόνον τὰς χεῖρας συνεδέθησαν
ἀλλὰ καὶ τὴν παρρησίαν ἀφῆρηντο· τῷ γὰρ Ἐπαμι-

11. τῇ πόλει om. E. — κινδύνους] cf. Dinarch. 1, 35.
— μεῖζον] μικρὸν E. — περιέεθκα EIMNT. — οὐχ ἱππέων
καὶ πεζῶν scripsi: οὐχὶ πεζῶν.

12. πρότερος M. — εἶδεν Ald. et mal. S.: εἶχεν. —
νεῶν EIMNT.

13. συνεδόθησαν T. — καὶ ante τὴν παρρησ. om. I. —
αφῆρηντο typographi errore Turr. —

- νώνδου σώματι συνέθαψε τὴν δύναμιν τῶν Θηβαίων ὁ καιρός. ἤκμαζον δὲ τοῖς σύμπασιν οἱ Μακεδόνες, οὓς ἤδη ταῖς ἐλπίσιν ἐπὶ τὰ Περσῶν σκηπτρα καὶ
- 14 τοὺς θησαυροὺς ἡ τύχη διεβίβαζεν. ἐνταῦθ' ὁμοίως Δημοσθένους μὲν ἐκύρωσε πόλεμον, καλὴν μὲν τοῖς ὀνόμασιν οὐ σωτήριον δὲ τοῖς ἔργοις συμβουλίαν εἰσηγησάμενος τοῖς πολίταις· ὥς δὲ πλησίον ἔσται τῆς Ἀττικῆς, ἡ χώρα δὲ εἰς τὴν πόλιν κατεκλείετο, καὶ τὸ περιμάχητον καὶ θαυμαζόμενον ὑπὸ πάντων ἄστει βοῶν καὶ προβάτων ὥσπερ ἑπαυλὶς καὶ τῶν (ἄλλων) βοσκημάτων ἐπληροῦτο, βοηθείας δ' οὐδαμόθεν ἦν
- 15 ἐλπίς, ἔγραψα τὴν εἰρήνην. ὁμολογῶ, καὶ φημι καλῶς καὶ συμφερόντως πεπραχέναι τοῦτο· κρεῖττον γὰρ ἐπερχόμενον ἐκκλῖναι τὸ νέφος ἢ φερομένῳ συναπενεχθῆναι τῷ ρεύματι. ἀξιῶ δὲ ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων λύπην ἐμοὶ παρ' ὑμῶν μηδεμίαν ἀπογεννήσαι δυσμένειαν. οὐ γὰρ ἐγὼ κρατῶ τῆς τύχης, ἀλλ' ἡ τύχη τοῦ βίου, δι' ἣν κινδυνεύει. δεῖ δὲ τὸν σύμβουλον, καθάπερ τὸν ἱατρόν, οὐ τῆς νόσου τὴν αἰτίαν ἔχειν ἀλλὰ τῆς θεραπείας
- 16 τὴν χάριν ἀπολαμβάνειν. καταχωρίσαντες οὖν τὰ συμβάντα διὰ τὰς ἔξωθεν αἰτίας ψιλῶς ἐπὶ τῶν πραγμάτων γυμνὴν θεωρήσατέ μου τὴν πολιτείαν. μετὰ ταῦτα τοίνυν τῇ πόλει τρίτος ἐπῆγει κίνδυνος πάντων

τῷ γὰρ Ἐπαμ. κτέ.] cf. [Lys.] Epitaph. 60; Lyc. 50. — τοῖς σύμπασιν scripsi: τοῖς σώμασιν. — ἐπὶ τὰ Περσῶν σκ. καὶ τοὺς θησ. scripsi: ἐπὶ τὰ σκ. καὶ τοὺς Περσῶν θησαυροὺς.

14. ἔσται] ἔστι T.

15. πεπραχῆθαι C. — οὐ γὰρ ἐγὼ κρατῶ κτέ.] cf. Dem. 18, 194. — τὸν ante ἱατρόν om. C.

16. καταχωρήσαντες T. — ἐπῆγει Scheibe: ἐπὶ N, om. I, ἐγένετο T Bk., ἐπήγετο v. Turr.

χαλεπώτατος, οὐκέτι πεμφθεὶς ὑπο τῆς τύχης, ἀλλ' ὑπὸ τῶν τότε φητόρων ἐπαχθεὶς. καὶ μοι τῶν πε- 17
πραγμένων ἀναμνήσθητε, ἥνίκα Δημοσθένης καὶ
Λυκοῦργος τῷ μὲν λόγῳ παραταττόμενοι τοὺς Μα-
κεδόνας ἐνίκων ἐν Τριβαλλοῖς, μόνον δ' οὐχ ὁρατὸν
ἐπὶ τοῦ βήματος νεκρὸν τὸν Ἀλεξάνδρου προέθηκαν,
ἐν τῷ δήμῳ δ' ἀλείψαντες λόγοις εὐπρεπέσι Θηβαίων
τοὺς παρόντας φυγάδων θυμοὺς ἐπ' ἐλπίδι τῆς
ἐλευθερίας ἠκόνησαν, ἐμὲ δὲ στυγνὸν καὶ περίλυπον
ἔφασκον εἶναι μὴ συννευδοκοῦντα

ΛΕΙΠΕΙ ΠΟΛΛΑ.

17. τριβαλοῖς codd. Bekkeri. — δὲ post ἐμὲ om. codd.
Bekkeri. cf. autem Aesch. 3, 164.

30 MAR 1872

INDEX

NOMINUM ET RERUM MEMORABILIMUM.

A.

ἄγορά 1, 32. 43. 101.
 Ἀθηνᾶ 1, 36. 45. Πολιάς 64.
 cf. θεός.
 Ἀθῆναι 2, 25.
 Ἀθηναῖοι 1, 1 pass. Ἀθη-
 ναῖον εἶναι civem Ath. fieri
 1, 44 sq.
 ἀκρόπολις 1, 37. 96; 2, 24.
 Ἀλέξανδρος Macedo 1, 20.
 34. 68. 70. 82. 89. 94. 103;
 Dem. 11. 17.
 Ἀλιερόθιος: de eius caede
 indicium 1, 87.
 ἀλιτήριος τῆς Ἑλλάδος De-
 mosth. 1, 77.
 Ἀμφισσα 1, 74.
 ἀναιρεῖσθαι εἰσαγγελίαν 1, 94.
 ἀνακρίνειν de magistratibus
 designatis 2, 17.
 Ἀντίπατρος Macedo 1, 18. 28.
 Ἀντιπῶν ex Areopagi indicio
 necatus 1, 63.
 ἀπάγειν εἰς δεσμωτήριον 2,
 9. κακοῦργον 2, 10.
 ἀποδοκιμάζειν de magistr. de-
 signato 2, 10.
 ἀποφαίνειν et ἀπόφασις de
 Areopago 1, 1 pass.
 ἀποχειροτονεῖν de magistratu
 3, 15.

ἀρά in contione 1, 46 sqq.;
 2, 16.
 Ἄρειος πάγος: ἡ βουλή ἡ ἐξ
 Ἄρ. π. 1, 1 pass. — αἱ
 σεμναὶ θεαὶ αἱ ἐν Ἄρ. π.
 1, 47. — Ἀρεοπαγῖται 1, 5.
 51. 53; 2, 7.
 Ἄρης 1, 87.
 Ἀρθμιος Zelita ab Ath. ex-
 pulsus 2, 24 sq.
 Ἀρίσταρχος Moschi f. a De-
 mosth. ad facinus illectus
 1, 30. 47.
 Ἀριστείδης tributum sociis
 constituit 1, 37.
 Ἀριστογείτων tyrannicida 1,
 101.
 Ἀριστογείτων Cydimachi f.
 or. II; 3, 12.
 Ἀριστοφῶν Timothei accusa-
 tor 1, 14; 3, 17.
 Ἀρκαδὲς 1, 18. 20 sq. 73.
 Ἀρμόδιος tyrannicida 1, 63.
 101.
 Ἀρπαλος Macedo 1, 1 pass.;
 2, 4 sq.
 Ἀρτεμῖς Βραυρωνία 2, 12.
 ἀρχιθεωρός et ἀρχιθεωρία
 (Olympiam) 1, 81 sq.
 Ἀρχίνος optimorum consilio-
 rum populo auctor 1, 76.

Ἀρχίνος ex Areopagi indicio
in exilium actus 1, 63.
ἄστυ opp. Piraeus 1, 69. 96.
Ἄστυλος praetor Arcadium
1, 20.
Ἀττική 1, 89; Dem. 2. 14.
Ἀφιδναί: Ἀφιδναῖος 1, 23.
Ἀχαιοί 1, 34.

B.

Βάρβαρος Persarum rex 2,
26; Macedones 1, 24.
βασιλεὺς Περσῶν 1, 10. 18.
32. — τὰ βασιλικά regis
Pers. res 1, 15. 70. τὸ βα-
σιλικὸν χρυσίον (CCC tal.
Demostheni transmissa) 1, 20.
Βιρσιάδης Ponti rex (rectius
Παιρις.) 1, 43.
Βοιωτοί Dem. 12.
βουλὴ ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου 1,
1 pass.
βουλὴ Quingentorum 1, 47. 82.
Βραυρῶν: Ἀρτεμις Βραυρω-
νία 2, 12.

Γ.

γιγνώσκειν i. qu. γνώμας ἐν
τῷ δήμῳ λέγειν 2, 16.
Γόργυππος Ponti rex 1, 43.
γράφεσθαι παρανόμων 1,
100 sq.
γραφὴ παρανόμων 2, 12.
δῶρον 2, 17.

Δ.

δεσποτήριον 2, 2. 9 sq. 14.
δημαγωγός i. qu. προστάτης
τοῦ δήμου 1, 1. 10. 31.
53. 99.
Δημάδης 1, 7. 11. 45. 89.
104; 2, 15; Dem. 2.

Δημέας Demadis p. Dem. 7.
δημεύειν 3, 5.
Δημοσθένης or. I; 2, 15;
Dem. 17.
διαδικάζεσθαι tropico sensu
2, 1; 3, 20.
δικαστήρια de aedificiis 2, 13.
διοίκησις: ἐκ τῆς διοικ. 1, 80.
διομνυσθαι in Areopago 1, 47.
Δίφιλος coena in Pryt. et
statua in foro donatus 1, 43.
Δωδώνη 1, 78. — Δωδω-
ναῖος Ζεὺς ibd.

E.

ἔδος: μεταξὺ τοῦ ἔδους καὶ
τῆς τραπέζης 3, 2. cf. ὄρκος.
εἰκών in foro Diphilo de-
cernitur 1, 43. cf. χαλκοῦς.
εἰσαγγέλλειν 1, 52. 94. 100 sq.
— εἰσαγγελία 1, 94.
εἰσάγειν (εἰς δικαστ.) 1, 105.
— εἰσαγώγιμος de crimine
1, 46.
εἰσέρχεσθαι εἰς τὸ δικαστ.
de reo 1, 54. 58. 106; τὴν
κρίσιν 3, 15 ex coni.
εἰσφέρειν et εἰσφορά (κατὰ
τ. προτέραν εἰσφορὰν cum
tributum fieret) 1, 69 sq.
ἐκβάλλειν Areopagitarum col-
legio movere 1, 56.
Ἐλευσίνα 1, 23.
Ἑλλάς et Ἑλληνες 1, 14. 22
pass.
ἐμπορίον de Piraeo 1, 96.
ἐμπορίον ἐπιμελητής 2, 10.
ἐνδεικνύναι 2, 13.
ἐνδεκα magistr. 2, 13 sq.
cf. 20.
ἐξόριστον ποιεῖν 1, 77.
Ἐπαμινώνδας 1, 73; Dem. 13.
Ἐπιγένης trapezita civitate
donatus 1, 43.

ἐπιγράφειν τιμημα ἐπὶ τῇ
 γραφῇ 2, 12.
 ἐπιδιδόναι 1, 80. 82.
 ἐπιμελητὴς ἐμπορίου 2, 10.
 ἐπισκήπτεσθαι μαρτυρία 1, 52.
 ἐπίτιμοι 2, 2.
 Ἐρέτρια 2, 18.
 Ἐρχιά: Ἐρχιεύς 1, 38.
 Εὐβοία 1, 44.
 Εὐβουλος (ὁ δημαγωγός) 1, 96.
 Εὐθύδικος 1, 33.
 Εὐθύμαχος 1, 23.
 Εὐρώτας Dem. 12.
 εὐφημία in precationibus pu-
 blicis 2, 14.
 ἔφηβοι 3, 15.
 Ἐφιάλτης Demosthenis so-
 cius 1, 33.

Z.

Ζελεΐτης 2, 24 sq.
 ζεύγη rhedae 1, 28.
 Ζεύς 1, 40 etc. Ζ. Δωδω-
 ναῖος 1, 78. Ζ. σωτήρ 1,
 36; 3, 15.
 ζητεῖν et ζήτησις de Areo-
 pago iussu populi inquirente
 in aliquos 1, 3. 7. 50. 55 etc.
 3, 18. 22.

H.

Ηλεῖοι 1, 34.
 Ἡλεῖος bonus civis Thebani
 belli tempore 1, 38.
 Ηρακλῆς 1, 7; 2, 3.
 ἥρωες ἐγγώριοι 1, 64

Θ.

[Θαλλοί 1, 18.]
 Θεαγένης praetor Thebano-
 rum 1, 74.
 Θεμιστιος ὁ Ἀφιδναῖος morte
 mulctatus 1, 23.

Θεμιστοκλῆς moenium con-
 ditor 1, 37.
 ἡ θεός Minerva 1, 96.
 Θῆβαι et Θηβαῖοι 1, 10. 12.
 16. 18—21. 24 sqq. 28.
 38 sq. 72 sq.; Dem. 12 sq. 17.
 Θῆκαι προγόνων 1, 110.
 Θρασύβουλος Stiriensis 1, 25.
 Θράσων ὁ Ἐρχιεύς bonus
 civis Thebani belli tempore
 1, 38.
 θυσαίαι πάτριοι 1, 110. θυσαίαι
 in carcere 2, 9.

I.

ἱέρεια τῆς Ἀρτέμιδος τῆς
 Βραυρωνίας 2, 12.
 ἱερόν: ἱερὰ πατρῶα templa
 publica 1, 99 (cf. 3, 21);
 sed sacella privata 2, 17.
 ἱερὸς λόχος Thebis 1, 73.
 ἱεκτηρία 1, 18.
 Ἰνδοί 1, 34.
 ἱππαρχεῖν 3, 12.
 ἱππικόν 1, 96.
 Ἰσθμός 1, 18.
 Ἰφικράτης moram Laced. op-
 pressit 1, 75.

K.

Καδμεία Thebarum arx 1, 38.
 κάθαρμα Demosth. dicitur
 1, 16.
 κακοῦργοι 2, 10.
 Καλλίας Chalcidensis civitate
 donatus 1, 44.
 Καλλιμέδων a Demosth. εἰς-
 ἀγγελία petitus 1, 94.
 καταλύειν τ. δῆμον 1, 76.
 κατάλυσις τ. δήμου 1, 94.
 καταχειροτονεῖν de populo
 qui indicatus iudicio tradit
 2, 20.

κατήγοροι decem a populo creati 1, 51. 58. 114; 2, 6.
Κέρκυρα: pugna navalis ibi facta Timotheo duce 1, 14. 75; 3, 17.

Κέφαλος ὁ ῥήτωρ 1, 38 sq. ὁ *Κολλυτεύς* 76.

κηρύκεια 1, 18.

κῆρυξ in contione preces pronuntiat 2, 14. caesorum corpora poscit Dem. 8.

Κηφισοφών ab Areopago de Harpali pecunia indicatus 1, 45.

κλήρος de iudicum sortitione 3, 16.

Κνίδος: pugna navalis ibi facta 1, 75.

Κολλυτός: *Κολλυτεύς* 1, 76.

Κόνων Graeciae liberator 1, 14; 3, 17 add. 1, 16. victor ap. Cnidum 1, 75.

Κόνων trapezita civitate donatus 1, 43.

Κτήσιππος Chabriae f.: eius patronus (adv. Leptinem) fuit Demosth. 1, 111.

Κυδαντίδης 1, 58.

Κυδίμαχος Aristogitonis p. 2, 8.

A.

λαγχάνειν ἐπιμελητῆς ἐμπορίου 2, 10.

Λακεδαιμόνιοι 1, 14. 25. 34. 38 sq. 73. 75 sq.; 3, 17.

Λακωνική Dem. 12.

Λεύκτρα: pugna ibi facta 1, 73; Dem. 12.

λιπεῖν τὴν τάξιν 1, 12. 71. 81.

λογογράφος qui litigantibus orationes componit 1, 111; de qua re *λογογραφία* Dem. 18.

Λυκοῦργος orator Aristogi-

tonem accusavit 2, 13; belli una cum Demosth. auctor Dem. 17.

M.

Μακεδόνες 1, 19. 28; Dem. 9. 13. 17.

μαντεία 1, 78. 98.

Μέγαρα: ibi Atheniensium multi exules degebant 1, 58. 94.

Μεθώνη a Timotheo capta 1, 14; 3, 17.

Μένων ὁ μυλωθρός 1, 23.

μερίς ἡ ἐξ Ἀρειοπάγου 1, 56.

Μεσσήνη a Thebanis restituta 1, 73.

Μῆδοι 2, 24 sq.

μήτηρ τῶν Θεῶν (agitur de Metroo) 1, 86.

μόρα Laced. ab Iphicrate oppressa 1, 75.

Μουνυχία 3, 1. 10.

μυλών 1, 23.

N.

Νάξος: pugna navalis ibi facta 1, 75.

νεώρια 1, 95; 3, 1. 9. 13.

νεώσοικοι 1, 96.

Νικάνωρ ab Alexandro in Graeciam missus 1, 81 sq. 103.

Νικόδημος ab Aristarcho occisus 1, 30.

Νικοφάνης Polyucti vitricus 1, 58.

τὰ νομιζόμενα ποιεῖν mortuo 2, 18 cf. *νόμιμα*.

νόμιμα πάτρια Areopagi 1, 56 cf. 55. — *τῶν νομίμων*

τυχεῖν de mortuo 2, 8. — *ἀρχαῖα νόμιμα* Athenarum

3, 21.

νομοθέται οἱ πρῶτοι Athenis
2, 16.

νόμος:

Demosthenis π. των τριη-
ράρων 1, 42.

qui tyrannos finibus arcebat
1, 44.

de eligendis accusatoribus
publicis 1, 58.

de βλάβῃ 1, 60.

de δωροδοκία et δώρων
γραφῇ 1, 60; 2, 17.

de δοκιμασίᾳ ῥητόρων κ.
στρατηγῶν 1, 71.

de eis qui ἀτιμίας leges
migrassent 2, 12.

de eis qui promissis non
stetissent 3, 4.

Ξ.

ξένοι mercenarii milites 1,
34. 74.

Ο.

οἶκημα: ἐπ' οἰκήματος ἰσά-
ναι 1, 23.

οἰκουμένη orbis 1, 13.

Ὀλυμπία 1, 81 sq. 103.

Ὀλυνθιοὶ 1, 26. Ὀλυνθια
παιδίσκη 1, 23.

ὀμόσπονδος καὶ ὁμοτραπεζος
1, 24.

Ὀρέστης: eius apud Areopa-
gum iudicium 1, 87.

ὄρκος: iudicium 1, 14. 84.
86; 3, 17. οἱ ἐν ταῖς κρί-
σεσι γιγνόμενοι ὄρκοι (scil.

κατὰ τῶν παίδων) 1, 71. —
ὄρκος ὃν ὤμοσε (Philocles)

μεταξὺ τοῦ Ξθους καὶ τῆς
τραπέζης 3, 2.

ὀργυμα: ὁ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι
1, 62.

ὀφείλειεν τῷ δημοσίῳ 2, 2. 13.

Π.

Πάμφιλος civitate donatus
1, 43.

παρὰ νόμων γράφεσθαι, γρα-
φῇ 1, 100; 2, 12.

Πειραιεύς 1, 36. 69; 3, 1.

Πελλήνη 1, 23.

Πελοπίδας Theb. 1, 73.

Πελοπόννησος 1, 14; 2, 25;
3, 17.

πέμπτον μέρος τ. ψήφων οὐ
μεταλαβεῖν 1, 54.

πεντακόσιοι καὶ δισχιλίοι in-
dices 1, 52. — πεντ. καὶ

χιλίοι in Demosth. causa
1, 107.

πεντεδραχμία in Areopago
1, 56.

Πέρσαι Dem. 13. Περσῶν
βασιλεύς 1, 10. 18.

Πιστίας Areopagita 1, 53.

Πολιάς Ἀθηνᾶ 1, 64.

Πολύενκτος Cydantida 1,
58 sq.

Πολύενκτος Demosthenis in
Harpalica causa socius 1,
100.

Ποσειδῶν Martem in Areop.
accusavit 1, 87.

Ποτίδαια a Timotheo capta
1, 14; 3, 17.

πρεσβεία 1, 12. 16. 18. 28.
80; Dem. 8. — πρεσβεύειν

1, 12. 16. 82. — πρεσβεύται
1, 20. 80 sqq.

προεδρία τῶν πρυτάνεων de
loco 2, 13.

πρόκλησις 1, 5 sq.

ἐκ προνοίας φόνοι 1, 6.

πρόξενος 1, 45.

Πρόξενος ὁ προδότης mer-
cenariorum qui Amphissae

erant dux 1, 74.

προσάγειν μηνυτήν in con-
tionem 1, 95.

προσέρχεσθαι πρὸς τὴν πόλιν
ad rempublicam accedere
2, 15 cf. Dem. 8.

προστάττειν ζηεῖν de populo
qui quaestionem Areopago
demandat 1, 8. 50. 55. 58;
2, 23. cf. συντάττειν.

ἐν πρωτανείῳ σίτησις 1, 43.
101.

πρωτάνεις 2, 13.

Πύδνα a Timotheo capta 1,
14; 3, 17.

Πυθουκλῆς 1, 52.

Πυθῶναξ Arthmii p. 2, 24sq.
πῦρ ἐναυεῖν τινί 2, 9.

P.

Ροδιοι 1, 14; 3, 17. Ῥοδία
κιθαρίστρια 1, 23.

Σ.

Σάμος a Timotheo capta 1,
14; 3, 17.

Σάτυρος Ponti rex 1, 43.

σεμναὶ θεαί 1, 47. 64. 87.

σίτησις ἐν πρωτανείῳ 1, 43.
101.

Σκύθης Demosth. dicitur
1, 15.

Σπάρτη Dem. 12.

στατὴρ χρυσοῦ 1, 89.

στήλη χαλκῇ in qua decre-
tum contra Arthmium in-
scriptum erat 2, 24 sq.

στρατηγὸν ἐπὶ τὴν Μουνυχίαν
καὶ τὰ νεώρια χειροτονεῖν
3, 1. — de δοκιμασίᾳ στρα-
τηγῶν 1, 71.

Στρατοκλῆς princeps accusa-
tor Demosth. 1, 1. 20 sq.

στρεβλοῦν 1, 63.

συνέδριον Areopagi 1, 9 sq.
54. 66 sq. 85 sqq. 104. 112;
3, 7.

συνηγορεῖν 1, 48. 112.

σύνθημα φαίνειν 3, 10.

συντάττειν i. qu. προστάττειν,
qu. v., 1, 10.

συσσιτεῖν τινι 2, 9.

τὰ σωτήρια τῆς πόλεως 1, 9.

T.

Ταυροσθένης Chalcid. Cal-
liae fr. 1, 44.

τὰ τέλη τελεῖν 2, 17.

τιμᾶν de iudicibus 1, 14; 2,
12; 3, 5. 17. — τιμᾶσθαι

θανάτου (ἐαυτῶ) 1, 1; 3, 2.

τίμημα ποιεῖν de legibus 1,
60. τ. ἐπὶ τῇ γραφῇ ἐπι-
γράφειν 2, 12, et eodem
fere sensu 17.

τίμησιν ποιεῖσθαι de iudici-
bus 3, 11 cf. 2, 11.

Τιμόθεος Cononis f. 1, 14.
16. 75; 3, 17.

Τιμόλας Thebanus proditor
1, 74.

τραπέξα: ὄρκος μεταξὺ τ.
ἔδους καὶ τ. τραπέζης 3, 2.

τριακόσιοι in symmoriis tri-
rarchicis 1, 42.

Τριβαλλοὶ Dem. 17.

τριηραρχος 1, 42 cf. νόμος.

T.

ὔδαρ: παραδίδωμι τὸ ὔδαρ
1, 114. ἀναλοῦν τὸ ὔ. 2, 6.

Φ.

φάλαγξ ap. Thebanos opp.
ξένοι 1, 74.

φανερὰ οὐσία 1, 70.

Φείδιππος (Φίλιππος codd.)
et Φείδων cives facti 1, 43

φεύγειν: οἱ ἐξ Ἀρείου πάγου
φεύγοντες 1, 44.

Φίλιππος Macedo 1, 24. 28.
44. 74. 80: Dem. 9.
Φιλοκλῆς praetor or. III.
Φιλοκράτης Hagnusius 1, 28.
Φορμίσσιος bonus civis Theb.
belli tempore 1, 38.
Φορμίων trapezita a Dem.
in iudicio defensus 1, 111.
φόροι ab Aristide constituti
1, 37.
φυνάδες 1, 25. 38 sq. 58.
82; Dem. 17.
Φυλή a Thrasybulo occupata
1, 25.

X.

Χαβρίας: eius ap. Naxum
victoria 1, 75.
Χαιρέφίλος civitate donatus
1, 43.
Χαιρώνεια: pugna ibi facta
1, 12. 78. 80. 96; cf. Dem. 9.
χαλκούν ιστάναι τινά 1, 43.
101.
Χαρίδemos Orita: eius exi-
tium 1, 32.
χειροτονεῖν de κατηγόρων
electione 1, 51, de qua re
χειροτονία 114; στρατηγόν
3, 1. 12.
Χῖοι 1, 14; 3, 17.

Ψ.

ψήφισμα Thebanorum pro
Athen. exulibus 1, 25. 27.

Cephalī de auxilio Theb.
ferendo 1, 39.
de Timothei honoribus, 1, 16.
(Philocratis de pace cum
Philippo 1, 28.)
Demosthenis post pugnam
Chaeron. 1, 78 sqq.
(Demadis de pace cum Phi-
lippo Dem. 9.)
(eiusdem de Philippi hono-
ribus Dem. 9.)
(eiusdem de pace cum Alex-
andro Dem. 15.)
Demosth., custodiam reipu-
blica et poenam impro-
borum Areopago commit-
tens 1, 62. 82 sq.
Demosthenis de custodienda
Harpali pecunia et Alex-
andro reddenda 1, 68.
78. 89.
quo quaestio de Harpali pe-
cunia Areopago mandata
est 1, 4. 51; 2, 23.
Demosthenis, quo de se
quaestionem Areop. man-
davit 1, 4. 61. 63. 85 sq.
pass.
Philoclis, quo is eadem in
se constituit 3, 2. 5. 16.

Ω.

Ωρωπός Dem. 8.

